

การศึกษาการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
เขตกรุงเทพมหานคร

A STUDY OF JOB PERFORMANCE OF INDUSTRIAL TEACHERS
IN BANGKOK PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS

นายโกศล วงศ์สารักษ์
MR. KOSOL YONGSAWAN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2541

ISBN 974-622-111-6

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การศึกษาการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

A STUDY OF JOB PERFORMANCE OF INDUSTRIAL TEACHERS
IN BANGKOK PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS

นายโกศล วงศ์สวรรค์

MR. KOSOL VONGSAWAN

T030987

411
7196171
2241

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 30987
วัน, เดือน, ปี ๕ ๓ ๒๕๕๑

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน พ.ศ. ๒๕๕๑ เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลง ISBN ๙๗๔-๖๒๒-๑๑๑-๖ เจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

**A STUDY OF JOB PERFORMANCE OF INDUSTRIAL TEACHERS
IN BANGKOK PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES**

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
1998

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ISBN 974-622-111-6

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
 เขตกรุงเทพมหานคร
 A STUDY OF JOB PERFORMANCE OF INDUSTRIAL TEACHERS
 IN BANGKOK PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS

นักศึกษา นายโกศล วงศ์สวรรค์ รหัสประจำตัว 34623003
หลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.เมธี ปิณฑนานนท์ *Meethi*
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์ *Naowan*
 ดร.จรัส นองมาก *Jarass*

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	<i>Naowan</i>
รศ.ดร.เมธี	ปิณฑนานนท์	<i>Meethi</i>
ดร.จรัส	นองมาก	<i>Jarass</i>
อาจารย์อัจฉรา	สีปสินธุ์สกุลไชย	<i>Aschra</i>
อาจารย์ไพรัตน์	พิทักษ์	<i>Pitak</i>

คำระดับคะแนนที่ผ่านเป็นเอกฉันท์จากคณะกรรมการ **PASS**
 วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 9 ธันวาคม 2540 เวลา 13.30 น. เป็นต้นไป
 สถานที่สอบ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

 (รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่..... 7 .....เดือน..... ธันวาคม..... พ.ศ..... 2541

หมายเหตุ การวัดผลวิทยานิพนธ์ให้ใช้คำระดับคะแนนดังนี้

เอกสารนี้เป็น	คำระดับคะแนน	ไว้สำหรับการใช้	ผลการศึกษา	เท่านั้น	ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประ	โยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น	O	กทั้งห้ามมิให้คัดแปล	Outstanding	(ดีเยี่ยม)	ถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้	
	G		Good	(ดี)		
	P		Pass	(ผ่าน)		
	F		Fail	(ไม่ผ่าน)		

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

ชื่อนักศึกษา

นายโกศล วงศ์สวรรค์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.เมธี ปิลันธนานนท์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.จำรัส นองมาก

ระดับการศึกษา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร

ลาดกระบัง

พ.ศ.

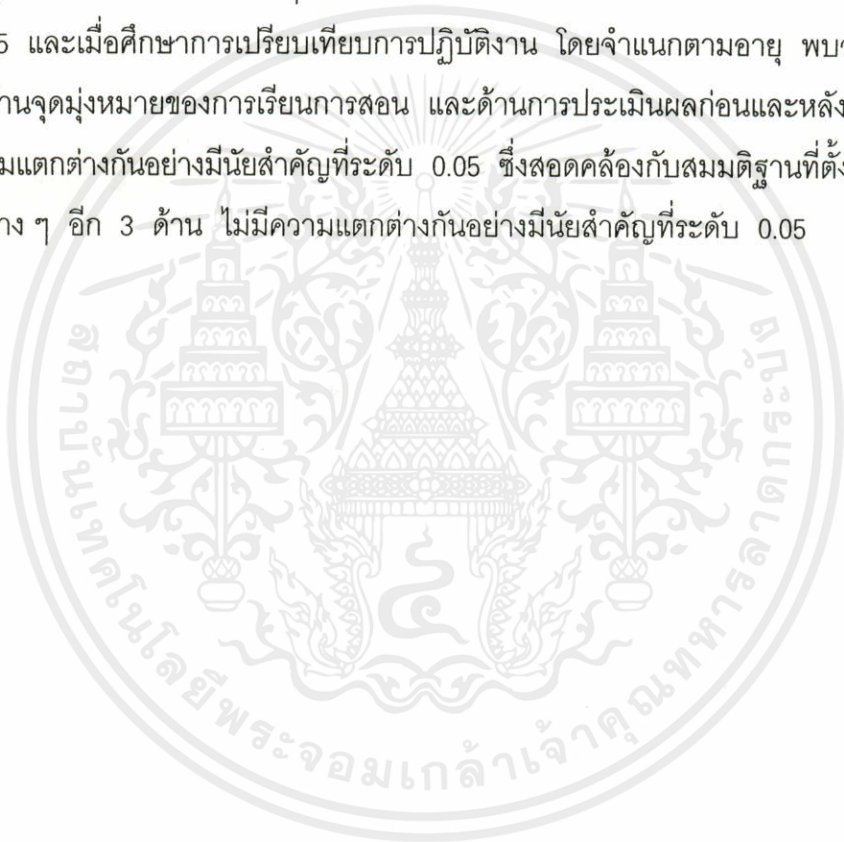
2541

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานสอนและงานที่ไม่ใช่งานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร และการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอน ของครูช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์และอายุ การศึกษาการปฏิบัติงานสอน แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน และด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน ส่วนการศึกษาการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอน แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา และด้านการวางแผนและพัฒนา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 508 คน จากประชากร 653 คน จำนวนโรงเรียน 23 โรงเรียน คิดเป็น 77.79% โดยใช้สูตร TARO YAMANNE การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) เพื่อหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่า t -test และ F -test) สารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาระดับการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปฏิบัติมาก โดยเฉพาะด้าน จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และการศึกษาระดับการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอนของครู ช่างอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปฏิบัติมาก โดยเฉพาะด้านการส่งเสริมการศึกษา และการศึกษาการเปรียบเทียบการปฏิบัติงาน โดยจำแนกตามประสบการณ์พบว่า ด้านจุด มุ่งหมายของการเรียนการสอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้อง กับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านต่าง ๆ อีก 4 ด้าน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ 0.05 และเมื่อศึกษาการเปรียบเทียบการปฏิบัติงาน โดยจำแนกตามอายุ พบว่ามี 2 ด้านคือ ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และด้านการประเมินผลก่อนและหลังการ เรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านต่าง ๆ อีก 3 ด้าน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title A Study of Job Performance of Industrial Teachers
In Bangkok Private Vocational Schools

Student Mr. Kosol Vongsawan

Thesis Advisor Associate Professor Dr.Methi Pilanthanonod

Thesis Co-advisor Dr.Jumrat Nongmak

Level of Study Master of Industrial Education in
Vocational Administration
King Mongkut' Institute of Technology Ladkrabang

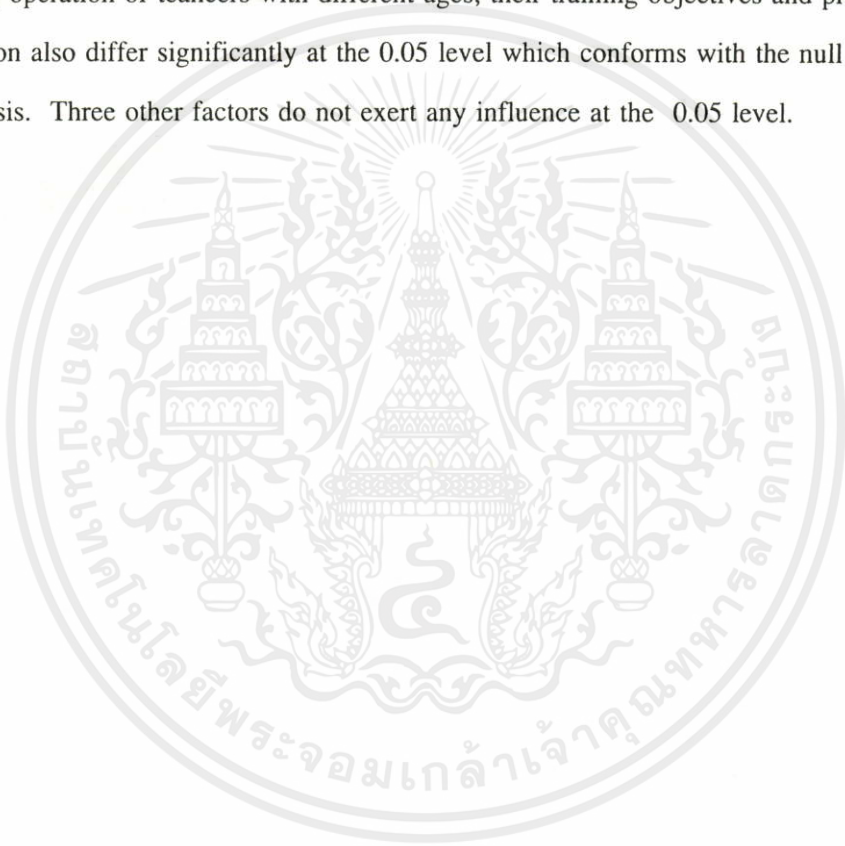
Year 1998

ABSTRACT

The objective of this research was to study the level of teaching and non-teaching operations performed by the Industry Teachers in private vocational school. The teachers were classified according to their levels of experience and age. For the teaching operation, five aspects are considered. These were characteristics of the trainees, training objectives, types of training materials and media, pre-training and post-training evaluations; and supporting services. The non-teaching operation was studied under four different aspects, namely, educational promotion, technic levels, students' activities, and planning and development.

The study was administered to a sample of 508 industry teachers from a population of 653 teachers in 23 schools located in the Bangkok Metropolitan area, representing 77.79 percent. The Taro Yamanne Formula was applied in the sampling. The Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) was the analytical tool employed in arriving at the means, standard deviations, t-test and F-test values. The results of the research reveal that, the level of teaching operation of the industry teachers in private vocational school is high in the training objectives. That of their non-teaching activities,

however, is high on educational promotion and comparative studies. Teachers with different levels of experience are significantly different at the 0.05 level in their training objectives. These findings conform to the null hypothesis. On the teaching operation of teachers having different age levels, their training objectives and pre/post evaluation are significantly different at the 0.05 level, which conforms with the null hypothesis. Three other aspects, however, do not cause significant difference at the 0.05 level. For the non-teaching operation of teachers with different ages, their training objectives and pre/post evaluation also differ significantly at the 0.05 level which conforms with the null hypothesis. Three other factors do not exert any influence at the 0.05 level.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยความกรุณาของท่านอาจารย์ รองศาสตราจารย์ ดร.เมธี ปิลันธนาพันธ์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.จำรัส นองมาก ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งท่านได้กรุณาช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ต้นจนจบ ให้ความคิดอันเป็นประโยชน์ ตลอดจนให้กำลังใจ และติดตามความก้าวหน้าอยู่เสมอ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

กราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจแบบสอบถาม และขอขอบคุณผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม และขอขอบคุณบุคลากรทุก ๆ ฝ่าย ที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริมและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ประโยชน์และคุณค่าของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ครู-อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

โกศล วงศ์สุวรรณค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	IX
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	7
ขอบเขตการวิจัย.....	7
ค่านิยมศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	8
เชิงอรรถ.....	11
2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	12
การบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา.....	12
บทบาทหน้าที่ของครูที่ควรปฏิบัติ.....	19
ลักษณะของครูที่ดี.....	21
หน้าที่ความรับผิดชอบของครู.....	23
เชิงอรรถ.....	36
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	40
กลุ่มตัวอย่าง.....	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การอภิปรายผลการวิจัย.....	90
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม.....	90
ตอนที่ 2 การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาการปฏิบัติงานสอนและ งานที่ไม่ใช่การสอน.....	90
การปฏิบัติงานสอน.....	90
การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่การสอน.....	99
ตอนที่ 3 ศึกษาการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครูช่าง อุตสาหกรรม.....	103
ข้อเสนอแนะ.....	109
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	112
เชิงอรรถ.....	113
บรรณานุกรม.....	119
ภาคผนวก.....	126
ประวัติของผู้วิจัย.....	156

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	43
2. จำนวนผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม.....	46
3. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์สอน.....	51
4. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ.....	52
5. การปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน.....	53
6. การปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน.....	54
7. การปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน.....	55
8. การปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียนการสอน..	56
9. การปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน.....	57
10. การปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ทั้ง 5 ด้าน.....	58
11. การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ด้านการส่งเสริมการศึกษา.....	59
12. การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ด้านวิชาการ.....	60
13. การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	61
14. การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ด้านการวางแผนและพัฒนา.....	62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีการคัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
15. สรุปค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่การสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั้ง 4 ด้าน.....	63
16. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้านคุณลักษณะของผู้เรียนจำแนกตามประสบการณ์.....	64
17. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน จำแนกตามประสบการณ์.....	65
18. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน จำแนกตามประสบการณ์.....	67
19. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน จำแนกตามประสบการณ์.....	69
20. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน จำแนกตามประสบการณ์.....	70
21. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั้ง 5 ด้าน เมื่อจำแนกตามประสบการณ์.....	71

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูทำงานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
22. เปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน จำแนกตามอายุ.....	72
23. เปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายของการ เรียนการสอนจำแนกตามอายุ.....	73
24. เปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ใน การเรียนการสอนจำแนกตามอายุ.....	75
25. เปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการประเมินผลก่อนและ หลังการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ.....	76
26. เปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริม การเรียนการสอนจำแนกตามอายุ.....	77
27. เปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอายุ.....	78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

สถานศึกษาไม่ว่าจะเป็นของภาครัฐหรือของภาคเอกชน ถือเป็นสถานที่ที่สำคัญทางด้านการส่งเสริม ผลิต และสนับสนุนให้เยาวชนของชาติเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้ศึกษามาแล้วไปประกอบอาชีพในภายหน้า หรือเพื่อไปศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป และเยาวชนที่สำเร็จการศึกษาไปนั้นจะเป็นนักเรียนที่ดีได้ก็ต้องได้รับการเอาใจใส่ และดูแลจากครูผู้ทำการสอน

ครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา มีทั้งครูผู้สอนทางด้านวิชาสามัญ และครูผู้สอนทางด้านวิชาชีพ ซึ่งก็แล้วแต่ความสามารถของแต่ละคนที่ได้รับการศึกษามา ความละเอียดอ่อนคงเป็นงานเฉพาะแผนก ถ้าเป็นครูช่างอุตสาหกรรมแผนกเครื่องกล หรือช่างยนต์ก็ต้องรับบทบาทที่หนัก ถ้าเป็นแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ต้องมีความละเอียดอ่อนแตกต่างกันไป ครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนต้องรับภาระงานแตกต่างไปจากงานครูช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนภาครัฐบาล ในด้านการสอนนั้นครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาบางโรงเรียนต้องสอนหลายวิชาในแต่ละภาคเรียน เนื่องจากจำนวนครูมีน้อย ถ้าจะให้ครูคนเดียวสอนเพียง 2 - 3 วิชา จำนวนชั่วโมงสอนจะน้อยมากแต่ถ้าเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่จะไม่มีปัญหา แผนกหนึ่ง ๆ มีหลายห้อง คงเป็นไปได้ที่สอน 1 หรือ 2 วิชา ก็ได้ จำนวนชั่วโมงมากและถ้าเป็นโรงเรียนขนาดกลาง หรือโรงเรียนขนาดเล็กจำนวนห้องเรียนมีน้อย ถ้าสอน 1 หรือ 2 วิชา ก็จะทำให้ทางโรงเรียนได้น้อย ผู้รับใบอนุญาตคงจ้างให้สอนไม่ได้ จำนวนชั่วโมงการสอนต่อสัปดาห์ของโรงเรียนเอกชนบางแห่งจะคิดเป็น 24 - 28 คาบ จึงถือว่าเต็มหน้าที่ ส่วนที่เกินนอกเหนือจากนี้จึงเป็นส่วนที่ได้รับค่าสอนพิเศษเป็นรายชั่วโมง ซึ่งแต่ละสถาบันจะคิดค่าชั่วโมงสอนให้แตกต่างกัน

ดังนั้น การปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จึงต้องมีความพร้อม มีการศึกษาค้นคว้าเพื่อสามารถให้ความรู้แก่นักเรียนได้หลาย ๆ วิชา ขณะเดียวกัน ครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จะต้องระมัดระวังสุขภาพและร่างกายของ

ตนเองให้มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์อย่างสม่ำเสมอ เพราะวันใดครูคนใดคนหนึ่งไม่ไปทำการสอนจะทำให้โรงเรียนเกิดการสับสนวุ่นวายไปหมด เพราะแต่ละคนต่างมีภาระต้องสอนกัน อย่างเต็มที่อยู่แล้ว จึงมีเวลาน้อยมากที่จะว่างและไปช่วยสอนแทนเพื่อนครูที่ขาดงานได้ จะทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่ได้ผลเต็มที่ และจะทำให้นักเรียนเสียผลประโยชน์ทางการศึกษามาก

นอกจากปัญหาทางการสอนหลายวิชา จำนวนชั่วโมงมากแล้ว ส่วนอื่น ๆ ที่เป็นการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา คือ ต้องติดตามพฤติกรรม ความประพฤติ การทะเลาะวิวาท สาเหตุของการขาดเรียน หนีเรียนของเด็กนักเรียน ต้องคอยติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองตลอด เพราะโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมของภาคเอกชนจะต้องคำนึงถึงด้านคุณภาพ และประสิทธิภาพ โดยจะปล่อยให้ผ่านไปเฉย ๆ ไม่ได้ เพราะจะทำให้ผู้ปกครองนักเรียนขาดความเชื่อถือโรงเรียน และขาดความศรัทธาต่อครูผู้สอน

การปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่เป็นส่วนสำคัญอื่น ๆ คือ การเป็นตัวจักรที่สำคัญของโรงเรียนในการปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงและรักษาภายในโรงเรียนให้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ จากการสัมภาษณ์ครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ของแต่ละสถานศึกษา หรือการได้พบปะพูดคุยกัน จะได้รับคำตอบในลักษณะคล้ายกัน คือ นอกจากงานประจำที่ต้องปฏิบัติแล้ว ต้องรับภาระในการดูแลอาคารสถานที่ในการซ่อมแซมและบำรุงรักษาให้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย จึงทำให้เป็นการปฏิบัติงานต้องรับผิดชอบและคอยดูแลอยู่เสมอเมื่อมีเวลาว่าง ผู้รับใบอนุญาต หรือ หัวหน้าสถานศึกษาก็จะให้ความไว้วางใจครูผู้คอยดูแลดำเนินการจัดการซ่อมแซม แก้ไข แต่ในความคิดของครูช่างอุตสาหกรรมจะมองว่าเป็นเรื่องภาระงานที่ต้องปฏิบัติ หรือเป็นหน้าที่ ซึ่งไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงได้ จึงกลายเป็นงานของครูช่างอุตสาหกรรมที่มีความต่อเนื่องอยู่ตลอดเวลา คือ ในระหว่างช่วงเวลาเรียนก็ต้องสอนหนังสือ และมีหน้าที่อื่น ๆ คือ คอยดูแลนักเรียนให้มีความพร้อม เช่น การเตรียมการแข่งขันทักษะวิชาชีพระหว่างโรงเรียนเอกชนทั่วประเทศซึ่งจะมีการแข่งขันทุกปี และถ้าทุกแผนกมีการฝึกซ้อมน้อย หรือไม่มีความพร้อมขาดการเตรียมตัวนักเรียนให้เพียงพอแล้วเมื่อส่งเข้าแข่งขันจะได้คะแนนน้อย หรือได้อันดับไม่ดีก็จะทำให้เสียชื่อเสียงของโรงเรียนและจะทำให้เสียชื่อเสียงของแผนกทำให้เกิดภาพพจน์ที่ไม่ดีจนทำให้ครูแผนกนั้น ๆ โดนตำหนิจากผู้บริหารจนเกิดการเสียขวัญและกำลังใจในการทำงานอื่นต่อไป

ดังนั้น ช่างแต่ละแผนก ก็จำเป็นต้องสรรหาครูเพื่อทุ่มเทกำลังในการฝึกซ้อมให้กับนักเรียนเพื่อการแข่งขันดังกล่าว การจัดงานแต่ละปีเราจะพบกับครูช่างอุตสาหกรรมทุกสาขา และทุกโรงเรียนที่ส่งเข้าแข่งขัน ส่วนใหญ่จะได้รับคำตอบเดียวกันคือได้เตรียมตัวเด็กโดยใช้เวลาในการฝึกซ้อมเป็นปี การฝึกซ้อมต้องใช้เวลานอกเหนือจากเวลาที่นักเรียนเรียนปกติ เพราะถ้าจะซ้อมนักเรียนในเวลาเรียน จะทำให้เด็กนักเรียนเรียนวิชาอื่น ๆ ไม่ทัน ดังนั้นเพื่อไม่ให้เสียเวลาทั้งครูผู้สอนและนักเรียนจำเป็นต้องสละเวลาเพื่อการซ้อมแข่งขันงานดังกล่าว นอกจากเวลาเรียนปกติ คือเวลาเย็นหลังจากเลิกเรียน ไปจนถึงกลางคืน ซึ่งเหล่านี้ล้วนเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ปฏิบัติงานนอกเหนือจากการสอนด้วย

ปัญหาที่พบในการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา คือ การปฏิบัติงานนอกเหนือไปจากงานสอนหนังสือ ไม่ว่าจะเป็นงานอื่นใดก็ตาม ที่นอกเหนือจากงานที่ต้องปฏิบัติเป็นประจำจะเกิดปัญหาทางการเงินเพราะครูดัดว่างานอื่น ๆ นอกจากงานประจำที่ปฏิบัติอยู่แล้วควรมีสิ่งตอบแทนให้บ้าง ซึ่งบางโรงเรียนไม่ได้มองเห็นความสำคัญในส่วนนี้ จึงไม่ได้จัดเงินงบประมาณไว้ให้ ทำให้ครูช่างอุตสาหกรรมเกิดความน้อยใจว่าผู้บริหารไม่สนใจมองข้ามความสำคัญส่วนนี้ไป ซึ่งนอกจากไม่มีเงินงบประมาณให้ครูแล้ว ครูต้องแบกภาระเพิ่มค่าใช้จ่ายคือออกค่าใช้จ่ายส่วนนี้ให้กับตัวเอง ให้เพื่อนร่วมงานและนักเรียนผู้ฝึกเป็นค่าอาหารด้วย แม้บางสถานศึกษามีเงินงบประมาณในการใช้จ่ายค่าอาหารให้ แต่ก็ยังได้รับคำตอบจากการได้พูดคุยกันว่า เป็นการปฏิบัติงานนอกเหนือจากเวลาปกติที่ต้องปฏิบัติ ซึ่งจะทำให้มีเวลาในการพักผ่อนประจำวันไม่เพียงพอ

ผู้วิจัยได้ขอสัมภาษณ์ครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษาภาระงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ดังนี้ คือ

นพดล อิมเจริญ ได้กล่าวว่า

งานที่ไม่ใช่งานสอนต้องควบคุม และดูแลความประพฤติและพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน ติดตามเรื่องการขาดเรียน การแต่งกาย การทะเลาะวิวาท ต้องคอยออกไปดูนักเรียนนอกสถานที่ ป้องกันการทะเลาะวิวาท จัดกิจกรรมเรื่องการฝึกอบรมลูกเสือ บางครั้งต้องร่วมดูแลบำรุงรักษาอาคารสถานที่ ร่วมจัดกิจกรรมวันทางศาสนาต่าง ๆ ร่วมดูแลนักเรียน เรื่องฝึกงานนอกสถานศึกษา งบประมาณด้านค่าใช้จ่ายได้รับ

บ้าง แต่ก็ไม่พอและเป็นภาระที่ผู้ปฏิบัติต้องช่วยตัวเอง บางครั้งต้องใช้เงินส่วนตัวและต้องปฏิบัติงานนอกเวลา และยังทำให้เกิดการขัดแย้งบ้างระหว่างเพื่อนร่วมงาน¹

สรรเพชร มีสิน ได้กล่าวว่า

งานที่ไม่ใช่งานสอนต้องคอยดูแลนักเรียนทั้งในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษาเพื่อป้องกันการประทุพผิต และการทะเลาะวิวาท ทำหน้าที่นำนักเรียนศึกษาและดูงานนอกสถานที่ ต้องให้ความร่วมมือ นำอุปกรณ์และสื่อเพื่อแนะแนวสถานศึกษาต่าง ๆ ร่วมกิจกรรม เช่น เดินการกุศล ต้องควบคุมนักเรียน ปัญหาคือ ต้องปฏิบัติงานนอกเวลา และต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น²

สมศักดิ์ พึ่งศรีเพ็ง ได้กล่าวว่า

งานที่ไม่ใช่งานสอนต้องเข้าร่วมกิจกรรมทุกอย่างที่ฝ่ายกิจกรรม ของโรงเรียนจัดให้มีขึ้นหรือสั่งให้ดำเนินการ โดยเริ่มตั้งแต่การติดต่องาน ภายนอกโรงเรียน เพื่อเชิญวิทยากรมาบรรยายภายในโรงเรียน เชิญวิทยากรเพื่อจัดสัมมนาให้ครู ร่วมกิจกรรม ทำพิธีทางศาสนา ทำพิธีในวันสำคัญต่าง ๆ จัดให้นักเรียน แข่งขันจริยติดต่อกับสถานประกอบการ เพื่อจัดนักเรียนเข้าฝึกงาน จัดการร่วมเดินการกุศล ส่งนักเรียนเข้าแข่งขันทักษะวิชาชีพ เตรียมนักเรียนและติดต่อส่งนักเรียนเข้าฝึกงานในสถานประกอบการ ร่วมรับผิดชอบสอดส่องดูแลพฤติกรรมและความเรียบร้อยนักเรียนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ดำเนินการจัดรถรับ-ส่งนักเรียน ทุกคนต้องร่วมประชาสัมพันธ์โรงเรียนติดต่อผู้ปกครองเพื่อแจ้งข้อมูลให้ผู้ปกครองทราบ การปฏิบัติงานทุกอย่างดังกล่าวเป็นการปฏิบัติงานที่ใช้เวลาและงบประมาณ ดังนั้นทำให้ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ปฏิบัติงานนอกเวลาทำงาน บางครั้งในเวลาทำงาน และยังเป็นกรปฏิบัติงานที่เพิ่มภาระด้านค่าใช้จ่ายอีกด้วย³

ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นนี้ เป็นข้อมูลที่น่าสนใจ และมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานครอย่างยิ่ง จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจอย่างมาก ในเรื่องการศึกษาการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมและ

การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่การสอนของครูช่างอุตสาหกรรม ว่าการปฏิบัติงานอยู่ในระดับใดมากหรือน้อยเพียงใด พร้อมทั้งการเปรียบเทียบ การปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์การสอน และอายุ

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
2. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่การสอนของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์การสอน และอายุ

กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาโดยยึดหลักและทฤษฎีของ Jerrold E. Kemp เรื่อง “การออกแบบการสอน : แผนพัฒนาการสอนและรายวิชา” ซึ่งแปลโดย เมธี ปิรันธนานนท์ และ นาดยา ภัทรแสงไทย⁴ โดย นิตยา กลมกลิ้ง ได้นำมาประยุกต์ใช้วิจัยตามแนวปฏิบัติ ของวิทยาลัยสารพัดช่าง เรื่อง “การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ในวิทยาลัยสารพัดช่างกรมอาชีวศึกษา” ดังรายละเอียดต่อไปนี้คือ

1.1 ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน เป็นการศึกษาความต้องการเพื่อให้ทราบเกี่ยวกับตัวผู้เรียน อันจะมีผลต่อแผนการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียน ประกอบด้วย ด้านการศึกษา ด้านสังคม สภาพการเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้

1.2 ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน เป็นการศึกษาเพื่อให้นักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปจากเดิม โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain) ทักษะพิสัย (Psychomotor domain) และจิตพิสัย (Affective domain) ไปใช้

1.3 ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน เป็นการพิจารณาเลือกวัสดุ อุปกรณ์การสอน เพื่อเตรียมประสบการณ์การเรียนรู้ และนำมาใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมกับ เนื้อหาวิชาที่สอน โดยสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของการสอนตลอดจนการเลือกใช้สื่อการสอน

1.4 ด้านการบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน เป็นการศึกษาบริการ ให้การส่งเสริมสนับสนุนให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ ประกอบด้วยงบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือ เวลาและกำหนดการ การประสานงานกับกิจกรรมอื่น ๆ

1.5 ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน เป็นการศึกษาการประเมินผล เพื่อทดสอบพื้นฐานความรู้เดิมที่เกี่ยวกับวิชาใหม่ (Prerequisite Testing) ทดสอบพื้นฐานความรู้ใน วิชาที่นักเรียนกำลังเรียน (Pretestion) การสร้างข้อทดสอบให้เป็นมาตรฐาน การประเมินผล การเรียน ให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

2. การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานการสอน เป็นงานที่ไม่ใช่งานปฏิบัติการสอนผู้วิจัยยึด หลักการแบ่งสายงานการบริหารสถานศึกษา ของกรมอาชีวศึกษา เป็น 4 ฝ่าย คือ งานฝ่าย ส่งเสริมการศึกษา งานฝ่ายวิชาการ งานฝ่ายกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา และงานฝ่ายวางแผน และพัฒนา⁵ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 งานฝ่ายส่งเสริมการศึกษา หน้าที่ของงานต่าง ๆ เป็นงานที่ไม่เกี่ยวกับ งานการเรียนการสอน แต่เป็นงานที่ส่งเสริมสนับสนุนให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยความ เรียบร้อย อันประกอบด้วยงานต่าง ๆ คือ งานการเงิน งานการบัญชี งานพัสดุ งานบุคลากร งานเอกสารการพิมพ์ งานสารบรรณ งานประชาสัมพันธ์ งานทะเบียน งานอาคารสถานที่

2.2 งานฝ่ายวิชาการ เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนโดยตรง ประกอบด้วยงานต่าง ๆ คือ งานหลักสูตรการสอน งานสื่อการสอน งานหลักสูตรพิเศษ งาน วัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด

2.3 งานฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับด้านการปกครอง และกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษา ทั้งกิจกรรมภายในสถานศึกษาและกิจกรรมภายนอกสถาน ศึกษา ตลอดจนการให้ความร่วมมือกับชุมชน ประกอบด้วยงานต่าง ๆ คือ งานกิจกรรม งาน โครงการพิเศษ งานปกครอง งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

2.4 งานฝ่ายวางแผนและพัฒนา เป็นงานที่เกี่ยวข้องในด้านการวางแผน การปฏิบัติงาน ตลอดจนการพัฒนาในการดำเนินงานต่าง ๆ ในสถานศึกษา ประกอบด้วยงาน ต่าง ๆ ดังนี้ งานวางแผนและจัดงบประมาณ งานศูนย์ข้อมูล งานวิจัยและพัฒนา งานผลิต การค้าส่งเสริมกิจกรรมสหกรณ์

สมมุติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานการวิจัยไว้ 2 ประการ คือ

1. การปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน
2. การปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยได้จำกัดขอบเขต ของการสำรวจข้อมูลจากครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาการปฏิบัติงานด้านการสอน และการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอน โดยการศึกษาตัวแปรดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรต้น

1.1 ประสบการณ์สอน แยกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1.1.1 น้อยกว่า 5 ปี

1.1.2 5 - 10 ปี

1.1.3 มากกว่า 10 ปี - 15 ปี

1.1.4 มากกว่า 15 ปี

1.2. อายุ แยกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1.2.1 น้อยกว่า 30 ปี

1.2.2 ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 การปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม แยกเป็นตัวแปรย่อย จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน ด้านประเมินผลก่อนและหลังการเรียนการสอน และด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน

การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ

ถ้ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 การปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานที่ไม่ใช่การสอนของครูช่างอุตสาหกรรมแยกเป็นตัวแปรย่อย จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา และด้านการวางแผนและพัฒนา

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อความเข้าใจอันถูกต้อง ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ผู้วิจัยได้ให้คำจำกัดความของนิยามบางคำ ที่ใช้ในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. **โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร** หมายถึง โรงเรียนของเอกชนที่เปิดสอนสาขาวิชา ช่างเครื่องยนต์ ช่างกลโรงงาน ช่างเชื่อม ช่างก่อสร้าง ช่างเขียนแบบ ช่างไฟฟ้า ช่างวิทยุโทรทัศน์ ช่างเครื่องทำความเย็น ช่างไม้ครุภัณฑ์ ช่างพิมพ์ และช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม เขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538

2. **ครูช่างอุตสาหกรรม** หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่สอนในสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในปีการศึกษา 2538 ที่สอนแผนกวิชาดังต่อไปนี้

- 2.1 แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์
- 2.2 แผนกวิชาช่างกลโรงงาน
- 2.3 แผนกวิชาช่างเชื่อม
- 2.4 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง
- 2.5 แผนกวิชาช่างเขียนแบบ
- 2.6 แผนกวิชาช่างไฟฟ้า
- 2.7 แผนกวิชาช่างวิทยุ - ไฟฟ้า
- 2.8 แผนกวิชาช่างเครื่องทำความเย็น
- 2.9 แผนกวิชาช่างไม้ครุภัณฑ์
- 2.10 แผนกวิชาช่างพิมพ์
- 2.11 แผนกวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม

3. **การปฏิบัติงานของครูช่าง** หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานในแต่ละด้านของการ

การเรียนการสอนและการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่การเรียนการสอน นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ

4. **การปฏิบัติการสอน** หมายถึง การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเรียนการสอนในด้าน ไปใช้ต่าง ๆ ได้แก่

4.1 ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน หมายถึง ศึกษากุณิหลังของนักเรียนก่อน การสอน ทดสอบความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนก่อนการเรียน ศึกษาความต้องการ การประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน ศึกษาความคาดหวังของนักเรียน ต่อรายวิชาที่เรียน ของนักเรียน ศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียน และศึกษาสถานภาพของครอบครัว ของนักเรียน

4.2 ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน หมายถึง ศึกษาในรายละเอียด ของหลักสูตรเพื่อเขียนจุดมุ่งหมายในวิชาที่สอน เขียนจุดมุ่งหมายของรายวิชาที่สอดคล้องกับ หลักสูตรได้ เตรียมการสอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ได้ ศึกษาวิธีการสอนและการใช้สอยให้ เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของรายวิชาที่สอน ส่งนักเรียนออกฝึกงาน ในสถานประกอบการ ตามจุดมุ่งหมายของการสอน ปฏิบัติงานภาคปฏิบัติในรายวิชาที่สอน ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ศึกษาดูงาน จากสถานประกอบการในรายวิชาที่สอนตามจุดมุ่งหมาย ศึกษาภาคทฤษฎีใน รายวิชาที่สอนตามจุดมุ่งหมาย

4.3 ด้านวัสดุและสื่อต่างๆ ในการเรียนการสอน หมายถึง จัดทำงบประมาณ สำหรับวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน ผลิตสื่อการสอน จัดสื่อการสอนในรายวิชาที่ สอน ให้เพียงพอกับความต้องการในการสอน ศึกษาพัฒนาสื่อการสอนให้ทันสมัย พัฒนาสื่อ การสอนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน จัดหาวัสดุการสอนให้สอดคล้องกับสถานประกอบการ

4.4 ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน หมายถึง ศึกษาการประเมิน ผลนักเรียนก่อนการสอนเพื่อนำไปใช้ในการสอน ศึกษาความรู้เรื่องการวัดผลของรายวิชาที่ สอน ศึกษาวิธีการประเมินผลจากผู้เกี่ยวข้องด้านการวัดผล ได้รับคำแนะนำในเรื่องการออก ข้อสอบแบบต่าง ๆ จากผู้เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์ข้อสอบ

4.5 ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน หมายถึง การฝึกอบรม ให้เกิดประสบการณ์ในวิชาที่สอน ประสานงานกับวิทยากรพิเศษเพื่อช่วยในการสอน ขอความ ร่วมมือ จากสถานประกอบการด้านวิทยากรฝึกอบรมนักเรียนเข้าศึกษาดูงานจากสถาน ประกอบการ และจัดสภาพห้องเรียน ให้เหมาะสมกับรายวิชาที่เรียน

5. การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอน หมายถึง การปฏิบัติงานที่ไม่เกี่ยวกับการ เรียนและการสอน ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1 ด้านการส่งเสริมการศึกษา หมายถึง การรับผิดชอบและช่วยงานประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน การประสานงานกับงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ร่วมวางแผนงานของแผนก ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านส่งเสริมการศึกษา

5.2 ด้านวิชาการ หมายถึง รับการเนร่ำนงานวิชาการเพื่อแก้ปัญหาทางานของแผนก ประสานงานวิชาการกับผู้ที่เกี่ยวข้องงานในแต่ละแผนกและแผนกอื่น ๆ รับผิดชอบงานวัดผลและประเมินผลให้เกิดทักษะและประโยชน์ ให้ความร่วมมือกับงานวิชาการต่าง ๆ ปรับปรุงการปฏิบัติงานเพื่อได้รับการตรวจสอบที่ถูกต้องของโรงเรียน

5.3 ด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา หมายถึง ให้ความร่วมมืองานปกครอง ให้ความร่วมมือในเรื่องการแนะแนว รับผิดชอบงานสวัสดิการพยาบาล ให้ความร่วมมือในงานกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน ให้ความร่วมมือกับงานกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ให้ความร่วมมือกับงานโครงการพิเศษของโรงเรียน

5.4 ด้านการวางแผนและพัฒนา หมายถึง รับผิดชอบงานวางแผนการศึกษาเพื่อการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ รับผิดชอบงานการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ เข้ารับการศึกษาดูแบบ ตามที่โรงเรียนมอบหมายเพื่อหาประสบการณ์ ให้ความสำคัญของการดำเนินงานด้านการผลิตผลของนักเรียน และให้ความร่วมมือกิจกรรมสหกรณ์ของโรงเรียน

เชิงอรรถ

- ¹ สัมภาษณ์ นพดล อิมเจริญ, ครูโรงเรียนกุลสตรีเทคโนโลยี, หัวหน้าฝ่ายกิจกรรมนักเรียน - นักศึกษา, 20 กุมภาพันธ์ 2538.
- ² สัมภาษณ์ สรรเพ็ชร มีสิน, ครูโรงเรียนพระรามหกเทคโนโลยี, หัวหน้าฝ่ายกิจกรรมนักเรียน - นักศึกษา, 20 กุมภาพันธ์ 2538.
- ³ สัมภาษณ์ สมศักดิ์ พึ่งศรีเพ็ง, ครูโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู, หัวหน้าฝ่ายบริการและแนะแนว, 22 กุมภาพันธ์ 2538.
- ⁴ เจอร์โรลด์ อี. แคมพ์, การออกแบบการสอน : แผนพัฒนาการสอนและรายวิชา, แปลโดย เมธี ปิณฑนนันท์ และนาตยา ภัทรแสงไทย (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2523), หน้า 13-14.
- ⁵ กรมอาชีวศึกษา, “ระเบียบบริหารสถานศึกษา 2529,” (เอกสารอัดสำเนา) หน้า 2.

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการตรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. การบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
2. บทบาทหน้าที่ของครูที่ควรปฏิบัติ
3. ลักษณะของครูที่ดี
4. หน้าที่ความรับผิดชอบของครู
  - 4.1 การปฏิบัติงานสอน มี 5 ด้าน
  - 4.2 การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอน มี 4 ด้าน

1. การบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

การบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะ ความหมายของการบริหารนั้น ได้มีนักวิชาการให้ความหมาย ของคำว่า การบริหารไว้หลายแนวคิด ดังเช่น

สมพงษ์ เกษมสิน¹ ได้สรุปความหมายของการบริหารไว้ว่า การใช้ศาสตร์และศิลป์นำเอาทรัพยากรการบริหาร มาประกอบการตามกระบวนการบริหารให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ

วิจิตร ศรีสอาน² ได้ให้ความหมายของการบริหารไว้ว่า การบริหารเป็นกิจกรรมของกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมมือกันทำกิจการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน โดยการใช้กระบวนการและทรัพยากรที่เหมาะสม

พนัส หันนาคินทร์³ ได้ให้ความหมายการบริหารไว้ว่า หมายถึง วิธีการที่ผู้บริหารใช้อำนาจตลอดจนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น คน เงิน วัสดุและอุปกรณ์ที่มีอยู่ จัดการดำเนินงานสถาบัน หรือหน่วยงานนั้น ๆ ให้ดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ

ถวิล เกื้อกูลวงศ์⁴ ได้ให้ความหมายการบริหารว่า หมายถึง การแก้ปัญหาให้บรรลุตามเป้าหมาย ลักษณะของการแก้ปัญหาอาจดำเนินการไปในรูปของการตัดสินใจและหรือการปฏิบัติก็ได้ทั้งสองประการ

ธงชัย สันติวงษ์⁵ ได้ให้ความหมายการบริหารไว้ว่า การบริหาร คือ การทำให้งานต่าง ๆ ลุล่วงไปโดยอาศัยคนอื่นเป็นผู้ทำ

เสริมปัญญา เทียมวัน⁶ ได้ให้ความหมายของการบริหารไว้ว่า การบริหารหมายถึงการทำงานภายใน องค์การซึ่งเป็นระบบของการทำงานร่วมกัน โดยการร่วมกันกระทำกิจกรรมตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่กลุ่มบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง โดยใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและเหมาะสม

กระบวนการบริหาร

กระบวนการบริหาร เป็นเรื่องที่ว่าด้วยองค์ประกอบและขั้นตอนของการบริหาร ซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับผู้บริหารทุกระดับที่จะต้องให้ความสนใจศึกษาค้นคว้าความรู้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงาน ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ได้มีผู้ให้แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหารไว้ ดังนี้

สมพงษ์ เกษมสิน⁷ ได้สรุปกระบวนการบริหารไว้ว่า ประกอบด้วย ขั้นตอน 1 การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organize) การจัดเจ้าหน้าที่ (Staff) การอำนวยการ (Direct) และการควบคุม (Control)

เมธี ปิรันธนานนท์⁸ ได้เสนอแนวคิดไว้ว่า กระบวนการบริหารประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การอำนวยการและการวินิจฉัยสั่งการ การประสานงาน และการควบคุมงาน

กิติมา ปรีดีติลิก⁹ ได้กล่าวถึงกระบวนการบริหารว่า ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงานผลการปฏิบัติงาน (Reporting) การจัดทำงบประมาณ (Budgeting)

ถวิล เกื้อกูลวงศ์¹⁰ ได้เสนอแนวคิดกระบวนการบริหารไว้ว่า ประกอบด้วย ขั้นตอน การวางแผน (Planning) การจัดระเบียบหน่วยงาน (Organizing) การบังคับบัญชา (Commanding) การประสานงาน (Coordinating) และการควบคุม (Controlling)

วิจิตร ศรีสอ้าน¹¹ ได้เสนอความเห็นว่กระบวนการบริหารประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดสรรทรัพยากร (Allocation) การให้แรงกระตุ้น (Stimulation) การประสานงาน (Coordination) และการประเมินผล (Evaluation)

จากแนวความคิดของนักวิชาการดังกล่าว สรุปได้ว่า กระบวนการบริหารประกอบด้วย ขั้นตอนหลัก ๆ คือ การวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยความสะดวก การควบคุม การประสานงาน การวินิจฉัยสั่งการ การบังคับบัญชา การจัดทำงบประมาณ การจัดสรรทรัพยากร การให้แรงกระตุ้น การประเมินผล และการรายงานผลการปฏิบัติงาน

การบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่ปฏิบัติภารกิจตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ การบริหารโรงเรียนจึงต้องปฏิบัติภารกิจให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล เพื่อสนองนโยบายชาติและปฏิบัติภารกิจให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ที่มีกำหนดไว้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนต้องรับผิดชอบดูแลการจัดการในภารกิจ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน งานวิชาการ งานกิจการนักเรียน การบริหารงานบุคคล การบริหารอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ การเงินและธุรการ

ประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จะสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลได้ตรงตามเป้าหมาย จนเป็นที่เชื่อถือของชุมชนได้นั้น ปัจจัยที่สำคัญคือ “ประสิทธิผลการจัดการศึกษา” ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองจะยึดปัจจัยนี้เป็นหลัก ในการเลือกโรงเรียนให้กับบุตรหลานของตน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
 ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความหมายของประสิทธิผลขององค์การและโรงเรียน

นักศึกษาหลายท่าน ให้ความหมายของประสิทธิผลขององค์การตามทัศนะต่าง ๆ กัน เป็นหลายนัย เป็นต้นว่า ประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง การที่องค์การสามารถดำเนินการ บรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ขององค์การที่กำหนดไว้ องค์การจะมีประสิทธิผลก็ต่อเมื่อ ปัญหา และอุปสรรคที่เกี่ยวข้องได้รับการแก้ไขจนเป็นที่พอใจ และผลลัพธ์ (Results) ของ องค์การใกล้เคียงกันกับเป้าหมายขององค์การหรือสูงกว่า ประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง สมรรถนะขององค์การในการที่จะอยู่รอด ปรับตัว รักษาสภาพ และเติบโต ไม่ว่าองค์การนั้นจะมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติประการใด ประสิทธิผลขององค์การ หมายถึง ความสามารถของ องค์การในฐานะที่เป็นระบบสังคมหนึ่ง ในการดำเนินการบรรลุได้ตามวัตถุประสงค์โดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายต่อวิธีการดำเนินการ และทรัพยากรขององค์การ ตลอดจนสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในองค์การได้อย่างเหมาะสม ประสิทธิผลขององค์การอาจ หมายถึง ความสามารถขององค์การในการแสวงหาผลประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ได้ทรัพยากรที่หาได้ยากและมีคุณค่า ซึ่งจะนำไปใช้สนับสนุนการดำเนินการขององค์การ

เมื่อพิจารณาความหมายของประสิทธิผลของโรงเรียนนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายไว้หลายนัย เป็นต้นว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน หมายถึงการที่โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาได้สำเร็จด้วยดี โดยที่ผู้นำใช้ความสามารถเชิงผู้ได้บังคับบัญชา ให้มาทำงานอย่างเสียสละ ขณะเดียวกัน ผู้นำก็จะทำหน้าที่ประสานงานให้งานด้านการจัดการศึกษาให้ผลสัมฤทธิ์สูงสุด ประสิทธิผลการจัดการศึกษา หมายถึง การที่ผู้นำของโรงเรียน ใช้ความสามารถในการแยกแยะการบริหารการจัดการศึกษา และการใช้ทรัพยากรให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ประสิทธิผลการจัดการศึกษา หมายถึง การที่ผู้นำทางการศึกษา สามารถบริหารและจัดการโรงเรียนโดยอาศัยหลัก 4 ประการคือ การปรับตัว (Adaptation) การบรรลุเป้าหมาย (Goal Achievement) การบูรณาการ (Integration) และการคงสภาพความสมบูรณ์ของระบบค่านิยม จนสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ ประสิทธิผลการจัดการศึกษา หมายถึง การที่ผู้บริหารการศึกษา สามารถใช้ภาวะผู้นำเป็นจุดศูนย์รวมในการจัดการศึกษา ทำให้ครูและนักเรียนเกิดความพึงพอใจ ยังผลให้การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิผล สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากความหมายของประสิทธิผลขององค์การ และประสิทธิผลของโรงเรียนตามที่กล่าวมาแล้ว แม้ว่าจะมีนักการศึกษาให้ความหมายที่แตกต่างกันออกไป แต่ก็พอจะสรุปได้ว่า ประสิทธิผลของการจัดการศึกษา หมายถึง การที่ผู้นำทางการศึกษาสามารถบริหารและจัดการในโรงเรียน โดยอาศัยหลักการปรับตัว ให้การดำเนินการบรรลุเป้าหมาย การบูรณาการ และการคงสภาพความสมบูรณ์ของระบบค่านิยมเพื่อความอยู่รอด และการเจริญเติบโตของโรงเรียนเป็นผลให้โรงเรียนสามารถดำเนินการกิจตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

การบริหารเพื่อมุ่งประสิทธิผลของการจัดการศึกษา

วิจิตร วรตบางกูร¹² ได้เสนอแนวคิดไว้ว่า การบริหารการศึกษาตามหลักสากล จะต้องกำหนดนโยบายการศึกษาให้ครอบคลุมค่านิยม 4 ประการคือ

1. ความเสมอภาค (Equity) โรงเรียนจะต้องทำหน้าที่ทางการศึกษา โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง ให้ความเสมอภาคแก่คนทุกกลุ่มทุกระดับฐานะ
2. ประสิทธิภาพ (Efficiency) โรงเรียนจะต้องดำเนินกิจการ และความรับผิดชอบให้บรรลุเป้าประสงค์และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน
3. เสรีภาพ (Liberty) โรงเรียนจะต้องให้โอกาสนักเรียนมีสิทธิและเสรีภาพในการศึกษาหาความรู้ที่ตนเองสนใจ สังคมความถนัดและที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต และอาชีพของตน ในขณะที่เดียวกันโรงเรียนก็ต้องยืนหยัดในเสรีภาพทางวิชาการ ที่จะจัดสรรประสบการณ์ที่ดีที่สุด มีความหมายและมีคุณค่าต่อชีวิตของนักเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
4. ความเป็นเลิศ (Excellence) โรงเรียนจะต้องมุ่งจัดการศึกษาให้นักเรียนได้เรียนรู้ วิชาการที่มีประโยชน์ และทันสมัยที่สุดได้รับการฝึกฝนโดยกระบวนการที่เลือกสรรมาอย่างดี โดยทีมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ นักเรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพเต็มที่ และมีความสุขกับการเรียนรู้

การบริหารเพื่อความเป็นเลิศทางการศึกษา เป็นเป้าหมายของการบริหารเพื่อมุ่งประสิทธิผลของการจัดการศึกษาของโรงเรียน ซึ่งเป็นความพยายามของผู้บริหารทุกคนอยู่แล้ว โดยเฉพาะผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ซึ่งต้องพยายามสร้างความเป็นเลิศให้เกิดขึ้น เพื่อให้คุ้มกับการลงทุนของผู้ปกครองและโรงเรียน และเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความศรัทธาเชื่อถือในหมู่ผู้ปกครอง ในขณะที่เดียวกันโรงเรียนก็จะมีชื่อเสียง มีความมั่นคง และเจริญก้าวหน้าขึ้นไปด้วย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศ

ในทางธุรกิจอุตสาหกรรม ความเป็นเลิศจะเกิดขึ้นอยู่กับคุณภาพของการบริหาร คุณภาพของผลผลิตและบริหาร การนำนวัตกรรมมาใช้ในองค์กร ค่านิยมในการวางแผนและลงทุนระยะยาว การสงวนรักษาบุคลากรที่มีความสามารถไว้ในองค์กร ความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมและการใช้ทรัพยากรการบริหารอย่างคุ้มค่า

พิจารณาจากนี้ ความเป็นเลิศทางการศึกษาก็มีได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่แตกต่างไปจากนี้มากนัก ความเป็นเลิศทางการศึกษา ขึ้นอยู่กับการบริหารที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะคุณภาพทางการบริหารวิชาการ การนำนวัตกรรมมาใช้เพื่อให้ครูสอนได้ดีขึ้น และนักเรียนเรียนรู้ได้มากขึ้น โรงเรียนจะต้องมีแผนงานทั้งระยะสั้น และระยะยาว โดยกำหนดทิศทางการบริหารงานให้ชัดเจน โรงเรียนต้องพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพและวินัยในระดับสูงและรักษาไว้ให้ทำงานอยู่ในองค์กรโรงเรียนต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ในขณะที่เดียวกันโรงเรียนก็ต้องให้บริการแก่ชุมชนควบคู่ไปด้วย ความเป็นเลิศทางการศึกษายังขึ้นอยู่กับการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้ได้ผลสูงสุดอีกด้วย

ลักษณะของการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ

วิจิตร วรุตบางกูร¹³ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เพื่อให้เกิดความเป็นเลิศมีลักษณะดังนี้

1. การบริหารมีลักษณะที่ยืดหยุ่นได้ไม่ยึดกฎระเบียบเคร่งครัด จนเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จของงาน เมื่อมีอุปสรรคผู้บริหารจะให้ความช่วยเหลือแก้ไขเพื่อให้งานสำเร็จ ผู้บริหารไม่นิยมการลงโทษ แต่มุ่งสร้างความเข้าใจเพื่อป้องกันความผิดพลาด

2. ผู้บริหารไม่ทำตนเป็นเจ้านาย หรือเป็นคนชั้นสูง สัมผัสหรือแตะต้องไม่ได้ แต่จะร่วมทำงานกับครูด้วยความนับถือ ทำหน้าที่ผู้นำที่มีหัวก้าวหน้าพร้อมที่จะแสวงหาวิธีการใหม่ ๆ ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกันผู้บริหารและครูจะคลุกคลีอยู่กับนักเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนรักการเรียนรู้ เรียนด้วยความสนุกและทุ่มเทให้กับการเรียนเต็มศักยภาพโดยได้ผลตอบแทนที่น่าสนใจและคุ้มค่า

3. ผู้บริหารจะไม่ใช้อำนาจเผด็จการในการตัดสินใจ แต่จะฟังการวิเคราะห์ข้อมูล สถานการณ์และการปรึกษาหารือกับคณะครู แก้ปัญหา และตัดสินใจโดยกลุ่ม และพยายามรักษาความเป็นกลุ่มไว้
4. ผู้บริหารจะให้ความสำคัญกับสัมพันธภาพอันดีระหว่างครูกับนักเรียน และให้ความเชื่อถือในความผูกพัน ความเอาใจใส่และความคิดสร้างสรรค์ของครูมากกว่าการสอน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
5. ผู้บริหารจะคัดเลือกบรรจุครูอย่างพิถีพิถัน พัฒนานักครูอยู่ตลอดเวลา ตอบแทนและรักษาคนดีไว้ และไม่เกรงกลัวที่จะต้องขจัดคนไม่ดีออกไป
6. ผู้บริหารถือเป็นหน้าที่ที่จะทำทุกอย่างให้ครูอยู่ดี มีความกระตือรือร้นในการทำงาน และร่วมกิจกรรมกลุ่ม และแสวงหาความร่วมมือช่วยเหลือจากภายนอกเข้ามาสนับสนุนการทำงานของครู
7. บุคลากรทุกฝ่ายมีความเชื่อมั่นในตนเอง นับถือและเชื่อมั่นในตัวผู้บริหาร และนักเรียนมุ่งมั่นรับผิดชอบต่อประสิทธิผลการเรียนการสอน คิดค้นวิธีการใหม่ ๆ เพื่อให้นักเรียนเจริญงอกงามและประสบความสำเร็จ
8. หลักสูตรที่เปิดสอนกว้างขวางมีวิชาให้นักเรียนเลือกเรียนตามความถนัด และความสนใจ มีความยืดหยุ่นให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลง และครอบคลุมเป้าหมายของการจัดการศึกษา
9. การเรียนการสอนให้ความสำคัญกับกระบวนการคิด และขั้นตอนในการแก้ปัญหา ไม่กระตุ้นนักเรียนเพื่อสอบเพียงอย่างเดียว
10. โรงเรียนมีเป้าหมายชัดเจนและเข้มแข็ง โดยที่บุคลากรทุกฝ่ายรู้เป้าหมายของโรงเรียนการประเมินผลงานจะยึดเป้าหมายเป็นหลัก และวิธีการไปสู่เป้าหมายนั้นมีความยืดหยุ่นได้
11. สวัสดิภาพของนักเรียนเป็นเรื่องที่ทุกคนต้องให้ความสนใจ และถือเป็นเรื่องสำคัญที่สุด

สรุปได้ว่าการบริหารเพื่อมุ่งประสิทธิผลการจัดการศึกษานั้น ผู้บริหารจะต้องกำหนดนโยบายให้ครอบคลุมค่านิยม 4 ประการ คือ ความเสมอภาค ประสิทธิภาพ เสรีภาพ และความเป็นเลิศ การบริหารเพื่อความเป็นเลิศทางการศึกษาเป็นเป้าหมายของการบริหาร เพื่อมุ่งประสิทธิผลของการจัดการศึกษาของโรงเรียน ปัจจุบันที่ส่งต่อความเป็นเลิศทางการศึกษาขึ้นอยู่กับการบริหารที่มีคุณภาพที่มุ่งเป้าหมายไปที่ความเป็นเลิศ

2. บทบาทหน้าที่ของครูที่ควรปฏิบัติ

บทบาทหน้าที่ เป็นภาระที่สำคัญสำหรับการบริหารงานเป็นอย่างมาก จึงมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของคำว่า “บทบาท” ไว้หลายท่านดังนี้คือ

โสภา ชูพิกุลชัย และอรทัย ชื่นมนุชย์¹⁴ ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับ บทบาทว่า ทุกตำแหน่งหรือชั้นจะถูกสมาชิกในชุมชน คาดหวังไว้ระดับหนึ่งว่า พฤติกรรมของคนที่อยู่ในตำแหน่งนั้นควรจะทำอย่างไร มีพฤติกรรมอย่างไร คือบทบาทของแต่ละคนที่อยู่ในตำแหน่งหนึ่งควรมีอะไรบ้างนั่นเอง บางทีบทบาทอาจครอบคลุมไปในแง่ที่ว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่หรือพันธะของตำแหน่งนั้น ๆ

ภิญโญ สาร¹⁵ กล่าวว่า บทบาท หมายถึง ความมุ่งหวังที่บุคคลอื่นคาดว่า บุคคลในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งควรกระทำหรือแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาในสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง บทบาทหน้าที่จะควบคู่กับตำแหน่งที่บุคคลดำรงอยู่เสมอ

George Stauss¹⁶ ได้สรุปความหมายของบทบาทไว้ 3 ประการ คือ

1. บทบาท หมายถึง ปทัสถาน (Norms) ความคาดหวัง (Expectations) ข้อห้าม (Taboos) ความรับผิดชอบ (Responsibilities) และอื่น ๆ ที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ซึ่งผูกพันกับตำแหน่งทางสังคมที่กำหนดให้ บทบาทตามความหมายนี้คำนึงถึงตัวบุคคลน้อยที่สุด แต่มุ่งไปทางบ่งชี้ถึงหน้าที่อันควรกระทำ

2. บทบาท หมายถึง ความคิดเห็นของบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งเองที่คิดและกระทำเมื่อดำรงตำแหน่งนั้น ๆ

3. บทบาท หมายถึง การกระทำของบุคคลแต่ละคนที่จะกระทำโดยให้สัมพันธ์กับโครงสร้างของสังคม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือแนวทางอันบุคคลพึงกระทำเมื่อตนดำรงตำแหน่งนั้น ๆ

ในระบบสังคมหรือองค์กรใด ๆ บุคคลต่างสังเกตบทบาทซึ่งกันและกัน และขณะเดียวกันก็จะกำหนดหน้าที่ให้กับตัวเองว่าควรแสดงบทบาทหรือพฤติกรรมอย่างไรพร้อม ๆ กับคาดหวังว่าบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งอื่น ๆ ควรจะแสดงบทบาทหรือพฤติกรรมเช่นไรด้วย

จากแนวคิดทั้งหลายที่กล่าวมา เมื่อนำมาพิจารณาร่วมกันแล้ว อาจกล่าวได้เป็น 2

นัย นัยแรกบทบาทหมายถึง พฤติกรรมที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ พึงกระทำ พฤติกรรมนั้นอาจจะเป็นผลมาจากความคาดหวังของบุคคลอื่น ๆ หรือจากความคิดของตนเอง ซึ่งเรียกว่า

บทบาทที่พึงประสงค์ นายหลังบทบาทจริง หมายถึงพฤติกรรมที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นได้ปฏิบัติจริง และบทบาทที่เป็นจริงนี้จะมีผลต่อระบบสังคมอย่างไรและมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นจะมีความเข้าใจในบทบาทของตนเองมากน้อยเพียงใด และการปรับปรุงบทบาทจะเกิดขึ้นถ้ามีการประเมินผลการแสดงบทบาทของผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ

บทบาทหน้าที่ของครูที่ควรปฏิบัติดังนี้

ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ อบรม และสั่งสอนศิษย์ ดังนั้นครูควรปฏิบัติดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีวิชา ความรู้ สามารถสั่งสอนอบรมผู้อื่นได้ และจริยวัตรเป็นที่น่านับถือ
2. เป็นผู้ให้การอบรมสั่งสอนแก่บุคคลทั่วไปได้
3. เป็นผู้นำของชุมชน และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
4. ช่วยพัฒนาชุมชนทั้งวัตถุและจิตใจ เช่น การบริการความรู้ทางวิชาการทางวิชาชีพ การอนามัย และการอบรมศีลธรรม จรรยา
5. สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม ให้กับเยาวชนและประชาชนทั่วไป รวมทั้งสนับสนุนให้อนุรักษ์ และจัดกิจกรรมเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของชาติ
6. สนับสนุนกิจกรรมที่เสริมความมั่นคงแก่ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
7. ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
8. แสวงหาเทคโนโลยีและทรัพยากรในชุมชน นำมาพัฒนาการศึกษา และอาชีพของชุมชน
9. บำรุงรักษาป้องกันสาธารณสมบัติ ปุชนียสถาน โบราณสถาน อันเป็น สมบัติส่วนรวมของชาติ
10. ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย เป็นแบบอย่างแก่บุคคลในชุมชนทั่วไป¹⁷

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ การนำออกเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ

ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไกรนุช ศิริผล ได้ให้ทัศนะว่า “ผู้เป็นครูหรือผู้ที่จะเป็นครู ควรเป็นผู้ที่มีอุดมคติของครูอย่างแน่วแน่ เป็นผู้นำในด้านคุณธรรม วัฒนธรรม การปรับตนและการสร้างสรรค์”¹⁸ ขณะที่ Edward Alvey, Jr อาจารย์จาก Mary Washington College of the University of Virginia ได้กล่าวถึงครูไว้ว่า

ครูเป็นศูนย์กลางทางการศึกษา ดังนั้น ครูจะต้องเป็นผู้ถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมของสังคมแก่ชนรุ่นใหม่ ทั้งด้านความรู้ ทักษะและเจตคติอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ยังต้องพยายามปรับปรุงความสามารถให้แก่ศิษย์ ในการที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกด้วย¹⁹

ดังนั้นบทบาทของครูหรือผู้ที่จะเป็นครู ควรเป็นผู้ที่มีอุดมคติแน่วแน่ในการเป็นผู้นำในด้านคุณธรรม จริยธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและการสร้างสรรค์รวมทั้งยังจะต้องมีภูมิรู้ ภูมิธรรม ภูมิฐาน ด้วย

3. ลักษณะของครูที่ดี

ครูจากบทบาทความรับผิดชอบต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น ครูจึงเป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะที่ดีที่ควรยึดปฏิบัติ ซึ่งได้มีผู้วางเกณฑ์ไว้ ดังต่อไปนี้

ลักษณะของครูที่ดีจากผลการวิจัย ของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2516 ได้สรุปผลลักษณะครูที่ดี คือ

ด้านคุณธรรมและความประพฤติ ได้แก่ ความเที่ยงตรง ความซื่อตรง การตรงต่อเวลา ร่าเริงแจ่มใส เสียสละ สุภาพเรียบร้อย เป็นกันเองกับเด็กและเข้ากับเด็กได้ เป็นแบบอย่างในด้านความประพฤติ มีมนุษยสัมพันธ์ มีบุคคลิกลักษณะดี สุภาพอ่อนโยน เป็นผู้มีเหตุผล รู้จักสิทธิและหน้าที่

ด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ จะต้องรู้จักเตรียมการสอน

เอาใจใส่ในการสอนและอบรมความประพฤติและปลูกฝังค่านิยม

อันดีงาม มีความขยันขันแข็ง เอาใจใส่ค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ²⁰

การปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบของครูที่ต้องเป็นผู้นำและเป็นแม่แบบที่ดีของสังคม นั้นเอง จึงทำให้การกำหนดลักษณะของครู จะต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติที่อาจกล่าวได้ว่าเป็น บุคคลที่มีความแตกต่างไปจากบุคคลในอาชีพอื่นต่าง ๆ เป็นอย่างมาก จึงมีผู้กำหนดลักษณะ ของครูไว้ต่าง ๆ กัน เช่น

คณะกรรมการข้าราชการครู ได้กำหนดลักษณะของครูที่ดีไว้ 10 ประการ คือ

1. มีความรู้ดีหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ
2. มีความสามารถดีในการปฏิบัติงาน
3. มีความประพฤติดี ปฏิบัติธรรมทางศาสนา
4. รักษาวินัยดี ปฏิบัติตามวินัยโดยครบถ้วน
5. กระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดีของศิษย์
6. สอนและอบรมศิษย์โดยใช้หลักวิชาการศึกษา มีความรักและเมตตาต่อศิษย์ทุกคน ติดตาม ส่งเสริม แก้ไข การเรียนและความประพฤติของศิษย์
7. ละเว้นอบายมุขได้อย่างเด็ดขาด โดยเฉพาะสุรา การพนัน และบุหรี่
8. มีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษา ท้องถิ่น และสังคม
9. ดำรงชีวิตอย่างเรียบง่าย และประหยัด
10. แต่งกายสุภาพเรียบร้อยทุกโอกาส²¹

นอกจากนี้คุรุสภา โดยคณะกรรมการส่งเสริมวิชาชีพครูได้กำหนดเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพครูไว้เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ คือ

ครูต้องมีความรัก ความเมตตาและปรารถนาดีต่อนักเรียน อุทิศตนและเวลาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนได้รับความเจริญเติบโต และพัฒนาการในทุกด้าน ทั้งควรมีคุณลักษณะอย่างน้อย 4 ประการ

คือ รอบรู้ สอนดี มีคุณธรรมจรรยาบรรณ มุ่งมั่นพัฒนา

1. **รอบรู้** ในทุกด้านทั้งด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการที่เกิดขึ้นในสังคมของตนและโลก

รอบรู้ในวิชาชีพของตน

2. สอนดี มีประสิทธิภาพในการพัฒนาการสอน ให้สอดคล้องกับความสามารถและความสนใจของนักเรียน และให้บริการแนะแนวในด้านการเรียน การครองตน
3. มีคุณธรรมจรรยาบรรณ มีความศรัทธาในวิชาชีพครู ตั้งใจใช้ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ เพื่อให้บริการแก่นักเรียน
4. มุ่งมั่นพัฒนา คือรู้จักปรับปรุงและสำรวจตนเอง ใฝ่รู้และศึกษาค้นคว้าความรู้ คิดค้นวิธีการใหม่²²

หน้าที่ความรับผิดชอบของครู

ครูมีหน้าที่ที่จะต้องกระทำและรับผิดชอบต่อสังคมและบุคคลทั่วไป ทั้งในด้านการให้ความรู้ การสร้างความสัมพันธ์ ตลอดจนการรับผิดชอบต่อเรื่องต่าง ๆ ต่อประเทศชาติ ดังนั้นหน้าที่ความรับผิดชอบของครูจึงมีมากมาย เช่น หน้าที่ของครูในฐานะเป็นวิศวกรสังคมมีมากมายที่จะต้องกระทำและรับผิดชอบต่อ เพราะสังคมและบุคคลทั่วไปกำหนดและคาดหวังให้ครูเป็นอะไร ๆ ได้หลาย ๆ อย่าง ตามค่านิยมที่ถ่ายทอดกันมา เช่น

- ครูจะต้องเป็นแบบพิมพ์ที่ดีของศิษย์และบุคคลทั่วไป
- ครูจะต้องเป็นผู้นำมีความรู้กว้างขวาง
- ครูจะต้องเป็นผู้ทรงศีล
- ครูจะต้องเป็นผู้นำและมีคุณเทศก์
- ครูจะต้องเป็นผู้ทันสมัยและรู้เท่าทันเหตุการณ์
- ครูจะต้องเป็นศาลยุติธรรม
- ครูจะต้องเป็นทั้งแพทย์และพยาบาล
- ครูจะต้องเป็นนักแสดงที่ดี²³

4. หน้าที่ความรับผิดชอบของครู ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

- 4.1 การปฏิบัติงานสอน มี 5 ด้าน
- 4.2 การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอน มี 4 ด้าน

ดังที่ Gilbert Hight ได้แจกแจงหน้าที่ความรับผิดชอบของครู จากคำภาษาอังกฤษ

คำว่า “TEACHERS” ดังนี้คือ

T (Teaching) หมายถึง ครูผู้ทำหน้าที่สอนศิษย์ให้
พลเมืองดีของชาติ

E (Ethics) หมายถึง ครูต้องเป็นผู้มีจริยธรรม

A (Academic) หมายถึง ครูต้องเป็นนักวิชาการ

C (Cultural Heritage) หมายถึง ครูต้องเป็นผู้ถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมอันดีของประเทศชาติ

H (Human Relationship) หมายถึง ครูต้องเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลทุกคน ซึ่งเป็นบุคลากรทั้งหมดในโรงเรียน ตลอดจนผู้ปกครองและประชาชนในชุมชนนั้น

E (Evaluation) หมายถึง ครูจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการวัดผลและประเมินผลเป็นอย่างดี

R (Research) หมายถึง ครูต้องเป็นนักวิจัยเพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอน

S (Service) หมายถึง ครูต้องเป็นผู้ให้บริการทางการศึกษาและสังคมในทุกด้าน เช่น บริการให้คำปรึกษา บริการแนะแนวอาชีพ บริการด้านสุขภาพ บริการด้านการศึกษานอกระบบและการพัฒนา

ชุมชน²⁴

นอกจากนี้ยังมีผู้ระบุหน้าที่ความรับผิดชอบของครู จากผลงานวิจัยอีกเช่นของ
เจลิยว บุรีภักดี และคณะ ปรากฏดังนี้

1. หมั่นอบรมเด็กอยู่เสมอ
2. ตั้งใจสอน รักการสอน
3. จัดการปกครองให้เป็นที่เรียบร้อย
4. เตรียมการสอนและทำบันทึกการสอน
5. หมั่นวัดผลและติดตามผลการเรียน
6. รับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
7. ช่วยให้คำแนะนำแก่เด็กด้วยความเต็มใจ
8. สอนให้เป็นประชาธิปไตย
9. ทำบัญชีเรียกชื่อและสมุดประจำชั้น

10. ดูแลบำรุงรักษาห้องเรียนและอาคารสถานที่
11. เกี่ยวกับการสอน การอบรม การวัดผล
12. เกี่ยวกับธุรการและระเบียบวินัย
13. ค้นคว้าเพิ่มเติมและหาความรู้ใหม่ ๆ มาสอน
14. สอนให้เด็กเป็นคนดี
15. ห้ค้นหาความรู้และวิธีการหาความรู้
16. เป็นตัวอย่างแก่เด็ก
17. จัดการแนะแนวที่ดีแก่เด็ก
18. ช่วยงานสารบรรณและธุรการโรงเรียน
19. เอาใจใส่เด็ก
20. บริการโรงเรียน
21. เป็นครูประจำชั้น
22. ทำระเบียบและสมุดรายงานนักเรียน
23. มีมนุษยสัมพันธ์
24. ร่วมกิจกรรมของชุมชน
25. สอนให้เข้าใจแจ่มแจ้ง
26. เอาใจใส่และพยายามเข้าใจปัญหาและความต้องการของเด็ก²⁵

สรุปหน้าที่ความรับผิดชอบของครูนั้น จะต้องมีความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา โดยรับผิดชอบในกิจกรรมการดำเนินการเรียนการสอน ในทุกขั้นตอนเพื่อให้ นักเรียน นักศึกษา ได้รับความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ ตลอดจนการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข อีกทั้งยังต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ให้ได้รับความรู้ ความสามัคคี ช่วยกันพัฒนาชุมชนให้เจริญยิ่งขึ้น ก้าวทันกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเป็นผลต่อการพัฒนาประเทศ และต้องเอาใจใส่เข้าใจปัญหา มีความเสียสละ เมตตากรุณา และเสียสละเวลาเพื่องานอยู่เสมอ

4.1 การปฏิบัติงานสอนสามารถ แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ

4.1.1 ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ผู้เรียนต้องเกิดการเรียนรู้เป็นมูลฐาน

การนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าหรือธุรกิจใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้แจกจ่ายลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 สอนอง ความสัมพันธ์จะทำให้เข้มแข็ง จะต้องฝึกหัดอย่างสม่ำเสมอ

การเรียนรู้คือการพัฒนา (Learning is developmental) เกิดทักษะ การรับรู้และ
ความเคยชิน คุณลักษณะของผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมทางกาย ความพร้อมทางด้านจิตใจ
ความมีประสบการณ์เดิมและความพร้อมทางด้านอารมณ์ และสังคม

ผู้สอน เป็นตัวบ่อนที่สำคัญของระบบการเรียนการสอน ผู้สอนต้องคำนึงบทบาทของ
ผู้สอน กิจกรรมของผู้สอน และลักษณะสำคัญของผู้สอนที่ถูกต้องเหมาะสมควรเป็นอย่างไร
คุณภาพและความดีพร้อมของผู้สอนจะต้องสูง และพร้อมจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความพอใจ
และเต็มใจ และผู้เรียนจะต้องศึกษาความเข้าใจ ความรู้ ความสามารถ ความเชื่อ และ
ความถนัดของตน เพื่อให้เหมาะสมกับการเรียนของแต่ละรายวิชา

4.1.2 ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน จุดมุ่งหมายการสอนจะต้อง
ประกอบด้วย 3 ประการคือ

1. พฤติกรรมปลายทาง หมายถึงพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงออกเมื่อสิ้นสุด
การเรียนการสอน
2. สภาพเงื่อนไขเป็นการคาดว่าพฤติกรรมปลายทางที่จะเกิดขึ้นภายใน
สภาพนั้น
3. เกณฑ์มาตรฐานการยอมรับความสามารถ

จุดมุ่งหมายการเรียนการสอนที่เน้นผลการเรียนรู้ ที่นิยมนำมาใช้กับการอาชีวศึกษา
มี 2 ประเภท คือ

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป
2. จุดมุ่งหมายเฉพาะ

จุดมุ่งหมายทั่วไป เป็นจุดมุ่งหมายกว้าง ๆ มีขอบเขต
ความหมายพอเหมาะกับเนื้อหาที่สอนและนักศึกษาสามารถบรรลุ
เป้าหมายได้

จุดมุ่งหมายเฉพาะ เป็นจุดมุ่งหมายที่เขียนขึ้นเพื่อเลือกสรร
ว่าสามารถเป็นตัวแทนเฉพาะของจุดมุ่งหมายทั่วไปในแต่ละข้อได้

ถ้ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ดังนั้นในการเขียนจุดมุ่งหมายการสอนจึงเน้นที่จะใช้วิธีการเขียนที่แสดงถึงผลที่ได้

จากการเรียนรู้คือ การเรียนเน้นไปที่ผู้เรียนมากกว่าที่จะเน้นไปยังครูผู้สอน และการเขียนจุดมุ่งหมายต้องเขียนจุดมุ่งหมายทั่ว ๆ ไปก่อน จึงจะเขียนจุดมุ่งหมายเฉพาะ ซึ่งจุดมุ่งหมายเฉพาะนั้นจะสามารถทราบได้ว่าจะให้ผู้เรียนได้รับอะไรบ้าง เช่น ให้ได้รับความรู้ ความเข้าใจ สามารถลงมือปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง จะอย่างไรก็ตามก่อนที่จะกำหนดจุดมุ่งหมายนั้น ครูผู้สอนจะต้องศึกษาถึงหลักสูตรที่จะสอน ตลอดจนคู่มือการสอน และอื่นๆ ตามที่ รัชชชัย ชัย จริชยากุล ได้กล่าวว่า

ครูผู้สอนจะต้องศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แนวการสอนโดยเลือกเนื้อหาที่เหมาะสม และจำเป็นมาบรรจุไว้ในรายการที่จะสอน เมื่อได้เค้าโครงรายละเอียดของรายวิชาแล้วก็จะต้องพิจารณาเนื้อหาในหัวข้อต่าง ๆ ว่าจะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่อง

อะไรบ้างในด้านใดบ้าง เช่น ให้มีความรู้ด้านเจตคติที่ดี หรือให้มีทักษะในการปฏิบัติในแต่ละด้านใหญ่ ๆ ของการเรียนรู้ เช่น พุทธิลักษณะ จิตลักษณะ ปฏิบัติลักษณะ และต้องพิจารณาให้ละเอียดลงไปว่าจะให้ผู้เรียนมีความสามารถในระดับใด²⁶

4.1.3 ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ

สื่อการเรียนการสอน

ระบบการเรียนการสอน ผู้สอนเป็นผู้ส่งสารที่เป็นความรู้ สาร คือ เนื้อหาวิชาความรู้ หรือ เรื่องราวที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียน โดยอาศัยช่องทางหรือวิธีการใดวิธีการหนึ่ง นั่นคือ “สื่อการสอน” เป็นตัวนำความรู้ไปสู่ผู้เรียน โดยอาจนำไปในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เสียง ภาพ ตัวอักษร หรือกิจกรรมต่าง ๆ

สื่อการเรียนการสอนได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

1. สื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งต่าง ๆ ที่ใช้เป็นเครื่องมือ หรือช่องทางสำหรับการสอนของครูถึงผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

2. สื่อการเรียนการสอนเป็นวัสดุ และอุปกรณ์ และวิธีการ ที่เป็นสื่อกลางในการเรียนการสอน ที่สามารถส่งหรือถ่ายทอดความรู้ เจตคติ และทักษะไปยังผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. สื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งต่าง ๆ ที่ครูใช้ในการประกอบการสอนให้เป็นไปอย่าง น่าสนใจ สนุกตื่นเต้น และทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

4. สื่อการเรียนการสอนเป็นอุปกรณ์ทั้งหลายที่ช่วยเสนอความรู้ให้แก่ผู้เรียนจนเกิด ผลการเรียนรู้ที่ดี ซึ่งรวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย เช่น การศึกษานอกสถานที่ การแสดง บทบาท นาฏการ การสาธิต การทดลอง การสัมภาษณ์ การสำรวจ เป็นต้น

สื่อการเรียนเป็นสิ่งจำเป็นที่สำคัญที่ครูผู้สอนสามารถใช้ในการประกอบการสอนให้ผู้ เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์จริงได้ ดังพระ ราชโองการ ของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร ความว่า ครูควรอย่างยิ่งที่ จะต้องศึกษาและฝึกฝนตนเองให้เฉลียวฉลาดคล่องแคล่วในการสร้างและการใช้สื่อ และการ ใช้สื่อการเรียนการสอนครูผู้สอนควรคำนึงถึงหลักในการเลือกใช้ ดังนี้

1. มีประสิทธิภาพ (Efficiency) สื่อที่ใช้สามารถทำให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในแผนกทุกประการ
2. มีประสิทธิผล (Productivity) จำนวนผู้เรียนที่บรรลุวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ กำหนดไว้ เป็นจำนวนมาก จะนับได้ว่าสื่อนั้นมีประสิทธิภาพสูง
3. มีความประหยัด (Economy) สื่อการเรียนการสอนนอกจากจะคำนึงถึง ประสิทธิภาพและประสิทธิผลแล้ว จะต้องพิจารณาในเรื่องการลงทุนที่คุ้มค่า ทั้งด้านทุน ทรัพย์ แรงงาน และระยะเวลาในการใช้งาน

นอกจากครูผู้สอนจะพิจารณาเลือกสื่อการสอนตามหลักดังกล่าวแล้ว การสอนนั้น ๆ ควรจะมีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ด้วย

1. สอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
2. มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
3. มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ใช้ง่ายสะดวก ปลอดภัย
5. ไม่สิ้นเปลือง ประหยัด คุ้มค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ

ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังสนับสนุนให้คงแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีอรรณาไปใช้

การพัฒนาสื่อการสอนให้มีคุณภาพ สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญเร่งรัดและให้มี

การพัฒนาสื่อการสอน ให้เหมาะสมกับรายวิชาที่จะสอนและต้องได้รับความร่วมมือจากครู -

อาจารย์ ทั้งในด้านการผลิต การนำไปใช้ตลอดจนพัฒนาปรับปรุงและจะต้องได้รับงบประมาณ จากสถานศึกษาที่เพียงพอเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการสอน และควรเร่งรัดบุคลากรให้เห็นความสำคัญ จึงควรจัดให้มีการจัดทำการสอนประเภทตำราเรียน ตามหลักสูตรให้ครบทุกวิชา เพื่อให้การเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการกระตุ้นครู - อาจารย์ผู้สอนให้ริเริ่มดำเนินการจัดทำสื่อการสอนประเภทตำราเรียนเพิ่มเติมมากขึ้นอีกด้วย

ประโยชน์ของสื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนมีประโยชน์ สามารถเป็นเครื่องช่วยสนับสนุนการสอน ดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้คุณภาพการเรียนรู้ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
2. ช่วยให้ผู้เรียน ได้รับความรู้ปริมาณมากขึ้น ในเวลาที่กำหนด
3. ช่วยให้ผู้เรียนสนใจและมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในกระบวนการเรียนการสอน
4. ช่วยส่งเสริมและคิดแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน
5. ช่วยให้ผู้เรียนรู้ในสิ่งที่ทำได้ลำบาก ในการช่วยแก้ปัญหาหรือข้อจำกัดต่างๆ
6. ช่วยให้ผู้เรียนจำและประทับใจอยากเรียนมากขึ้น
7. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนสำเร็จได้ง่ายขึ้น
8. สามารถย่อขนาดของวัตถุที่ใหญ่เกินกว่าจะนำของจริง ๆ มาประกอบการสอนได้
9. ทำให้เกิดการเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนยิ่งขึ้น
10. ช่วยแก้ปัญหาพื้นฐานหรือภูมิหลังของผู้เรียนที่แตกต่างกัน
11. ช่วยให้ครูสอนได้ดีขึ้น
12. สื่อการสอนสำเร็จรูปช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนอ่อนสามารถเรียนรู้ได้ทัดเทียมกับผู้เรียน

เก่ง

นับว่าสื่อการเรียนการสอนให้ประโยชน์มากมายกับครูผู้สอน โดยช่วยในการสอนให้เกิดคุณภาพ และปริมาณความรู้เพิ่มมากขึ้น

4.1.4 ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน

การวัดผลประเมินผล "ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการศ

ม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวัดผลประเมินผลเป็นขั้นตอนหนึ่งในขบวนการเรียนการสอนเพื่อทดสอบผลจาก

การเรียนรู้ในด้านวิชาชีพ ก็จะมีวัดผลประเมินผลจากผลงานที่ปฏิบัติว่าประเมินผลจำเป็นต้องสร้างแบบทดสอบให้ถูกต้องและเหมาะสมก่อน ได้ผลตามเกณฑ์คุณภาพหรือไม่ เช่น การเดินสายไฟฟ้า ผู้เรียนสามารถเดินสายไฟฟ้าได้อย่างถูกต้องและมีคุณภาพและได้ประสิทธิผลหรือไม่ ครูผู้สอนจะต้องตรวจผลการปฏิบัติงานตั้งแต่ขั้นตอนเริ่มแรก จนกระทั่งถึงขั้นสุดท้าย ดังนั้น

การวัดผลด้านการปฏิบัติงานจึงเป็นการวัดผลทางตรง (Direct Measurement) แต่ก็ทำให้ต้องใช้เวลามาก และการวัดผลประเมินผลก่อนจะดำเนินการวัดผลประเมินผลจำเป็นต้องสร้างแบบทดสอบให้ถูกต้องและเหมาะสมก่อน

การวิเคราะห์ผลการสอบเป็นการพิจารณาข้อสอบว่ามีความยากง่ายเหมาะสมกับการนำไปใช้ในการสอบ เป็นการพิจารณาความมีอำนาจจำแนกผู้สอบจากผู้เรียนเก่งกับไม่เก่ง และผลการวิเคราะห์จะทำให้ทราบว่าข้อสอบดี ๆ นั้นมีวิธีการสร้างอย่างไร มีข้อดีและข้อเสียอย่างไร ซึ่งจะเป็นผลแห่งการนำไปสู่การสร้างข้อสอบมาตรฐาน

4.1.5 ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการเรียนรู้ของนักเรียนบรรลุสู่จุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้

ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนการสอนเพราะกิจกรรมทั้งของผู้เรียนและผู้สอนที่เหมาะสมจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง วาริถิรจิตร (2530 : 162 - 163) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีต่อการเรียนรู้ไว้หลายประการดังนี้

1. กิจกรรมช่วยสร้างความสนใจของเด็ก
2. กิจกรรมจะเปิดโอกาสให้นักเรียนประสบความสำเร็จ
3. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย
4. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังความรับผิดชอบ
5. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังและส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

6. กิจกรรมจะช่วยให้นักเรียนให้มีการเคลื่อนไหว
7. กิจกรรมจะช่วยให้นักเรียนได้รู้สึกสนุกสนาน
8. กิจกรรมช่วยให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล
9. กิจกรรมช่วยขยายความรู้และประสบการณ์ของเด็กให้กว้างขวาง
10. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมความงอกงามและพัฒนาการของเด็ก
11. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมทักษะ
12. กิจกรรมจะช่วยปลูกฝังเจตคติที่ดี
13. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักทำงานเป็นหมู่
14. กิจกรรมจะช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจในบทเรียน
15. กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดความซาบซึ้งความงามในเรื่องต่าง ๆ

ดังนั้น ผู้สอนจึงไม่ควรละเลยที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้น่าสนใจให้สอดคล้องกับวินัย สติปัญญา ความสามารถของผู้เรียน และเนื้อหาของบทเรียนนั้น

4.2 การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอน สามารถแบ่งเป็น 4 ด้านคือ

4.2.1 ด้านการส่งเสริมการศึกษา ประกอบด้วย

1. งานการเงิน
2. งานบัญชี
3. งานพัสดุ
4. งานบุคลากร
5. งานทะเบียน
6. งานสารบรรณ
7. งานเอกสารการพิมพ์
8. งานอาคารสถานที่
9. งานประชาสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
 วิชาการใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ด้านวิชาการ ประกอบด้วย

1. งานหลักสูตรพิเศษ
2. งานหลักสูตรและการสอน
3. งานสื่อการเรียนการสอน
4. งานวัดผลและประเมินผล
5. งานห้องสมุด

4.2.3 ด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา

1. งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
2. งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา
3. งานโครงการพิเศษ
4. งานปกครอง
5. งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

4.2.4 ด้านการวางแผนและพัฒนา

1. งานวางแผนและจัดงบประมาณ
2. งานศูนย์ข้อมูล
3. งานผลิตผลการค้าและกิจกรรมสหกรณ์
4. งานวิจัยและพัฒนา

จากผลการวิจัยของ ศิริลักษณ์ จำเรียง ได้ทำการวิจัยเรื่อง

“แนวโน้มการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย” เมื่อปีการศึกษา 2537 ซึ่งการวิจัยมุ่งเพื่อการศึกษาแนวโน้มการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย ในช่วงปี 2526 ถึง 2536 มีสาระสำคัญ คือ รัฐจะให้เอกชนร่วมจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาเพิ่มเติมขึ้นและยังคงอยู่ในความควบคุมดูแลของรัฐ และจำนวนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะเพิ่มมากขึ้น และมีคุณภาพสูงขึ้น

ซึ่งการวิจัยดังกล่าวค่อนข้างจะเป็นความจริง คือ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาขณะนี้เพิ่มมากขึ้น และต้องมีคุณภาพสูงขึ้น ถ้าคุณภาพต่ำก็จะไม่สามารถเปิดสอนได้ เพราะไม่มีคนเข้าเรียน การทำให้มีคุณภาพสูงขึ้น จึงต้องเป็นภาระของครูในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ต้องทำหน้าที่ได้ทั้งหน้าที่สอนและหน้าที่อื่น ๆ นอกเหนือจากงานสอน ซึ่งโดยปกติครูช่างก็มีงานต้องทำมากอยู่แล้วดังการวิจัย เรื่อง “การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูช่างและผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาเกี่ยวกับภาระงานของช่าง” ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารวิทยาลัยของอาชีวศึกษาและครูช่างทั้ง 3 ประเภท ต้องการและคาดหวังว่าครูช่างควรมีภาระงานตามที่กำหนดทุกรายการอยู่ในระดับสูงมาก และผู้บริหารต้องการแก้ไขครูช่างปฏิบัติภาระงานสูงกว่าความต้องการและความคาดหวังของครูช่าง
- ผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษาและครูช่างทั้ง 3 ประเภท มีความต้องการและคาดหวังว่าครูช่างควรจะมีภาระงานให้มากกว่าที่ปฏิบัติจริงในปัจจุบัน²⁸

ดังนั้น จะเห็นว่านอกจากงานประจำที่ครูช่างอุตสาหกรรมต้องปฏิบัติแล้ว ยังต้องติดตามความสำเร็จของนักเรียนด้วย ดังการวิจัยเรื่อง “การติดตามผลนักเรียนที่สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ. 6) จากสถานศึกษาเอกชน” ตั้งวัตถุประสงค์เพื่อที่จะติดตามผลสำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ. 6) จากสถานศึกษาเอกชนที่สำเร็จการศึกษา ในช่วงปีการศึกษา 2517 - 2519 เกี่ยวกับการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และว่างงาน โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในด้านการประกอบอาชีพแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้าง ได้ประเมินความสามารถในการปฏิบัติงานวิชาชีพ ของผู้สำเร็จการศึกษา 7 ด้าน คือ “ความรู้ความสามารถทางวิชาการ ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ วิธีการปฏิบัติงาน คุณลักษณะพิเศษ มนุษยสัมพันธ์ บุคลิกภาพและทัศนคติต่ออาชีพ”²⁹

ท่านจะเห็นว่าครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จะต้องมีการงานอยู่ตลอดเวลาดังได้

กล่าวมาแล้วว่าจะต้องจัดให้มีคุณภาพสูงขึ้น เพราะถ้าไม่เช่นนั้นแล้ว จะทำให้ผู้ปกครองขาดความมั่นใจที่จะส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนเอกชนเพื่อให้ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาไปใช้

มีขวัญและกำลังใจทำงานให้ดีขึ้น ก็ต้องมีความจำเป็นในการบำรุงขวัญแก่ครู ดังการวิจัย เรื่อง “ผลสรุปงานวิจัยด้านขวัญ ในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน”³⁰

ข้อสรุปเกี่ยวกับสภาพขวัญในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน พบว่าสภาพขวัญในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนโดยเฉลี่ยอยู่ในระหว่างปานกลาง แต่มีค่าความแตกต่างระหว่างรายงานการวิจัยแต่ละเรื่องค่อนข้างสูง และผลสรุปตัวแปรที่มีสภาพขวัญที่ดี ที่สุดและไม่ดีที่สุดในแต่ละมิติ ดังนี้

มิติลักษณะของครูก่อนปฏิบัติวิชาชีพครู ตัวแปรที่อยู่ในระดับขวัญค่อนข้างดี คือ สุขภาพร่างกายของครู และตัวแปรที่อยู่ในระดับขวัญปานกลาง คือ สภาพเศรษฐกิจของครู

มิติลักษณะของผู้บริหารและการบริหารงานโรงเรียน ตัวแปรที่อยู่ในระดับขวัญค่อนข้างดี คือ การให้ความช่วยเหลือและร่วมมือกับครูในงานสอนของผู้บริหาร และตัวแปรที่อยู่ในระดับขวัญไม่ดี คือการช่วยค่ารักษาพยาบาล

มิตีสภาพแวดล้อมขณะปฏิบัติวิชาชีพครู ตัวแปรที่อยู่ในระดับขวัญค่อนข้างดี คือ นักเรียนให้การยอมรับนับถือครูและสนใจการเรียนดี และตัวแปรที่อยู่ในระดับขวัญปานกลาง คือ อาคารสถานที่เรียนเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้แก่ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา นอก จากขวัญในการปฏิบัติงานแล้ว ดังที่ นิตยา กลมกลิ้ง ได้ทำการวิจัยเรื่อง

“การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของครูอาจารย์ในวิทยาลัย สारพัดช่างกรมอาชีวศึกษา” ผลการวิจัยสรุปได้ว่าปัญหาการปฏิบัติงานในวิทยาลัยสารพัดช่างในกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานการสอน ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอนมีปัญหามาก ส่วนด้านคุณลักษณะของผู้เรียนด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียนและด้านการบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน มีปัญหาอยู่บ้างแต่ไม่มาก โดยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่การสอน ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายกิจกรรม นักเรียนนักศึกษาและฝ่ายวางแผนและพัฒนา ก็มีปัญหาในการปฏิบัติงานซึ่งไม่มากนักโดยอยู่ในระดับปานกลาง จึงควรพัฒนาปรับปรุงและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินการเรียนการสอนในวิทยาลัยสารพัดช่างเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ³¹

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรณีใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ

ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และควรศึกษาเรื่องความต้องการของครูช่างอุตสาหกรรม เพื่อทบทวนความต้องการของครู และจะทำให้การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังที่ สมชาย วงษ์คล้าย ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพด้วยการสอนของครูช่างอุตสาหกรรม ที่ทำการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา” ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

ครูช่างอุตสาหกรรมมีความคิดเห็นในส่วนของปัญหา และความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถภาพด้านการสอนทั้งหมด วิชาทฤษฎีช่างและปฏิบัติช่าง อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นความต้องการพัฒนาสมรรถภาพของตนในด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษา เพียงด้านเดียวที่อยู่ในระดับมาก และปรากฏว่าปัญหาด้านการเตรียมการสอนและกำหนดวัตถุประสงค์การสอนเป็นปัญหาลำดับสูงสุด แต่ในส่วนของความต้องการพัฒนากลับต้องการการพัฒนา ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นลำดับแรก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูช่างอุตสาหกรรมมีภาระในการสอนหนักมากเกินไป โดยส่วนใหญ่ทำการสอนระหว่าง 31 - 40 คาบ/สัปดาห์ สอนหลายระดับชั้นและสอนสัปดาห์ละหลายวิชา อีกทั้งยังต้องรับผิดชอบงานอื่นนอกเหนือจากงานสอนรวมทั้งภาระหน้าที่ ในการเป็นหัวหน้าครอบครัว เนื่องจากส่วนใหญ่สมรสแล้ว จึงทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอน อันเป็นผลต่อเนื่องไปถึงการกำหนดวัตถุประสงค์การสอนอีกด้วย เพราะเป็นกระบวนการที่สัมพันธ์กัน ด้วยเหตุที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับข้อจำกัดทางเวลามีใช่เกี่ยวกับวิชาการจึงไม่อาจแก้ไขได้ด้วยการจัดการพัฒนา ครูช่างอุตสาหกรรมจึงจัดความสนใจที่จะเข้ารับการพัฒนาไว้เป็นอันดับท้าย³²

ดังนั้น การศึกษาการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ควรจะต้องมีองค์ประกอบหลายด้าน ในการศึกษาโดยเฉพาะในด้านการปฏิบัติงานสอน และ

กสารนี้งานที่ไม่ใช่งานสอน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและการพัฒนาของโรงเรียนเอกชนด้านการ
ว่ากรณีเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

- ¹ สมพงษ์ เกษมสิน, “การบริหาร,” กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521, หน้า 6.
- ² วิจิตร ศรีสอ้าน, “เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและระบบบริหารการศึกษา หน่วยที่ 1-5 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,” กรุงเทพฯ : อัมรินทร์การพิมพ์, 2523, หน้า 6.
- ³ พนัส หันนาคินทร์, “หลักการบริหารโรงเรียน,” กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2524, หน้า 5.
- ⁴ ถวิล เกื้อกุลวงศ์, “การบริหารการศึกษาสมัยใหม่,” กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2530, หน้า 17.
- ⁵ ธงชัย สันติวงษ์, “องค์การและการบริหาร,” พิมพ์ครั้งที่ 7, กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2535, หน้า 11.
- ⁶ เสริมปัญญา เทียมวัน, “การบริหารงานวิชาการและกิจกรรมการศึกษาของศึกษานิเทศก์ตามทัศนะของศึกษานิเทศก์ นักวิชาการและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8,” ปริญญาโท กศ.ม, กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, อัดสำเนา, 2534, หน้า 11.
- ⁷ สมพงษ์ เกษมสิน, “สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว,” หน้า 10.
- ⁸ เมธี ปิลันธนานนท์, “การบริการการศึกษา,” กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร, 2525, หน้า 138.
- ⁹ กิติมา ปรีดีดีลิก, “ทฤษฎีการบริหารองค์การ,” กรุงเทพฯ : ชนະการพิมพ์, 2529, หน้า 200.

¹⁰ ถวิล เกื้อกุลวงศ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 22.

¹¹ วิจิตร ศรีสอ้าน, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 42.

¹² วิจิตร วรุตบางกูร, “ศิลปศาสตร์น่ารู้สำหรับผู้นำ,” กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525, หน้า 5.

¹³ วิจิตร วรุตบางกูร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 6.

¹⁴ โสภา ชูพิกุลชัย และ อรทัย ชื่นมนุชย์, “จิตวิทยาทั่วไป,” กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521, หน้า 162.

¹⁵ ภิญญู สาร, “การบริหารงานบุคคล,” (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช), พ.ศ. 2517.

¹⁶ George Stauss, Wpersonnel : The Human Problemsot Management,” (Buston : Houghton mifflin company), 1960.

¹⁷ นพมาศ วงศ์โสภากา, “ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 8,” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538, หน้า 16.

¹⁸ กรมอาชีวศึกษา, “การสัมมนาผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2534,” (8-15 กรกฎาคม 2534), หน้า 73.

¹⁹ ชนะ กสิภาร์, “ความจำเป็นในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนของประเทศไทย,”
 กสารพัฒนาเทคนิคศึกษา, ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (ธันวาคม 2530), หน้า 14 - 16.

²⁰ ชนะ กสิภาร์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, พ.ศ. 2530, หน้า 16.

²¹ วิทยาลัยการอาชีพขอนแก่น, “สรุปข้อปัญหาจากการดำเนินงานในสถานศึกษา พ.ศ. 2533,” (เอกสารอัดสำเนา), หน้า 1.

²² วิทยาลัยการอาชีพเขียงราย, “สรุปข้อปัญหาจากการดำเนินงานในสถานศึกษา พ.ศ. 2533,” (เอกสารอัดสำเนา), หน้า 2.

²³ นพมาศ วงศ์โสภกา, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

²⁴ วิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานี, “สรุปข้อปัญหาจากการดำเนินงานในสถานศึกษา พ.ศ. 2533,” (เอกสารอัดสำเนา), หน้า 1.

²⁵ เฉลียว บุรีภักดิ์ และคณะ, “ลักษณะของครูที่ดี,” กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตำรวจ, 2520.

²⁶ ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล, “จุดหมายสำหรับการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตร,” (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2527), หน้า 115.

²⁷ สิริลักษณ์ จำเรียง, “แนวโน้มการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527), บทคัดย่อ.

²⁸ วลัยรัตน์ อัครเวศน์, “การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูช่างและผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษา,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), บทคัดย่อ.

²⁹ ศศิธร สิงหละชาติ, “การติดตามผลนักเรียนที่สำเร็จ อาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถานศึกษาของเอกชน,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), บทคัดย่อ.

³⁰ สุวดี โพธิ์สิตา, “ผลสรุปงานวิจัยด้านขวัญในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529), บทคัดย่อ.

³¹ นิตยา กลมกลิ้ง, “การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของครู - อาจารย์ ในวิทยาลัยสารพัดช่าง กรมอาชีวศึกษา,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2535), หน้า 45 - 46.

³² นิตยา กลมกลิ้ง, -สิ่งที่ได้อ่านมาแล้ว, หน้า 48.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
 ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร โดยจะทำการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสอน ได้แก่ ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ด้านวิชาการ ด้านกิจกรรม นักเรียนนักศึกษา ด้านการวางแผนและการพัฒนา งานที่ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครู-อาจารย์รับผิดชอบตามแผนภูมิบริหารสถานศึกษา โดยครู-อาจารย์ทุกคนจะต้องยึดถือและปฏิบัติตาม การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนและรายละเอียด ดังต่อไปนี้คือ

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู-อาจารย์จากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร¹ 35 โรงเรียน จำนวนประชากร 3,108 คน

1.1	โรงเรียนกองทัพปกอูปถัมภ์ช่างกล ชส.ทบ.	จำนวน	181	คน
1.2	โรงเรียนช่างฝีมือปัญญาวิทยา	จำนวน	134	คน
1.3	โรงเรียนไทยปรีดีเทคนิคภาคพาย	จำนวน	83	คน
1.4	โรงเรียนเซนต์จอห์นเทคนิคกรุงเทพ	จำนวน	108	คน
1.5	โรงเรียนไทยปรีดีเทคนิค	จำนวน	72	คน
1.6	โรงเรียนเทคโนโลยีไทยสุริยะ	จำนวน	112	คน
1.7	โรงเรียนเซนต์จอห์นปรีดีเทคนิค	จำนวน	132	คน

1.8	โรงเรียนเซนต์จอห์นเทคโนโลยี	จำนวน	127	คน
1.9	โรงเรียนเทคโนโลยีประชาชน	จำนวน	51	คน
1.10	โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์อาชีวะ	จำนวน	92	คน
1.11	โรงเรียนอินทรอชาวีศึกษา	จำนวน	41	คน
1.12	โรงเรียนเทคนิคพระรามหก	จำนวน	133	คน
1.13	โรงเรียนพระรามหกเทคโนโลยี	จำนวน	122	คน
1.14	โรงเรียนเทคโนโลยีดุสิต	จำนวน	32	คน
1.15	โรงเรียนเทคโนโลยีไทยสุริยะ รามอินทรา	จำนวน	74	คน
1.16	โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงธน	จำนวน	78	คน
1.17	โรงเรียนช่างสำรวจภาษาอนุสรณ์ บางแค	จำนวน	24	คน
1.18	โรงเรียนเทคนิคพัฒนวิชาการธนบุรี	จำนวน	15	คน
1.19	โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู	จำนวน	92	คน
1.20	โรงเรียนเทคนิควิทยา	จำนวน	114	คน
1.21	โรงเรียนเทคนิควิทยา ปวส.	จำนวน	51	คน
1.22	โรงเรียนอาชีวเฉลิมศาสตร์	จำนวน	18	คน
1.23	โรงเรียนเทคโนโลยีปิ่นมณฑล	จำนวน	21	คน
1.24	โรงเรียนดอนบอสโก	จำนวน	164	คน
1.25	โรงเรียนเทคนิคสังข์วิวัฒน์	จำนวน	32	คน
1.26	โรงเรียนกุลสตรีเทคโนโลยี	จำนวน	142	คน
1.27	โรงเรียนราชเศรษฐวิศิลป์ปทุมธานี	จำนวน	20	คน
1.28	โรงเรียนกนกเทคโนโลยี	จำนวน	16	คน
1.29	โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม	จำนวน	192	คน
1.30	โรงเรียนเทคโนโลยีบางกะปิ	จำนวน	138	คน
1.31	โรงเรียนเทคโนโลยีช่างอุตสาหกรรมกรุงเทพ	จำนวน	192	คน
1.32	โรงเรียนเทคนิคบูรณพันธ์	จำนวน	25	คน
1.33	โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพ	จำนวน	115	คน
1.34	โรงเรียนศรีวัฒนาบริหารธุรกิจ	จำนวน	123	คน
1.35	โรงเรียนพนมเทคนิคช่างกลพัฒนวิชาการ	จำนวน	42	คน
	รวม		3,108	คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะสุ่มจากประชากรทั้งสถานศึกษาและครู-อาจารย์โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาช่างอุตสาหกรรม เขตกรุงเทพมหานคร 35 โรงเรียน โดยมีวิธีการดังนี้ คือ

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มตัวอย่างที่เป็นสถานศึกษาเอกชนอาชีวศึกษาช่างอุตสาหกรรม เขตกรุงเทพมหานครมาเป็นตัวอย่างการวิจัย ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากจำนวนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ช่างอุตสาหกรรมทั้งหมด 35 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 23 โรงเรียน ดังรายชื่อต่อไปนี้ คือ

1. โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ช่างกล ชส.ทบ.
2. โรงเรียนช่างฝีมือปฎิบัติวิทยา
3. โรงเรียนไทยโปลิเทคนิค
4. โรงเรียนเทคโนโลยีไทยสุริยะ
5. โรงเรียนเซนต์จอห์นโปลิเทคนิค
6. โรงเรียนเทคโนโลยีประชาชื่น
7. โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์อาชีวะ
8. โรงเรียนพระรามหกเทคโนโลยี
9. โรงเรียนเทคโนโลยีดุสิต
10. โรงเรียนเทคโนโลยีไทยสุริยะ รามอินทรา
11. โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงธน
12. โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู
13. โรงเรียนเทคนิควิทยา
14. โรงเรียนเทคโนโลยีปิ่นมณฑล
15. โรงเรียนดอนบอสโก
16. โรงเรียนเทคนิคส์จิววัฒน์
17. โรงเรียนกุลสตรีเทคโนโลยี
18. โรงเรียนกนกเทคโนโลยี
19. โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม

19. โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม
20. โรงเรียนเทคโนโลยีบางกะปิ
21. โรงเรียนเทคโนโลยีช่างอุตสาหกรรมกรุงเทพ
22. โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพ
23. โรงเรียนเทคนิคบูรณพันธ์

ขั้นตอนที่ 2 โดยการสุ่มครูแต่ละโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ให้ได้ครูตัวอย่างจำนวน 508 คน ตามสัดส่วนของจำนวนครูแต่ละโรงจาก 23 โรงเรียน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1
แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับที่	สถานศึกษา (ชื่อโรงเรียน)	จำนวนครู-อาจารย์	
		ครูช่างอุตสาหกรรม	กลุ่มตัวอย่าง
1.	โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ช่างกล ชส.ทบ.	42	35
2.	โรงเรียนช่างฝีมือปัญญาวิทยา	25	20
3.	โรงเรียนไทยปรีดีเทคนิค	14	9
4.	โรงเรียนเทคโนโลยีไทยสุริยะ	13	10
5.	โรงเรียนเซนต์จอห์นปรีดีเทคนิค	59	47
6.	โรงเรียนเทคโนโลยีประชาชื่น	11	7
7.	โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์อาชีวะ	9	5
8.	โรงเรียนพระรามหกเทคโนโลยี	49	39
9.	โรงเรียนเทคโนโลยีดุสิต	29	21
10.	โรงเรียนเทคโนโลยีไทยสุริยะ	32	26
11.	โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงธน	28	22

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	สถานศึกษา (ชื่อโรงเรียน)	จำนวนครู-อาจารย์	
		ครูช่างอุตสาหกรรม	กลุ่มตัวอย่าง
12.	โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู	34	27
13.	โรงเรียนเทคนิควิทยา	26	20
14.	โรงเรียนเทคโนโลยีปิ่นมณฑล	17	13
15.	โรงเรียนดอนบอสโก	39	30
16.	โรงเรียนเทคนิคส์จิววัฒน์	12	8
17.	โรงเรียนกุลสตรีเทคโนโลยี	27	22
18.	โรงเรียนกนกเทคโนโลยี	22	18
19.	โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม	44	35
20.	โรงเรียนเทคโนโลยีบางกะปิ	29	23
21.	โรงเรียนเทคโนโลยีช่างอุตสาหกรรม กรุงเทพ	31	25
22.	โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพ	45	35
23.	โรงเรียนเทคนิคบูรณพันธ์	16	11
	รวม	653	508

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้แนวความคิดของนิตยา กลมกลิ้ง นำมาปรับปรุง เพื่อจัดทำกรอบแนวความคิดของการศึกษาการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร และใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยจัดทำดังนี้คือ

อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. แบบสอบถามข้อมูล ส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย
ประสบการณ์สอน อายุ สถานภาพการสอน

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาการปฏิบัติงานสอน และงานที่ไม่ใช่งานสอน
โดยใช้แบบสอบถามของนิตยา กลมกลิ้ง เป็นแนวทาง แต่ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุง เนื้อหา
สาระของแบบสอบถาม ตามที่เหมะสมกับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

การปฏิบัติงานสอนแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน มี 6 ข้อ
ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนมี 8 ข้อ ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนมี 6 ข้อ
ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน มี 8 ข้อ ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียน
การสอน มี 6 ข้อ มีจำนวน 34 ข้อ

การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอน แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ ด้านการส่งเสริมการศึกษา
มี 5 ข้อ ด้านวิชาการมี 5 ข้อ ด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา มี 6 ข้อ และด้านวางแผน
และพัฒนา มี 5 ข้อ มีจำนวน 21 ข้อ

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนการปฏิบัติงานสอนมี 5 ระดับ ดังนี้ คือ

ระดับการปฏิบัติงาน	มากที่สุด	มีคะแนนเท่ากับ 5
ระดับการปฏิบัติงาน	มาก	มีคะแนนเท่ากับ 4
ระดับการปฏิบัติงาน	ปานกลาง	มีคะแนนเท่ากับ 3
ระดับการปฏิบัติงาน	น้อย	มีคะแนนเท่ากับ 2
ระดับการปฏิบัติงาน	น้อยที่สุด	มีคะแนนเท่ากับ 1

และได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอนมี
2 ระดับ ดังนี้ คือ

0	หมายถึง	มีการปฏิบัติงานน้อย
1	หมายถึง	มีการปฏิบัติงานมาก

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีลำดับการสร้างดังนี้

ผู้วิจัยได้รวบรวมการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั้งการปฏิบัติงานการสอน และการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานการสอน จากแบบสรุปการปฏิบัติงานของสถานศึกษาต่าง ๆ รวมทั้งการสัมภาษณ์และการสัมภาษณ์ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา นำมากำหนดข้อคำถามโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ และตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสอนมีจำนวน 34 ข้อ และการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอนมีจำนวน 21 ข้อ

การพิจารณาคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามผู้วิจัยจะนำไปทดลองใช้ดังต่อไปนี้

1. ได้นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ จำนวน 5 คน พิจารณาเรื่องความเที่ยงตรงของเนื้อหา จากนั้นจึงนำข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ รวมทั้งข้อบกพร่องต่าง ๆ ไปหารืออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อร่วมกันพิจารณา
2. นำแบบสอบถามทดลองใช้ (Try-out) พิจารณาค่าความเชื่อมั่นกับโรงเรียนเทคโนโลยีกรุงธน กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นครู-อาจารย์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2

จำนวนผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

ลำดับที่	รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	ตำแหน่ง
1.	นายอินทร์ จันท์เจริญ	ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเทคโนโลยีกรุงธน
2.	นายบัญญัติ เกิดมณี	ผู้จัดการโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู
3.	ดร. สวัสดิ์ อุดมโภชน์	เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
4.	ดร. วีระ บำรุงรักษ์	ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ
5.	ดร. จรวยพร ธรณินทร์	รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยวิธีการ ต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยจะขอหนังสือจากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เก็บข้อมูลในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งหมด 23 โรงเรียน ตามที่ได้สุ่มตัวอย่างไว้
2. เมื่อได้รับหนังสืออนุญาตให้เก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้จัดส่งหนังสืออนุญาตให้เก็บข้อมูล จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนพร้อมแบบสอบถามไปยังสถานศึกษา ต่าง ๆ ตามจำนวนตัวอย่างพร้อมสอดซองติดแสตมป์ เพื่อส่งกลับคืนมายังผู้วิจัยภายในเวลา 15 วัน และได้ขอความอนุเคราะห์ผู้บริหารสถานศึกษา แจกแบบสอบถามและรวบรวมส่งกลับคืนมายังผู้วิจัยตามกำหนด ถ้าได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาไม่ครบ หรือไม่ได้รับกลับคืนมาตามกำหนดผู้วิจัยใช้โทรศัพท์ติดต่อหรือไปติดตามแบบสอบถามนั้น ๆ ด้วยตนเอง ให้เสร็จภายใน 30 วัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย (Mean)
2. ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ค่า F-test และ t-test

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ
2. นำแบบสอบถามลงรหัสโดยแยกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มครู-อาจารย์ ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน และกลุ่มครู-อาจารย์ที่มีอายุต่างกัน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าระดับการศึกษาการปฏิบัติงานในโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับประสบการณ์สอน และอายุ
วิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การศึกษาการปฏิบัติงานการสอน และการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานการสอน

1. การศึกษาการปฏิบัติงาน ในการปฏิบัติงานสอน และการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งาน
การสอน วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. เปรียบเทียบการศึกษาการปฏิบัติงาน ในการปฏิบัติงานการสอนของครูผู้มี
ประสบการณ์สอน และอายุ แตกต่างกัน วิเคราะห์ด้วยค่า F-test , t-test

ข้อมูลที่ได้มาเพื่อการวิจัย ผู้วิจัยได้เสนอเป็นตารางแสดงสถานภาพของผู้ตอบแบบ
สอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์สอน และอายุ

ด้านการปฏิบัติงานการสอน และการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานการสอน ได้เสนอตาราง
เกี่ยวกับระดับการศึกษาการปฏิบัติงานสอน และงานที่ไม่ใช่งานสอน

ส่วนเกณฑ์การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติงานสอนใช้เกณฑ์ ดังต่อไปนี้

1.00 - 1.49	หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานน้อยที่สุด
1.50 - 2.49	หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานน้อย
2.50 - 3.49	หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานปานกลาง
3.50 - 4.49	หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานมาก
4.50 - 5.00	หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานมากที่สุด

เกณฑ์การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของงานที่ไม่ใช่งานสอนใช้เกณฑ์ ดังต่อไปนี้

0 - 0.49	หมายถึง มีการปฏิบัติงานน้อย
0.50 - 1.00	หมายถึง มีการปฏิบัติงานมาก

เชิงอรรถ

¹ทำเนียบโรงเรียนอาชีวศึกษา มาตรา 15 (1) ส่วนกลาง กองทะเบียนสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2535, หน้า 14-17.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการปฏิบัติงานสอนหรือความรับผิดชอบจริงของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ศึกษาการปฏิบัติงานหรือความรับผิดชอบอื่น ๆ ที่ไม่ใช่งานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ศึกษาการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่ต้องรับผิดชอบ จำแนกตามประสบการณ์สอน และอายุ

การวิจัยครั้งนี้ ได้ตั้งข้อสมมติฐานเพื่อทดสอบไว้ 2 ประการ คือ

1. การปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่มีประสบการณ์สอน ต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน
2. การปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตาราง

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยเป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับประสบการณ์สอน อายุ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยเสนอในรูปตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์สอน

ประสบการณ์สอน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	214	42.1
5 ปี ถึง 10 ปี	170	33.5
มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี	72	14.2
มากกว่า 15 ปี	52	10.2
รวม	508	100.0

ตารางที่ 3 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์สอนต่ำกว่า 5 ปี มีมากที่สุดจำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1 รองลงมาประสบการณ์สอน 5 ปี ถึง 10 ปี มีจำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 และประสบการณ์สอนตั้งแต่ 10 ปี ถึง 15 ปี มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 ส่วนที่น้อยที่สุด คือ ประสบการณ์สอนมากกว่า 15 ปี มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2

แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์สอนต่ำกว่า 5 ปี

ตารางที่ 4
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 30 ปี	274	53.9
ตั้งแต่ 30 ปี ขึ้นไป	234	46.1
รวม	508	100.0

ตารางที่ 4 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีมากที่สุด จำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 53.9 และน้อยที่สุดมีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 46.1

แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาการปฏิบัติงานสอนและงานที่ไม่ใช่การสอน

ก. การปฏิบัติงานสอน

ตารางที่ 5

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานสอนของ
ครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน

ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน	N = 508		ระดับการ ปฏิบัติงาน	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ศึกษาภูมิหลังของนักเรียนก่อนการสอน	3.05	1.01	ปานกลาง	6
2. ทดสอบความสามารถในการเรียนรู้ของ นักเรียนก่อนการสอน	3.42	1.00	ปานกลาง	5
3. ศึกษาความต้องการการประกอบอาชีพใน อนาคตของนักเรียน	3.60	1.00	มาก	2
4. ศึกษาความคาดหวังของนักเรียนต่อรายวิชาที่ เรียนของนักเรียน	3.70	.96	มาก	1
5. ศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียน	3.57	1.05	มาก	3
6. ศึกษาสถานภาพของครอบครัวของนักเรียน	3.55	1.15	มาก	4
รวม	3.49	.75	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
 ตารางที่ 5 การปฏิบัติงานสอน ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน โดยภาพรวมพบ
 ว่า การปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางแต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสามารถเรียงลำดับ
 จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ 1) ศึกษาความคาดหวังของนักเรียนต่อรายวิชาที่เรียนของนัก

เรียน 2) ศึกษาความต้องการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน 3) ศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียน 4) ศึกษาสถานภาพของครอบครัวของนักเรียนอยู่ในระดับมากส่วน 5) ทดสอบความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนก่อนการสอน และ 6) ศึกษาภูมิหลังของนักเรียนก่อนการสอนพบว่ามีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 6

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน

ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน	N = 508		ระดับการ ปฏิบัติงาน	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ศึกษาในรายละเอียดของหลักสูตรเพื่อเขียน จุดมุ่งหมายในวิชาที่สอน	3.96	.96	มาก	1
2. เขียนจุดมุ่งหมายของรายวิชาที่สอดคล้องกับ หลักสูตร	3.80	1.02	มาก	4
3. เตรียมการสอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ได้	3.66	.95	มาก	6
4. ศึกษาวิธีการสอนและการใช้สื่อที่เหมาะสม กับจุดมุ่งหมายของรายวิชาที่สอน	3.71	.93	มาก	5
5. ส่งนักเรียนออกฝึกงานในสถานประกอบการ ตามจุดมุ่งหมายของการสอน	3.54	1.21	มาก	8
6. ปฏิบัติงานภาคปฏิบัติในรายวิชาที่สอนตาม จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้	3.84	.99	มาก	2
7. ศึกษาจากสถานประกอบการในรายวิชา ที่สอนตามจุดมุ่งหมาย	3.62	1.15	มาก	7
8. ศึกษาภาคทฤษฎีในรายวิชาที่สอนตาม จุดมุ่งหมาย	3.81	1.00	มาก	3
รวม	3.71	.73	มาก	

ตารางที่ 6 การปฏิบัติงานสอนด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่าการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ 1)ศึกษาในรายละเอียดของหลักสูตรเพื่อเขียนจุดมุ่งหมายในวิชาที่สอน 2)ปฏิบัติงานภาคปฏิบัติในรายวิชาที่สอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ 3)ศึกษาภาคทฤษฎีในรายวิชาที่สอนตามจุดมุ่งหมาย 4)เขียนจุดมุ่งหมายของรายวิชาที่สอดคล้องกับหลักสูตรได้ 5)ศึกษาวิธีการสอนและการใช้สื่อที่เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของรายวิชาที่สอน 6)เตรียมการสอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ได้ 7)ศึกษางานจากสถานประกอบการในรายวิชาที่สอนตามจุดมุ่งหมาย 8)ส่งนักเรียนออกฝึกงานในสถานประกอบการตามจุดมุ่งหมายของการสอนพบว่าการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 7

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานสอนของครูช่าง
อุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้านวัสดุ
และสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน

ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน	N = 508		ระดับการปฏิบัติงาน	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. จัดทำงบประมาณสำหรับวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน	3.50	1.16	มาก	6
2. ผลิตสื่อการสอน	3.62	1.11	มาก	4
3. จัดสื่อการสอนในรายวิชาที่สอนให้เพียงพอ กับความต้องการในการสอน	3.60	1.00	มาก	5
4. ศึกษาพัฒนาสื่อการสอนให้ทันสมัย	3.73	1.02	มาก	2
5. พัฒนาสื่อการสอนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่ สอน	3.82	.96	มาก	1
6. จัดหาวัสดุการสอนให้สอดคล้องกับสถาน ประกอบการ	3.72	1.05	มาก	3
รวม	3.67	.79	มาก	

ตารางที่ 7 การปฏิบัติงานสอนด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่า การปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ 1)พัฒนาสื่อการสอนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน 2)ศึกษาพัฒนาสื่อการสอนให้ทันสมัย 3)จัดหาวัสดุการสอนให้สอดคล้องกับสถานประกอบการ 4)ผลิตสื่อการสอน 5)จัดสื่อการสอนในรายวิชาที่สอนให้เพียงพอกับความต้องการในการสอน 6)จัดทำงบประมาณสำหรับวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอนพบว่า การปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 8
ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานสอนของครูช่าง
อุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้าน
การประเมินผลก่อนและหลังการเรียน

ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน	N = 508		ระดับการปฏิบัติงาน	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ศึกษาการประเมินผลนักเรียนก่อนการสอนเพื่อนำไปใช้ในการสอน	3.58	1.08	มาก	5
2. ศึกษาความรู้เรื่องการผลิตของรายวิชาที่สอน	3.73	1.04	มาก	2
3. ศึกษาวิธีการประเมินผลจากผู้เกี่ยวข้องด้านการวัดผล	3.74	.98	มาก	1
4. ได้รับคำแนะนำในเรื่องการออกข้อสอบแบบต่าง ๆ จากผู้เกี่ยวข้อง	3.61	1.10	มาก	4
5. วิเคราะห์ข้อสอบ	3.73	1.07	มาก	2
รวม	3.68	.81	มาก	

ตารางที่ 8 การปฏิบัติงานสอนด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน โดยภาพรวมพบว่าการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ 1)วิเคราะห์ข้อสอบ 2)ศึกษาวิธีการประเมินผลจากผู้เกี่ยวข้อง ด้านการวัดผล 3)ศึกษาความรู้เรื่องการวัดผลของรายวิชาที่สอน 4)ได้รับคำแนะนำในเรื่องการออกข้อสอบแบบต่าง ๆ 5)ศึกษาการประเมินผลนักเรียนก่อนการสอนเพื่อนำไปใช้ในการสอนพบว่ามี การปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 9

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานสอนของครูช่าง
อุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้านบริการต่าง ๆ
ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน

ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน	N = 508		ระดับการปฏิบัติงาน	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. การฝึกอบรมให้เกิดประสบการณ์ในวิชาที่สอน	3.46	1.09	ปานกลาง	5
2. ประสานงานกับวิทยากรพิเศษเพื่อช่วยในการสอน	3.58	1.16	มาก	3
3. ขอความร่วมมือจากสถานประกอบการด้าน วิทยากรฝึกอบรมนักเรียน	3.58	1.13	มาก	4
4. เข้าศึกษาดูงานจากสถานประกอบการ	3.74	1.11	มาก	2
5. จัดสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่เรียน	3.84	1.04	มาก	1
รวม	3.64	.86	มาก	

ตารางที่ 9 การปฏิบัติงานสอนด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่ามี การปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ 1)จัดสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่เรียน

- 2)เข้าศึกษาดูงานจากสถานประกอบการ 3)ประสานงานกับวิทยากรพิเศษเพื่อช่วยในการสอน
 4)ขอความร่วมมือจากสถานประกอบการด้านวิทยากรฝึกอบรมนักเรียนพบว่ามี การปฏิบัติงาน
 อยู่ในระดับมากส่วน 5)การฝึกอบรมให้เกิดประสบการณ์ในวิชาที่สอนพบว่ามี การปฏิบัติงาน
 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 10

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม
 โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทั้ง 5 ด้าน

การปฏิบัติงานสอนทั้ง 5 ด้าน	N = 508		ระดับการ ปฏิบัติงาน	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน	3.49	.75	ปานกลาง	5
2. ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน	3.71	.73	มาก	1
3. ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน	3.67	.79	มาก	3
4. ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน	3.68	.81	มาก	2
5. ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน	3.64	.86	มาก	4
รวม	3.64	.64	มาก	

ตารางที่ 10 การปฏิบัติงานสอนทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวมพบว่ามี การปฏิบัติ
 งานอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าสามารถเรียงลำดับจากมากไปหา
 น้อยได้ดังนี้ คือ 1)ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน 2)ด้านการประเมินผลก่อนและหลัง
 การเรียน 3)ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน 4)ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการ
 เรียนการสอนพบว่ามี การปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากส่วน 5)ด้านคุณลักษณะของผู้เรียนพบ
 ว่ามีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง

ข. การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอน

ตารางที่ 11

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอนของครูช่าง
อุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้านการส่งเสริมการศึกษา

1. ด้านการส่งเสริมการศึกษา	N = 508		ระดับการ ปฏิบัติงาน	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. รับผิดชอบและช่วยงานประชาสัมพันธ์ของ โรงเรียน	.85	.36	มาก	4
2. ประสานงานกับงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	.88	.33	มาก	3
3. ร่วมวางแผนงานของแผนก	.90	.30	มาก	2
4. ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านส่งเสริม การศึกษา	.93	.26	มาก	1
รวม	.89	.22	มาก	

ตารางที่ 11 การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานการสอน ด้านการส่งเสริมการศึกษา โดยภาพรวมพบว่าการปฏิบัติงานมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ 1) ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านส่งเสริมการศึกษา 2) ร่วมวางแผนงานของแผนก 3) ประสานงานกับงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง 4) รับผิดชอบและช่วยงานประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนพบว่าการปฏิบัติงานมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอนของครู
ช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้านวิชาการ

2. ด้านวิชาการ	N = 508		ระดับการ ปฏิบัติงาน	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. รับการแนะนำงานวิชาการเพื่อแก้ปัญหาของ แผนก	.86	.35	มาก	3
2. ประสานงานวิชาการกับผู้ที่เกี่ยวข้องงานในแต่ละ แผนกและแผนกอื่น ๆ	.81	.40	มาก	5
3. รับผิดชอบงานวัดผลและประเมินผลให้เกิดทักษะ และประโยชน์	.85	.36	มาก	4
4. ให้ความร่วมมือกับงานวิชาการต่าง ๆ	.94	.25	มาก	1
5. ปรับปรุงการปฏิบัติงานเพื่อได้รับการตรวจสอบที่ ถูกต้องของโรงเรียน	.93	.26	มาก	2
รวม	.87	.22	มาก	

ตารางที่ 12 การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานการสอนด้านวิชาการ โดยภาพรวมพบว่ามีการปฏิบัติงานมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ 1) ให้ความร่วมมือกับงานวิชาการต่าง ๆ 2) ปรับปรุงการปฏิบัติงานเพื่อได้รับการตรวจสอบที่ถูกต้องของโรงเรียน 3) รับการแนะนำงานวิชาการเพื่อแก้ไขปัญหาของแผนก 4) รับผิดชอบงานวัดผลและประเมินผลให้เกิดทักษะและประโยชน์ 5) ประสานงานวิชาการกับผู้ที่เกี่ยวข้องงานในแต่ละแผนกและแผนกอื่น ๆ พบว่ามีการปฏิบัติงานมาก

ตารางที่ 13

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอนของครู
ช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา

3. ด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา	N = 508		ระดับการ ปฏิบัติงาน	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ให้ความร่วมมืองานปกครอง	.94	.25	มาก	2
2. ให้ความร่วมมือในเรื่องการแนะแนว	.86	.35	มาก	4
3. รับผิดชอบงานสวัสดิการพยาบาล	.59	.49	มาก	6
4. ให้ความร่วมมือในงานกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน	.78	.41	มาก	5
5. ให้ความร่วมมือกับงานกิจกรรมต่าง ๆ ของ โรงเรียน	.96	.20	มาก	1
6. ให้ความร่วมมือกับงานโครงการพิเศษของ โรงเรียน	.91	.29	มาก	3
รวม	.84	.21	มาก	

ตารางที่ 13 การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอนด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา โดย
ภาพรวมพบว่าการปฏิบัติงานมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับจากมาก
ไปหาน้อย ได้ดังนี้ คือ 1) ให้ความร่วมมือกับงานกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน 2) ให้ความร่วมมือ
งานปกครอง 3) ให้ความร่วมมือกับงานโครงการพิเศษของโรงเรียน 4) ให้ความร่วมมือใน
เรื่องการแนะแนว 5) ให้ความร่วมมือในงานกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน 6) รับผิดชอบงาน
สวัสดิการพยาบาลพบว่าการปฏิบัติงานมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
การค้าหรือการอื่นใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 14

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอนของครูช่าง
อุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้านการวางแผนและพัฒนา

4. ด้านการวางแผนและพัฒนา	N = 508		ระดับการ ปฏิบัติงาน	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. รับผิดชอบงานวางแผนการศึกษาเพื่อการ พัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ	.79	.41	มาก	4
2. รับผิดชอบงานการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ	.81	.39	มาก	3
3. เข้ารับการศึกษา อบรม ตามที่โรงเรียนมอบหมาย เพื่อหาประสบการณ์	.86	.34	มาก	2
4. ให้ความสำคัญของการดำเนินงานด้านการ ผลิตผลของนักเรียน	.89	.31	มาก	1
5. ให้ความร่วมมือกิจกรรมสหกรณ์ของโรงเรียน	.33	.47	น้อย	5
รวม	.74	.25	มาก	

ตารางที่ 14 การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานการสอนด้านการวางแผนและพัฒนา โดยภาพรวมพบว่ามีกรปฏิบัติงานมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ คือ 1) ให้ความสำคัญของการดำเนินงานด้านการผลิตผลของนักเรียน 2) เข้ารับการศึกษา อบรม ตามที่โรงเรียนมอบหมายเพื่อหาประสบการณ์ 3) รับผิดชอบงานการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ 4) รับผิดชอบงานวางแผนการศึกษาเพื่อการพัฒนาการศึกษา

ให้มีคุณภาพพบว่ามีกรปฏิบัติงานมากส่วน 5) ให้ความร่วมมือกิจกรรมสหกรณ์ของโรงเรียน

พบว่ามีการปฏิบัติงานน้อย และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15

สรุปค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอน
ของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา 4 ด้าน

การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอน	N = 508		ระดับการ ปฏิบัติงาน	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการส่งเสริมการศึกษา	.89	.22	มาก	1
2. ด้านวิชาการ	.87	.22	มาก	2
3. ด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา	.84	.21	มาก	3
4. ด้านการวางแผนและการพัฒนา	.74	.25	มาก	4
รวม	.83	.19	มาก	

ตารางที่ 15 การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา 4 ด้าน โดยภาพรวมพบว่าการปฏิบัติงานมาก และเมื่อพิจารณาเป็นราย
ข้อสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ 1)ด้านการส่งเสริมการศึกษา 2)ด้าน
วิชาการ 3)ด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา 4)ด้านการวางแผนและการพัฒนาพบว่าการปฏิบัติ
งานมาก

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ และอายุ

ตารางที่ 16

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่าง
อุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้านคุณลักษณะ
ของผู้เรียน จำแนกตามประสบการณ์

แหล่งความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F
ระหว่างกลุ่ม	2.72	3	.91	1.63
ภายในกลุ่ม	279.10	504	.55	

$P > 0.05$

กลุ่มที่	ประสบการณ์	N	$\bar{X}$	S.D.
1	น้อยกว่า 5 ปี	214	3.43	.77
2	5 ปี ถึง 10 ปี	170	3.58	.68
3	มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี	72	3.52	.75
4	มากกว่า 15 ปี	52	3.75	.83
	รวม	508	3.49	.75

ตารางที่ 16 การปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ด้านคุณลักษณะของผู้เรียนจำแนกตามประสบการณ์ พบว่าการปฏิบัติงานสอนของครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 15 ปี มีประสบการณ์การปฏิบัติงานสอนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ 5 ปี ถึง 10 ปี มากกว่าครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี และมากกว่าประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน มีการปฏิบัติงานสอนด้านคุณลักษณะของผู้เรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และโดยเฉลี่ยการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับการปฏิบัติงานปานกลาง

ตารางที่ 17

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน จำแนกตามประสบการณ์

แหล่งความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F
ระหว่างกลุ่ม	5.42	3	1.81	3.48*
ภายในกลุ่ม	261.07	504	.52	

$P > 0.05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
 ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 (ต่อ)

กลุ่มที่	ประสบการณ์	N	$\bar{X}$	S.D.
1	น้อยกว่า 5 ปี	214	3.63	.74
2	5 ปี ถึง 10 ปี	170	3.84	.60
3	มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี	72	3.74	.73
4	มากกว่า 15 ปี	52	3.56	.95
	รวม	508	3.71	.73

$\bar{X}$	กลุ่มที่	กลุ่มที่ 4	กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 3	กลุ่มที่ 2
3.56	กลุ่มที่ 4				
3.63	กลุ่มที่ 1				
3.74	กลุ่มที่ 3				
3.84	กลุ่มที่ 2		*		

จากการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธี Scheffe's test พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อยู่ 1 คู่ ได้แก่ คู่ที่มีประสบการณ์ 5 ปี ถึง 10 ปี กับน้อยกว่า 5 ปี ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.84 และ 3.63 ตามลำดับแสดงว่า การปฏิบัติงานสอนของครูที่มีประสบการณ์ 5 ปี ถึง 10 ปี สูงกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี

สรุป การศึกษาการปฏิบัติงานสอนของครูข้างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครตรงคูที่มีประสบการณ์ 5 ปี ถึง 10 ปี สูงกว่าคูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี น้อยกว่า 5 ปี และ มากกว่า 15 ปี

ตารางที่ 17 การปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน จำแนกตามประสบการณ์พบว่า การปฏิบัติงานสอนของครูที่มีประสบการณ์ 5 ปี ถึง 10 ปี มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี มากกว่า น้อยกว่า 5 ปี และมากกว่า มากกว่า 15 ปี แต่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน มีการปฏิบัติงานสอน ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และโดยเฉลี่ยการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก

ตารางที่ 18

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของ ครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน จำแนกตามประสบการณ์

แหล่งความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F
ระหว่างกลุ่ม	1.01	3	.34	.53
ภายในกลุ่ม	318.13	504	.63	

$P > 0.05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
 วิจารณ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 18 (ต่อ)

กลุ่มที่	ประสบการณ์	N	$\bar{X}$	S.D.
1	น้อยกว่า 5 ปี	214	3.67	.82
2	5 ปี ถึง 10 ปี	170	3.68	.72
3	มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี	72	3.71	.79
4	มากกว่า 15 ปี	52	3.54	.94
	รวม	508	3.67	.79

ตารางที่ 18 การปฏิบัติงานสอนของครูข้างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน จำแนกตามประสบการณ์พบว่า การปฏิบัติงานสอนของครู ที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี มีการปฏิบัติงานสอนมากกว่า 5 ปี ถึง 10 ปี มากกว่า น้อยกว่า 5 ปี และมากกว่า มากกว่า 15 ปี แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่าครูข้างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน มีการปฏิบัติงานสอนด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และโดยเฉลี่ยการปฏิบัติงานสอนของครูข้างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก

ตารางที่ 19

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่าง
อุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้านการประเมินผล
ก่อนและหลังการเรียน จำแนกตามประสบการณ์

แหล่งความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F
ระหว่างกลุ่ม	1.06	3	.35	.53
ภายในกลุ่ม	333.01	504	.66	

P > 0.05

กลุ่มที่	ประสบการณ์	N	$\bar{X}$	S.D.
1	น้อยกว่า 5 ปี	214	3.63	.83
2	5 ปี ถึง 10 ปี	170	3.71	.75
3	มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี	72	3.72	.80
4	มากกว่า 15 ปี	52	3.71	.94
	รวม	508	3.68	.81

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 19 การปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน จำแนกตามประสบการณ์พบว่า การปฏิบัติงานสอนของครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี มีมากกว่า 5 ปี ถึง 10 ปี และมากกว่า 15 ปี และมากกว่า น้อยกว่า 5 ปี แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์แตกต่างกันมีการปฏิบัติงานสอนด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และโดยเฉลี่ยการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับปฏิบัติงานมาก

ตารางที่ 20

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน จำแนกตามประสบการณ์

แหล่งความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F
ระหว่างกลุ่ม	3.13	3	1.04	1.43
ภายในกลุ่ม	368.36	504	.73	

$P > 0.05$

กลุ่มที่	ประสบการณ์	N	$\bar{X}$	S.D.
1	น้อยกว่า 5 ปี	214	3.63	.87
2	5 ปี ถึง 10 ปี	170	3.68	.81
3	มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี	72	3.69	.85
4	มากกว่า 15 ปี	52	3.42	.93
	รวม	508	3.64	.86

ตารางที่ 20 การปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนจำแนกตามประสบการณ์ พบว่า การปฏิบัติงานสอนของครูที่มีประสบการณ์ มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี มีมากกว่า 5 ปี ถึง 10 ปี มากกว่า น้อยกว่า 5 ปี และมากกว่ามากกว่า 15 ปี แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ ระดับ 0.05 แสดงว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน มีการปฏิบัติงานสอน ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และโดยเฉลี่ยการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก

ตารางที่ 21

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน การเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่าง อุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทั้ง 5 ด้าน เมื่อจำแนกตามประสบการณ์

แหล่งความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F
ระหว่างกลุ่ม	2.08	3	.69	1.70
ภายในกลุ่ม	204.94	502	.41	

กลุ่มที่	ประสบการณ์	N	$\bar{X}$	S.D.
1	น้อยกว่า 5 ปี	214	3.60	.65
2	5 ปี ถึง 10 ปี	170	3.71	.55
3	มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี	72	3.68	.65
4	มากกว่า 15 ปี	52	3.52	.82
	รวม	508	3.64	.64

ตารางที่ 21 การปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามประสบการณ์พบว่า การปฏิบัติงานสอนของครูที่มีประสบการณ์ 5 ปี ถึง 10 ปี มีมากกว่า มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี มากกว่า น้อยกว่า 5 ปี และ มากกว่า มากกว่า 15 ปี แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน มีการปฏิบัติงานสอนทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และโดยเฉลี่ยการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก

ตารางที่ 22

เปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาด้านคุณลักษณะของผู้เรียน จำแนกตามอายุ

ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน	อายุน้อยกว่า 30 ปี		ตั้งแต่ 30 ปี ขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ศึกษาภูมิหลังของนักเรียนก่อนการสอน	3.05	1.07	3.06	.93	-0.09
2. ทดสอบความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนก่อนการสอน	3.41	1.03	3.44	.96	-0.44
3. ศึกษาความต้องการการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน	3.60	1.03	3.61	.96	-0.14
4. ศึกษาความคาดหวังของนักเรียนต่อรายวิชาที่เรียนของนักเรียน	3.72	1.00	3.69	.91	.27
5. ศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียน	3.47	1.12	3.69	.96	-2.32
6. ศึกษาสถานภาพทางครอบครัวของนักเรียน	3.46	1.19	3.66	1.10	-1.98
รวม	3.45	.78	3.53	.70	-1.17

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านคุณลักษณะของผู้เรียนพบว่า โดยภาพรวมครูอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป และน้อยกว่า 30 ปี มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมากและปานกลางตามระดับ และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อยู่ 2 ข้อ คือ ข้อที่ 5 ศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนและข้อที่ 6 ศึกษาสถานภาพทางครอบครัวของนักเรียน โดยครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปีและอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก

ตารางที่ 23

เปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ

ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน	อายุน้อยกว่า 30 ปี		ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ศึกษาในรายละเอียดของหลักสูตรเพื่อเขียนจุดมุ่งหมายในวิชาที่สอน	3.65	1.04	3.74	.91	-1.03
2. เขียนจุดมุ่งหมายของรายวิชาที่สอดคล้องกับหลักสูตรได้	3.76	1.08	3.85	.96	-0.96
3. เตรียมการสอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ได้	3.58	1.00	3.76	.89	-2.12
4. ศึกษาวิธีการสอนและการใช้สื่อให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของรายวิชาที่สอน	3.65	1.00	3.80	.85	-1.77
5. ส่งนักเรียนออกฝึกงานในสถานประกอบการตามจุดมุ่งหมายของการสอน	3.47	1.26	3.61	1.14	-1.23
6. ปฏิบัติงานภาคปฏิบัติในรายวิชาที่สอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้	3.78	.99	3.90	.99	-1.38

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน	อายุน้อยกว่า 30 ปี		ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
7. ศึกษาจากสถานประกอบการในรายวิชาที่สอนตามจุดมุ่งหมาย	3.52	1.21	3.74	1.08	-2.08
8. ศึกษาภาคทฤษฎีในรายวิชาที่สอนตามจุดมุ่งหมาย	3.73	1.03	3.91	.97	-1.93
รวม	3.64	.75	3.79	.69	-2.25

$P < 0.05$

ตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนพบว่า โดยภาพรวมครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก และปานกลางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อยู่ 2 ข้อ คือข้อที่ 3 เตรียมการสอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ได้ และข้อที่ 7 ศึกษาจากสถานประกอบการในรายวิชาที่สอนตามจุดมุ่งหมาย โดยครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไปมีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
 ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 24

เปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ

ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน	อายุน้อยกว่า 30 ปี		ตั้งแต่ 30 ปี ขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. จัดทำงบประมาณสำหรับวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน	3.41	1.22	3.62	1.08	-2.15*
2. ผลิตสื่อการสอน	3.58	1.16	3.68	1.05	-1.00
3. จัดสื่อการสอนในรายวิชาที่สอนให้เพียงพอกับความต้องการในการสอน	3.53	1.02	3.68	.96	-1.61
4. ศึกษาพัฒนาสื่อการสอนให้ทันสมัย	3.69	1.06	3.77	.97	-.88
5. พัฒนาสื่อการสอนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน	3.82	1.00	3.83	.93	-.09
6. จัดหาวัสดุการสอนให้สอดคล้องกับสถานประกอบการ	3.66	1.06	3.79	1.04	-1.39
รวม	3.61	.82	3.73	.76	-1.60

* P < 0.05

ตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอนพบว่า โดยภาพรวมครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไปมีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมากและไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มี

ข้อแตกต่างที่สำคัญคือ ข้อ 1 และ ข้อ 6 ซึ่งครูที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไปมีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี

ข้อแตกต่างที่สำคัญคือ ข้อ 1 และ ข้อ 6 ซึ่งครูที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไปมีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี

ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อยู่ 1 ข้อ คือข้อ 1 จัดทำงบประมาณสำหรับวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน โดยครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก

ตารางที่ 25

เปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาด้านการประเมินผลก่อนและ หลังการเรียน จำแนกตามอายุ

ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน	อายุน้อยกว่า 30ปี		ตั้งแต่ 30ปีขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ศึกษาการประเมินผลนักเรียนก่อนการสอนเพื่อนำไปใช้ในการสอน	3.48	1.13	3.70	1.01	-2.29*
2. ศึกษาความรู้เรื่องการผลิตของรายวิชาที่สอน	3.65	1.12	3.83	.94	-2.05*
3. ศึกษาวิธีการประเมินผลจากผู้เกี่ยวข้องด้านการวัดผล	3.68	1.03	3.81	.92	-1.52
4. ได้รับคำแนะนำในเรื่องการออกข้อสอบแบบต่าง ๆ จากผู้เกี่ยวข้อง	3.50	1.16	3.74	1.02	-2.49*
5. วิเคราะห์ข้อสอบ	3.62	1.09	3.87	1.02	-2.62*
รวม	3.58	.86	3.79	.74	-2.90*

* P < 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาก่อนนั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียนพบว่าโดยภาพรวมครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อยู่ 4 ข้อ คือ ข้อที่ 1 ศึกษาการประเมินผลนักเรียนก่อนการสอนเพื่อนำไปใช้ในการสอน ข้อที่ 2 ศึกษาความรู้เรื่องการผลิตของรายวิชาที่สอน ข้อที่ 4 ได้รับคำแนะนำในเรื่องการออกข้อสอบแบบต่าง ๆ จากผู้เกี่ยวข้อง และข้อที่ 5 วิเคราะห์ข้อสอบ โดยครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก

ตารางที่ 26

เปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน จำแนกตามอายุ

ด้านบริการต่างๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน	อายุน้อยกว่า 30ปี		ตั้งแต่ 30ปีขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การฝึกอบรมให้เกิดประสบการณ์ในรายวิชาที่สอน	3.38	1.11	3.56	1.06	-1.78
2. ประสานงานกับวิทยากรพิเศษเพื่อช่วยในการสอน	3.58	1.20	3.58	1.11	-0.00
3. ขอความร่วมมือจากสถานประกอบการด้านวิทยากรฝึกอบรมนักเรียน	3.53	1.15	3.64	1.11	-1.10
4. เข้าศึกษาดูงานจากสถานประกอบการ	3.74	1.13	3.74	1.10	0.02
5. จัดสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน	3.88	1.04	3.79	1.04	1.00
รวม	3.62	.87	3.66	.84	-0.50

ตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนพบว่า โดยภาพรวมครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

แต่เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยที่ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไปมีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี อยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก

ตารางที่ 27

เปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทั้ง 5 ด้าน จำแนกตามอายุ

การปฏิบัติงานสอน	อายุน้อยกว่า 30ปี		ตั้งแต่ 30ปีขึ้นไป		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน	3.45	.78	3.53	.70	-1.17
2. ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน	3.64	.75	3.79	.69	-2.25
3. ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน	3.61	.82	3.73	.76	-1.60
4. ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน	3.58	.86	3.79	.74	-2.90
5. ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน	3.62	.87	3.66	.84	-0.05
รวม	3.59	.67	3.70	.60	-2.10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$P < 0.05$$

ตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั้ง 5 ด้านพบว่าโดยภาพรวมครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไปมีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อยู่ 2 ข้อ คือ ข้อที่ 2 ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และข้อที่ 4 ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน โดยครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปีอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้จะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานสอน ของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา
2. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอน ของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ การสอนและอายุ

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย สุ่มจากประชากรทั้งสถานศึกษา และครู-อาจารย์โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาช่างอุตสาหกรรม เขตกรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากจำนวนโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ช่างอุตสาหกรรม ทั้งหมด จำนวนโรงเรียน 35 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง 23 โรงเรียน จำนวนประชากร และสุ่มครูแต่ละโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ TARO YAMANNE ได้กลุ่มตัวอย่าง 508 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยประสบการณ์ สอน อายุ สถานภาพการสอน
2. แบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาการปฏิบัติงานสอน และการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่ งานสอน การปฏิบัติงานสอนมี 5 ด้านคือ ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน ด้านการประเมินผลก่อน

และหลังการเรียน ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน มีจำนวน 34 ข้อ และการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอนมี 4 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านการวางแผนและพัฒนา มีจำนวน 21 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์และเก็บรวบรวมภายหลังจากส่งออก 2 สัปดาห์ และได้ติดตามทวงถามกรณีที่ยังไม่ได้จัดส่งคืน ได้ติดตามและทวงถามอีก 2 ครั้ง ได้แบบสอบถามกลับคืนทั้งหมด 508 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 77.79

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละและตอนที่ 2 การศึกษาการปฏิบัติงานการสอน และการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอน วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบการศึกษาการปฏิบัติงานวิเคราะห์ด้วยค่า F-test และ T-test

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

สรุปผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์สอน น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1 5 ปี ถึง 10 ปี จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 และตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 รวมจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 508 คน

ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ น้อยกว่า 30 ปี จำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 53.9 ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 46.1 รวมจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 508 คน

ตอนที่ 2 การศึกษาระดับการปฏิบัติงานสอน ของครูช่างอุตสาหกรรมใน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

2.1 การปฏิบัติงานสอน สามารถแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้คือ

2.1.1 ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน โดยภาพรวมพบว่าการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ

- 1) ศึกษาความคาดหวังของนักเรียนต่อรายวิชาที่เรียนของนักเรียน
- 2) ศึกษาความต้องการประกอบอาชีพ ในอนาคตของนักเรียน
- 3) ศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียน
- 4) ศึกษาสถานภาพของครอบครัวของนักเรียนอยู่ในระดับมากส่วน
- 5) ทดสอบความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนก่อนการสอน และ
- 6) ศึกษาภูมิหลังของนักเรียนก่อนการสอน พบว่ามีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง

2.1.2 ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่า การปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ

- 1) ศึกษาในรายละเอียดของหลักสูตรเพื่อเขียนจุดมุ่งหมายในวิชาที่สอน
- 2) ปฏิบัติงานภาคปฏิบัติในรายวิชาที่สอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้
- 3) ศึกษาภาคทฤษฎีในรายวิชาที่สอนตามจุดมุ่งหมาย
- 4) เขียนจุดมุ่งหมายของรายวิชาที่สอดคล้องกับหลักสูตรได้
- 5) ศึกษาวิธีการสอนและการใช้สอยให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของรายวิชาที่สอน
- 6) เตรียมการสอนที่ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ได้
- 7) ศึกษางานตามสถานประกอบในรายวิชาที่สอนตามจุดมุ่งหมาย
- 8) ส่งนักเรียนออกฝึกงานในสถานประกอบการตามจุดมุ่งหมายของการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
พวามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่า การปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถเรียงลำดับ จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ

- 1) พัฒนาสื่อการสอนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน
- 2) พัฒนาสื่อการสอนให้ทันสมัย
- 3) จัดหาวัสดุการสอนให้สอดคล้องกับสถานประกอบการ
- 4) ผลิตสื่อการสอน
- 5) จัดสื่อการสอนในรายวิชาที่สอนให้เพียงพอกับความต้องการในการสอน
- 6) จัดทำงบประมาณสำหรับวัสดุ และสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน พบว่า การปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก

2.1.4 ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน โดยภาพรวมพบว่า การปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ

- 1) วิเคราะห์ข้อสอบ
- 2) ศึกษาวิธีการประเมินผลจากผู้เกี่ยวข้องด้านการวัดผล
- 3) ศึกษาความรู้เรื่องการวัดผลของรายวิชาที่สอน
- 4) ได้รับคำแนะนำในเรื่องการออกข้อสอบแบบต่าง ๆ
- 5) ศึกษาการประเมินผลนักเรียนก่อนการสอนเพื่อนำไปใช้ในการสอน พบว่ามีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก

2.1.5 ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่า มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้คือ

- 1) จัดสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่เรียน
- 2) เข้าศึกษาดูงานจากสถานประกอบการ
- 3) ประสานงานกับวิทยากรพิเศษ เพื่อช่วยในการสอน
- 4) ขอความร่วมมือจากสถานประกอบการด้านวิทยากรฝึกอบรมนักเรียน พบว่ามีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากส่วน

- 5) การฝึกอบรมให้เกิดประสบการณ์ในวิชาที่สอนพบว่ามี การปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง

การศึกษาการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทั้ง 5 ด้าน มีการปฏิบัติงานสอนอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านคุณลักษณะของผู้เรียนมีการปฏิบัติงานสอนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน และด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการสอนอยู่ในระดับมาก

2.2 การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่การสอน สามารถแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

2.2.1 ด้านการส่งเสริมการศึกษา โดยภาพรวมพบว่า มีการปฏิบัติงานมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ

- 1) ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านส่งเสริมการศึกษา
- 2) ร่วมวางแผนงานของแผนก
- 3) ประสานงานกับงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 4) รับผิดชอบและช่วยงานประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน พบว่ามีการปฏิบัติงานมาก

2.2.2 ด้านวิชาการ โดยภาพรวมพบว่ามีการปฏิบัติงานมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ คือ

- 1) ให้ความร่วมมือกับงานวิชาการต่าง ๆ
- 2) ปรับปรุงการปฏิบัติงานเพื่อได้รับการตรวจสอบที่ถูกต้องของโรงเรียน
- 3) รับการแนะนำงานวิชาการเพื่อแก้ไขปัญหางานของแผนก
- 4) รับผิดชอบงานวัดผลและประเมินผลให้เกิดทักษะ และประโยชน์
- 5) ประสานงานวิชาการกับผู้ที่เกี่ยวข้องงานในแต่ละแผนกและแผนกอื่น ๆ พบว่ามีการปฏิบัติงานมาก

2.2.3 ด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา โดยภาพรวมพบว่ามีการปฏิบัติงานมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้คือ

- 1) ให้ความร่วมมือกับงานกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน
- 2) ให้ความร่วมมืองานปกครอง
- 3) ให้ความร่วมมือกับงานโครงการพิเศษของโรงเรียน
- 4) ให้ความร่วมมือ ในเรื่องการแนะแนว
- 5) ให้ความร่วมมือในงานกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน
- 6) รับผิดชอบงานสวัสดิการพยาบาลพบว่ามีมีการปฏิบัติงานมาก

2.2.4 ด้านการวางแผนและพัฒนา โดยภาพรวมพบว่าการปฏิบัติงานมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถเรียงลำดับ จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ

- 1) ให้ความสำคัญของการดำเนินงานด้านการผลิตผลของนักเรียน
- 2) เข้ารับการศึกษา อบรม ตามที่โรงเรียนมอบหมายเพื่อหาประสบการณ์
- 3) รับผิดชอบงานการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ
- 4) รับผิดชอบงานวางแผนการศึกษา เพื่อการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ พบว่าการปฏิบัติงานมากส่วน
- 5) ให้ความร่วมมือกิจกรรมสหกรณ์ของโรงเรียน พบว่าการปฏิบัติงานน้อย

การศึกษาการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั้ง 4 ด้าน มีระดับการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอนมาก แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการศึกษา ด้านวิชาการ ด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา และด้านการวางแผนและการพัฒนา มีการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอน ครูผู้สอนจะต้องปฏิบัติงานดังกล่าวทุกด้าน

ตอนที่ 3 การศึกษาการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอน ของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

3.1 การศึกษาการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์

3.1.1 ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน พบว่า การปฏิบัติงานสอนของครูที่มีประสบการณ์ มากกว่า 15 ปี มีประสบการณ์การปฏิบัติงานสอนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ 5 ปีถึง 10 ปี มากกว่าครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีถึง 15 ปีและมากกว่าประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน มีการปฏิบัติงานสอนด้านคุณลักษณะของผู้เรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และโดยเฉลี่ยการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับการปฏิบัติงานปานกลาง

การนี้เป็นเอกสารที่สงวน 3.1.2 ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน พบว่า การปฏิบัติงานสอน ครูด้านการ
ว่ากรณีของครูที่มีประสบการณ์ 5 ปีถึง 10 ปี มีประสบการณ์มากกว่า มากกว่า 10 ปีถึง 15 ปี มากไปใช้

กว่า น้อยกว่า 5 ปี และมากกว่ามากกว่า 15 ปี แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์แตกต่างกันมีการปฏิบัติงานสอนด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และโดยเฉลี่ยการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก

3.1.3 ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน พบว่า การปฏิบัติงานสอนของครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี มีการปฏิบัติงานสอน มากกว่า 5 ปีถึง 10 ปี มากกว่าน้อยกว่า 5 ปี และมากกว่ามากกว่า 15 ปี แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน มีการปฏิบัติงานสอนด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และโดยเฉลี่ยการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก

3.1.4 ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน พบว่า การปฏิบัติงานสอนของครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีถึง 15 ปี มีมากกว่า 5 ปีถึง 10 ปี และมากกว่า 15 ปี และมากกว่า น้อยกว่า 5 ปี แต่แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน มีการปฏิบัติงานสอนด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และโดยเฉลี่ยการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก

3.1.5 ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน พบว่าการปฏิบัติงานสอนของครูที่มีประสบการณ์ มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี มีมากกว่า 5 ปี ถึง 10 ปี มากกว่า น้อยกว่า 5 ปี และมากกว่ามากกว่า 15 ปี แต่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์ แตกต่างกัน มีการปฏิบัติงานสอนด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และโดยเฉลี่ยการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก

แต่เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยที่ครูช่างอุตสาหกรรมที่มี อายุ ตั้งแต่ 30 ปี ขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มี อายุ น้อยกว่า 30 ปี อยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ

ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์ ทั้ง 5 ด้าน พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และโดยเฉลี่ยการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน มีการปฏิบัติงานสอน ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ด้านวัสดุและสื่อต่างๆ ในการเรียนการสอน ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน และด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่าครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาไม่แตกต่างกัน และอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีเพียง 1 ด้านที่พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 การศึกษาการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอน ของครูช่างอุตสาหกรรม จำแนกตามอายุ

3.2.1 ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน พบว่า โดยภาพรวมครู อายุ ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป และน้อยกว่า 30 ปี มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก และปานกลาง ตามลำดับ และไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อยู่ 2 ข้อ คือ ข้อที่ 5 ศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียน และข้อที่ 6 ศึกษาสถานภาพทางครอบครัวของนักเรียน โดยครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก

3.2.2 ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน พบว่า โดยภาพรวมครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก และปานกลาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อยู่ 2 ข้อ คือ ข้อที่ 3 เตรียมการสอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ได้ และข้อที่ 7 ศึกษาจากสถานประกอบการ ในรายวิชาที่สอนตามจุดมุ่งหมาย โดยครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก

3.2.3 ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน พบว่าโดยภาพรวมครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติงาน

มาก และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อยู่ 1 ข้อคือข้อที่ 1 จัดทำงบประมาณสำหรับวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอนโดยครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก

3.2.4 ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน พบว่าโดยภาพรวมครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อยู่ 4 ข้อ คือ ข้อที่ 1 ศึกษาการประเมินผลนักเรียนก่อนการสอนเพื่อนำไปใช้ในการสอน ข้อที่ 2 ศึกษาความรู้เรื่องการผลิตของรายวิชาที่สอน ข้อที่ 3 ศึกษาวิธีการประเมินผลจากผู้เกี่ยวข้องด้านการวัดผล ข้อที่ 4 ได้รับคำแนะนำในเรื่องการออกข้อสอบแบบต่างๆจากผู้เกี่ยวข้อง และข้อที่ 5 วิเคราะห์ข้อสอบโดยครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก

3.2.5 ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน พบว่า โดยภาพรวมครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี อยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก

การศึกษาเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามอายุทั้ง 5 ด้าน พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และโดยเฉลี่ยการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมอยู่ในระดับการปฏิบัติงานมาก และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุแตกต่างกัน มีการปฏิบัติงานสอน ด้านคุณลักษณะของผู้เรียนด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน และด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การอภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยในที่นี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญๆ จากการค้นพบดัง ต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 508 คน พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์สอนน้อยกว่า 5 ปี มีจำนวน 214 คน เป็นจำนวนมากที่สุดของผู้ตอบแบบสอบถาม อาจเนื่องมาจากผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่าในกลุ่มนี้ มักจะเป็นวัยแห่งการเริ่มต้นการทำงาน และมักจะมีการเปลี่ยนแปลง หรือย้ายสถานที่การทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของสนอง อิมเอม¹ และนิตยา กลมกลิ้ง² ว่าครูอาจารย์ในวิทยาลัยสารพัดช่างส่วนใหญ่มีอายุราชการน้อย และเป็นผู้มีอายุน้อย ย่อมเป็นผู้อยู่ในวัยแห่งการทำงาน จึงพยายามเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก

2. เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาอายุน้อยกว่า 30 ปี มีมากที่สุด อาจเนื่องมาจากเป็นวัยเริ่มต้นของการทำงานและต้องการรับรู้ในเรื่องอาชีพ ความปลอดภัยของการทำงานและต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ Strauss and Sayles กล่าวว่า

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ต้องการมิตรภาพ เขาจะไม่มีความสุขถ้าต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวเป็นเวลานาน และมักจะเข้าร่วมกับกลุ่มเพื่อน ทั้งนี้เขาต้องการความเป็นเพื่อน โดยมีความต้องการพื้นฐานสังคม 2 ประการ คือ การเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม และการได้รับการสนับสนุนจากกลุ่ม³

ตอนที่ 2 การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาการปฏิบัติงานสอนและงานที่ไม่ใช่งานสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่. การปฏิบัติงานสอน ช่างานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีก 1. การศึกษาการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชน การนำไปใช้
อาชีวศึกษาด้านคุณลักษณะของผู้เรียน พบว่า โดยภาพรวมของด้านคุณลักษณะของผู้เรียน

ซึ่งครูช่างอุตสาหกรรมมีคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากลักษณะการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษามีความสนใจทางวิชาการน้อยและสนใจทางด้านวิชาชีพมากกว่า โดยสภาพรวมลักษณะของผู้เรียนจะเน้นทางการปฏิบัติมากกว่า ทางด้านทฤษฎีและมากกว่าวิชาคำนวณ จึงทำให้ภาพลักษณ์ของครูผู้สอนไม่เน้นตัวผู้เรียน เพราะวิชาการปฏิบัติเน้นการกระทำที่มีได้นั่งเรียนอยู่กับที่ ต้องเคลื่อนไหว หยิบ จับ สอด ใส ประกอบ ฯลฯ เพื่อให้ชิ้นงานทำงานได้

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ข้อที่ 4 ที่ว่าศึกษาความคาดหวังของนักเรียนต่อรายวิชาที่เรียนของนักเรียนอยู่ในระดับมาก เนื่องจากนักเรียนมุ่งหวังการศึกษาในระดับอาชีวะ เพื่อนำไปประกอบวิชาชีพ ทำให้เกิดความมั่นคงในการทำงาน ซึ่งตรงกับ สมพงษ์ เกษมสิน ได้กล่าวว่า ความมั่นคงในการทำงานจะต้องเป็นหลักประกัน トラบเท่าที่ได้ปฏิบัติงานจนเป็นความรู้ ความสามารถ และงานได้มาตรฐาน⁴ ซึ่งทั้งนี้ตรงกับหลักการจัดการอาชีวศึกษา เพื่อให้ได้มีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะ สามารถออกไปประกอบอาชีพได้เพื่อมีรายได้ในการครองชีพ เพื่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ อีกทั้งยังให้ความรู้กับประชาชนที่มีอาชีพอยู่แล้วแต่ต้องการเสริมความรู้ที่มีอยู่ เพื่อนำไปพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของตนเองและครอบครัวต่อไป⁵ และข้อที่ 1 ว่าศึกษาภูมิหลังของนักเรียนก่อนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากถือว่าไม่เป็นสิ่งจำเป็น สำหรับการเรียนการสอน ไม่ว่าจะพื้นฐานการเงินความเป็นอยู่ และครอบครัว ฯลฯ ซึ่งตรงกับผลงานการวิจัยของ นิตยา กลมกลิ้ง⁶ ว่าสถานภาพทางครอบครัวของนักศึกษาไม่มีผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอน

2. ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน พบว่า อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากจุดมุ่งหมายเป็นขั้นตอนที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอน สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายเฉพาะที่กำหนดไว้ และเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในการตัดสินใจว่าจะสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง และมีขอบเขตการสอนอยู่เท่าใด ต้องพิจารณาจากองค์ประกอบของจุดมุ่งหมายของการสอน⁷ ซึ่งสอดคล้องกับไพศาล หวังวานิช กล่าวถึงจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนว่า

จุดมุ่งหมาย (Objective) เป็นส่วนที่กำหนดคุณลักษณะ

หรือพฤติกรรมที่พึงปรารถนา จะให้เกิดแก่ผู้เรียน หรือเป็นการใช้ประโยชน์ด้านการ

กำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ (Learning behaviors) ที่ต้อง

ปลูกฝังแก่ผู้สอน

และสอดคล้องกับงานวิจัยของทินประภา จีระพันธ์ ที่ว่าด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก⁹ ดังนั้นการเขียนจุดมุ่งหมายของการเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องเขียนให้ครอบคลุมหลักสูตร ให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนให้มากที่สุด โดยเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย ซึ่งตรงกับแนวความคิดของ วราพรธ น้อยสุวรรณ ที่ว่า “จะต้องเน้นในด้านปฏิบัติลักษณะให้มากกว่าด้านอื่น ๆ เพื่อให้เกิดทักษะกับผู้เรียนซึ่งก็เป็นจุดมุ่งหมายด้านการปฏิบัติงาน (Performance Objectives) คือจุดมุ่งหมายที่ครูผู้สอนกำหนดไว้เพื่อสอนและฝึกให้ผู้เรียนปฏิบัติงานได้”¹⁰ เช่น การสอนวิธีพั่นมอเตอร์ เมื่อสอนไปแล้วผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ จึงนับว่าจุดมุ่งหมายทางด้านนี้เป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญ และเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในวิชาเกษตรกรรม คหกรรม พลศึกษา ลูกเสือและวิชาช่างประเภทต่าง ๆ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ข้อ 1 ศึกษาในรายละเอียดของหลักสูตรเพื่อเขียนจุดมุ่งหมายในวิชาที่สอนอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนเป็นตัวกำหนดทิศทางในการศึกษาให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ในการสอน สิ่งใดก็ตามจะเป็นไปได้ด้วยดีก็ต่อเมื่อมีวัตถุประสงค์ที่ดีหรือแจ่มชัด จึงเป็นหลักให้เห็นว่าหลังจากที่ผู้เรียนผ่านขบวนการเรียนรู้แล้ว จะรู้อะไร ทำอะไรได้บ้าง ซึ่งตรงกับแนวความคิดของ พิสิฐ เมธาภัทร และธีระพล เมธิกุล ที่ว่า

วัตถุประสงค์ในการเรียนมีผลต่อผู้เรียน ในด้านสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ ซึ่งจากการวิจัยพบว่ากลุ่มผู้เรียนที่ทราบวัตถุประสงค์ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนด้วยตนเองหรือเรียนโดยมีครูสอน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า และมีความคงทนของความรู้มากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ไม่ทราบวัตถุประสงค์ของการสอน¹¹

ดังนั้น ในการเขียนจุดมุ่งหมายการสอนจึงเน้นที่จะใช้วิธีการเขียนที่แสดงถึงผลที่

ได้จากการเรียนรู้ คือ ครูจึงต้องศึกษาหาความรู้ให้เกิดความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง และศึกษารายละเอียดเพื่อเขียนจุดมุ่งหมายให้ตรงกับวิชาที่สุด ซึ่งจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ทำให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายได้ และทำให้ผู้สอน

ทราบว่าการเขียนจุดมุ่งหมายในวิชาที่สอนนั้น ๆ จะต้องสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอย่างไร หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปจากเดิมอย่างไรบ้าง การเรียนเน้นไปที่ผู้เรียนมากกว่าที่จะเน้นไปยังครูผู้สอน และการเขียนจุดมุ่งหมายต้องเขียนจุดมุ่งหมายทั่ว ๆ ไปก่อน จึงจะเขียนจุดมุ่งหมายเฉพาะ ซึ่งจุดมุ่งหมายเฉพาะนั้นจะสามารถทราบได้ว่าจะให้ผู้เรียนได้รับอะไรบ้าง เช่น ให้ได้รับความรู้ ความเข้าใจ สามารถลงมือปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง จะอย่างไรก็ตามก่อนที่จะกำหนดจุดมุ่งหมายนั้น ครูผู้สอนจะต้องศึกษาถึงหลักสูตรที่จะสอนตลอดจนคู่มือการสอน และอื่น ๆ ตามที่ ธวัชชัย ชัยจริยาภากุล ได้กล่าวว่า

ครูผู้สอนจะต้องศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แนวการสอนโดยเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมและจำเป็นมาบรรจุไว้ในรายการที่จะสอนเมื่อได้เค้าโครงรายละเอียดของรายวิชาแล้ว ก็จะต้องพิจารณาเนื้อหาในหัวข้อต่าง ๆ ว่าจะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องอะไรบ้าง ในด้านใดบ้าง เช่น ให้มีความรู้ด้านเจตคติที่ดี หรือให้มีทักษะ ในการปฏิบัติในแต่ละด้านใหญ่ ๆ ของการเรียนรู้ เช่น พุทธิลักษณะ จิตลักษณะ ปฏิบัติลักษณะ และจะต้องพิจารณาให้ละเอียดลงไปว่า จะให้ผู้เรียนมีความสามารถในระดับใด¹²

3. ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอนทราบว่าอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องจากสื่อการเรียนการสอน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเรียนการสอน และเป็นการบริการทางวิชาการ ซึ่งผู้บริหารมีหน้าที่จัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอน และเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ทันสมัยและได้มาตรฐาน การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนจะต้องเหมาะสมกับเนื้อหาและวิชา มีการจัดเก็บรักษาสื่อการสอนให้อยู่ในสภาพที่ดี ซึ่งตรงกับ สุจริต เพียรชอบ กล่าวว่ “การผลิตและการใช้สื่อการสอนเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบการเรียนการสอน”¹³ และเป็นสื่อกลางให้ครูสามารถส่งหรือถ่ายทอดสารไปยังผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ตามแนวคิดของ ลัดดา ศุขปริดี และ ชัยวงศ์ พรหมวงศ์ ได้ให้ความหมายว่า “สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ตัวกลางที่ใช้ในขบวนการเรียนการสอน เพื่อให้ครูและนักเรียนเข้าใจสิ่งที่ถ่ายทอดซึ่งกันและกัน ให้ได้ผลดีครบตามจุดมุ่งหมายของการเรียน การสอน สื่อการเรียนการสอนจึงนับว่ามีความสำคัญต่อการเรียนการสอนอย่างยิ่ง”¹⁴

กสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอาจารย์ที่งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และ สมพร มั่นตะสูตร ได้พบว่า สื่อการสอนควรมีความเหมาะสมและเป็นสื่อ
ชวน สนใจ สามารถสร้างความสนใจของนักเรียนได้ มีความแจ่มชัดและเสริมประสบการณ์ทั้ง
ทางตรงและทางอ้อม¹⁵ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชรินทร์ พันธ์ขาว ที่ว่า “ผู้บริหาร
และครูมีความต้องการให้จัดศูนย์สื่อการศึกษา สำหรับบริการ ให้คำแนะนำ และยืมสื่อการ
สอนไปใช้ได้”

และควรจัดระดมความคิดเพื่อจัดทำสื่อกลางการสอน เพื่อใช้ร่วมกันซึ่งจะต้อง
ได้รับความร่วมมือ จากครูทั้งในด้านการผลิต การนำไปใช้ตลอดจนพัฒนาปรับปรุง ให้มาก
ยิ่งขึ้น¹⁶

และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ข้อที่ 5 พัฒนาสื่อการสอนให้เหมาะสม
กับรายวิชาที่สอน อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก สื่อการเรียนเป็นสิ่งจำเป็นที่สำคัญที่ครู
ผู้สอนสามารถใช้ในการประกอบการสอนให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และ
สามารถนำไปใช้ประโยชน์จริงได้ ดังพระราชโองการของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยาม
มกุฎราชกุมาร ความว่า “ครูควรอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาและฝึกฝนตนเองให้เฉลียวฉลาด
คล่องแคล่ว ในการสร้างและการใช้สื่อ¹⁷

และการใช้สื่อการเรียนการสอนครูผู้สอนควรคำนึงถึงหลักในการเลือกใช้

1. มีประสิทธิภาพ (Efficiency) สื่อที่ใช้สามารถทำให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ตาม
วัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในแผนกทุกประการ
2. มีประสิทธิผล (Productivity) จำนวนผู้เรียนที่บรรลุวัตถุประสงค์เชิง
พฤติกรรมที่กำหนดไว้ เป็นจำนวนมาก จะนับได้ว่าสื่อนั้นมีประสิทธิภาพสูง
3. มีความประหยัด (Economy) สื่อการเรียนการสอนนอกจากจะคำนึงถึง
ประสิทธิภาพและประสิทธิผลแล้ว จะต้องพิจารณาในเรื่องการลงทุนที่คุ้มค่า ทั้งด้านทุน
ทรัพย์แรงงาน และระยะเวลาในการใช้งาน

นอกจากครูผู้สอนจะพิจารณาเลือกสื่อการสอนตามหลักดังกล่าวแล้ว การ
สอนนั้นๆ ควรจะมีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ด้วย

1. สอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
2. มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
3. มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ใช้ง่าย สะดวก ปลอดภัย และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
5. ไม่สิ้นเปลือง ประหยัด คุ้มค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส. 3. มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน นุญาดาให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ

ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีก 4. ใช้ง่าย สะดวก ปลอดภัย และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และการพัฒนาสื่อการสอนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอนจะต้องได้รับความร่วมมือจากครู-อาจารย์ ทั้งในด้านการผลิต การนำไปใช้ตลอดจนพัฒนาปรับปรุงและจะต้องได้รับงบประมาณจากสถานศึกษาที่เพียงพอ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการสอนและควรเร่งรัดบุคลากรให้เห็นความสำคัญ จึงควรจะได้จัดให้มีการจัดทำการสอนประเภทตำราเรียนตามหลักสูตรให้ครบทุกวิชา เพื่อให้การเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการกระตุ้นครู-อาจารย์ผู้สอนให้ริเริ่มดำเนินการจัดทำสื่อการสอนประเภทตำราเรียนเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย¹⁸

4. ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน พบว่า อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากการประเมินผลการเรียนการสอนของครูนับว่ามีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นขบวนการที่ช่วยตัดสินความมีประสิทธิภาพในการสอน เพื่อทดสอบผลจากการเรียนรู้ในด้านวิชาชีพ ผลของการประเมินจะช่วยทำให้ครูเห็นภาพสะท้อนว่า คนเป็นครูอย่างไร ทำหน้าที่ได้ครบถ้วนและเต็มความสามารถแล้วหรือยัง มีส่วนใดบกพร่อง สมควรได้รับการแก้ไข เพื่อให้การเรียนของนักเรียนและการสอนของครูบรรลุเป้าหมายตามต้องการ¹⁹ ดังนั้นครูผู้สอนได้มีการประเมินผลการสอนของตนเองเป็นระยะสม่ำเสมอแล้ว ย่อมเป็นที่เชื่อได้ว่าการสอนของครูต้องมีการพัฒนาให้ดีขึ้น การประเมินผลการสอนคือการประเมินผลงานความสามารถของครู โดยมีขั้นตอนในการประเมินผลก่อนและหลังการเรียนเพื่อทดสอบการเรียนให้นักเรียนมีส่วนร่วมการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล รวมทั้งมีการชี้แจงแก้ไขข้อบกพร่อง ของนักศึกษาหลังจากสอบ พร้อมทั้งตรวจสอบการปฏิบัติงานสอนของครูว่ามีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอนหรือวิธีการสอนอย่างไรบ้าง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ข้อที่ 3 ศึกษาวิธีการประเมินผลจากผู้เกี่ยวข้องด้านการวัดผลอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากวิธีการประเมินผล เป็นขั้นตอนหนึ่งของขบวนการเรียนการสอน ดังที่ พจน์ สะเพียรชัย กล่าวว่า วิธีการประเมินผลทางด้านวิชาชีพ ประกอบไปด้วย วิธีการ 3 ลักษณะ คือ

1. การวัดวิธีการ กระบวนการและแนวทางปฏิบัติ
2. การวัดหรือประเมินผลงานขั้นสุดท้าย
3. การวัดเจตคติ หรือคุณภาพทางจิตใจของผู้เรียนที่มีต่อการ

ทำงาน เช่น ความอดทน ความวิริยะอุตสาหะ ความเพียรพยายาม ระเบียบในการทำงาน การบังคับตัวเองให้ทำงานเสร็จ
ภายในเวลาและอื่น ๆ²⁰

การศึกษาวิธีการประเมินผลเป็นกิจกรรมที่สำคัญอีกขั้นตอนหนึ่งของครู-อาจารย์ ซึ่งจะต้องสามารถสร้างแบบทดสอบในวิชาที่ตนสอนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล นั่นคือจะต้องเป็นข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงสูง และมีความเชื่อมั่นสูง ซึ่งจะต้องใช้วัดได้ในส่วนที่ต้องการจะวัด และต้องมีความคงเส้นคงวาในการวัด เมื่อสอนทุกครั้งจะต้องได้ผลเหมือนเดิมทุกครั้งไป และจอร์พันธ์ ศิริโชติ กล่าวว่า การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยการประเมินผลระหว่างสอน และประเมินผลเมื่อจบการเรียน บุญชม ศรีสะอาด กล่าวว่า การป้องกันและการแก้ปัญหาการเรียนการสอนอาจทำได้ด้วยการตรวจสอบความรู้พื้นฐานก่อน การเรียนการสอนและเสริมความรู้พื้นฐาน การวางแผนการสอน การใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมและการวัดผลตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของการเรียนแล้ว แก้ไขจุดบกพร่องของการเรียนการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน จึงมีความสำคัญและต้องกระทำต่อเนื่องกัน เพราะการวัด หมายถึงกระบวนการที่ให้ได้มาซึ่งตัวเลขหรือสัญลักษณ์ที่มีด้านแบบเรียน จะหมายถึงแทนคุณภาพส่วนการประเมินหมายถึงกระบวนการตัดสินคุณภาพของวัตถุประสงค์ เหตุการณ์หรือบุคคล โดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวัด²¹

5. ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน พบว่า อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก เป็นการบริการทางวิชาการที่ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย และส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้เรียน และยังช่วยพัฒนาการเรียนการสอน รวมทั้งความรู้ความสามารถของครู-อาจารย์ด้วย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สำคัญ ได้แก่ การวางแผนโครงการจัดกิจกรรมชมรมหรือชุมนุมทางวิชาการ หรือวิชาชีพ การจัดนิทรรศการทางวิชาการ และแสดงผลงานของนักเรียน การจัดกิจกรรมแข่งขันทักษะทางวิชาชีพ และการจัดประเมินผล การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้การจัดการเรียนการสอนประสบผลดี ให้ครู-อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรโครงการสอนการใช้อุปกรณ์การสอน และสามารถนำไปใช้ได้ พร้อมทั้งบริการต่าง ๆ นั้น มิใช่เป็นการให้ความรู้ด้านเนื้อหาแก่ผู้เรียนอย่างเดียว กิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน จะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้สมบูรณ์ ซึ่งเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนทุกด้าน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องมีบทบาท ด้านการส่งเสริมวิชาการด้วย²² และการจัดบริการต่าง ๆ ให้ได้ผลดี ผู้บริหารโรงเรียนต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม การจัดหาสถานที่ และอุปกรณ์สำหรับการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการเรียนการสอน²³

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ข้อที่ 5 จัดสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่เรียน มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในด้านที่ตั้งบริเวณเนื้อที่ ความเหมาะสมในการจัดบริเวณของสภาพห้องเรียน ย่อมเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่าสถาบันที่มีที่ตั้งในเขตกรุงเทพมหานคร ย่อมมีเนื้อที่จำกัด ในด้านต่าง ๆ ทำให้ครูช่างอุตสาหกรรมต้องยอมรับสภาพนั้น ๆ โดยปริยาย จึงทำให้ครูช่างอุตสาหกรรมต้องพยายามจัดสภาพให้เหมาะสมกับรายวิชาที่เรียน อีกทั้งเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานด้านช่างอุตสาหกรรม เช่น ตำรา เอกสาร ที่ใช้ประกอบการสอนยังไม่เพียงพอกับความต้องการของครู-อาจารย์ และสอดคล้องกับจำนวนนักเรียน-นักศึกษา ดังนั้นผู้บริหารจึงควรจัดให้เหมาะสมมีความเพียงพอและเป็นอุปกรณ์ที่ทันสมัยให้แก่ครู-อาจารย์ สำหรับการเรียนการสอน ตามที่ วิชา ธีระอนุวัฒน์พบว่า “การจัดสร้างอาคารที่ใช้ในการเรียนการสอนรวมทั้งการฝึกภาคปฏิบัติ จะต้องมีการจัดสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับราย วิชาที่เรียน เช่น การถ่ายเทอากาศ ความร้อน แสงสว่าง เสียง ตลอดจนพื้นที่ ฝึกงานภาคปฏิบัติ จะต้องสะดวก สบาย ไม่คับแคบและคำนึงถึงความปลอดภัยมากที่สุด”²⁴ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของกล้า ทองขาว ที่พบว่า “ปัจจัยที่ส่งผลต่อขวัญของอาจารย์ในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสภาพของการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง”²⁵

Gibson และ Hunt ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับสภาพการทำงานไว้ว่า

สภาพการทำงานที่ไม่ดี และการปฏิบัติงานที่ด้อยคุณภาพเป็นสาเหตุแห่งความไม่พึงพอใจ ความไม่พอใจ อาจเกิดขึ้นในด้านชีวิตส่วนตัวและสุขภาพ ซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อสมรรถภาพในการทำงาน ผู้บริหารจึงต้องจัดสภาพการทำงาน ระบบภายในสถานศึกษา และภาวะส่วนตัวของผู้ร่วมงานด้วย²⁶

Gilmer ได้กล่าวไว้ว่า “สภาพการทำงาน เช่น แสงสว่าง เสียงรบกวน ชั่วโมงการทำงาน มีส่วนช่วยให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมากขึ้น แตกต่างกัน”²⁷ ซึ่งสอดคล้องกับ Cooper ที่ถือว่า “สภาพแวดล้อมหรือบรรยากาศการทำงานเป็นสิ่งจูงใจอันสำคัญในการกระตุ้นให้คนเกิดความพึงพอใจปฏิบัติงานได้ดี”²⁸ และสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ภิญญา สารฐ ที่ได้กล่าวถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการเอื้ออำนวยความสะดวก สบาย ที่จะช่วยให้การปฏิบัติงานตามหน้าที่ของบุคลากรในสถานศึกษาให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยอำนวยความสะดวกในด้านการจัดสถานที่ทำงาน จัดหาอุปกรณ์ประกอบการทำงานให้เหมาะสมกับตำแหน่ง จัดห้องสมุดวิชาการ จัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน จัดอำนวยความสะดวกในด้านที่พักอาศัย สถานที่พักผ่อนและโอกาสก้าวหน้าทางการศึกษา โครงการดังกล่าวนี้ถ้าจัดได้ตามที่ตั้งไว้ย่อมเกิดผลดีแก่หน่วยงาน แต่ในหน่วยงานราชการโดยเฉพาะในวงการศึกษา มักจัดไม่ได้สมบูรณ์ เนื่องจากขาดงบประมาณ แม้แต่ในหน่วยงานอื่น ๆ ทั่วไปที่ภาวะเศรษฐกิจจำกัด เรื่องสภาพการทำงานมักเป็นปัจจัยที่ไม่พอใจเป็นอย่างมาก²⁹

การจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนนั้นจะต้องจัดให้เหมาะสมกับรายวิชาที่เรียนเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) นักปรัชญาและนักการศึกษาคนสำคัญของโลก ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมไว้ว่า สิ่งแวดล้อมย่อมประกอบด้วยสิ่งและสภาวะต่างๆ ที่ส่งเสริม สนับสนุน เร้าหรือกดดันให้เกิดกิจกรรมในสิ่งมีชีวิต³⁰ และตรงกับ เป็ร็อง กูมูท ซึ่งกล่าวว่า การสอนคือ “การจัดสิ่งแวดล้อมให้นักเรียนกระทบต่อการอ่าน การฟังการดู การคิด การทดลองค้นคว้า การอภิปรายรายงาน เพื่อก่อให้เกิดประสบการณ์ทางการศึกษาแก่นักเรียนตามที่กำหนดไว้ทั้งในหลักสูตร และนอกหลักสูตร”³¹ ในระหว่างดำเนินการสอน ครูผู้สอนจะต้องกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยนักเรียนได้บรรลุถึงความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้โดยสะดวกรวมทั้งนำเอาหลักการสอนต่าง ๆ มาใช้ เช่น การจูงใจ การฝึกหัด การจัดลำดับขั้นก่อนและหลังการสอน การแสดงผลก้าวหน้าของการเรียนตลอดจนการเลือกวิธีสอนแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมและได้ผลเป็นที่พอใจมาใช้สอนด้วย³²

ในการสร้างบรรยากาศในการทำงาน การจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี โดยจัดสภาพเนื้อที่การทำงานให้ถูกสุขลักษณะ กว้างขวางเพียงพอ และมีวัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ ในปริมาณที่เพียงพอ และพร้อมที่จะใช้ด้วยความสามารถ และปลอดภัยทุกเวลา แล้วจะทำให้เกิดความคล่องตัว และมีประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงานมากขึ้น นับว่าเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญอย่างยิ่งและทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจในงานที่ทำอยู่ ซึ่งจะส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าขององค์การ

การศึกษาการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาทั้ง 5 ด้าน โดยสรุป พบว่า อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากครูช่างอุตสาหกรรม เห็นความสำคัญของการปฏิบัติงานสอนเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างมากเพราะองค์ประกอบต่าง ๆ เป็นแนวทางในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณภาพ และตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้น ผู้บริหารจึงควรที่จะส่งเสริมการปฏิบัติงานการสอนทุก ๆ ด้าน และจัดหางบประมาณเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนดังกล่าว

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนนั้น เน้นผลการเรียนรู้ตามที่ นิตยา กลมกลิ้ง พบว่า

1. พฤติกรรมปลายทาง หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียน-นักศึกษา แสดงออกเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน
2. สภาพเงื่อนไขเป็นการคาดว่าพฤติกรรมปลายทางที่จะเกิดขึ้น ภายในสภาพนั้น
3. เกณฑ์มาตรฐานการยอมรับความสามารถ³³

จึงถือว่าด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดของการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ด้วยความชัดเจน ทั้งนี้เพราะในการจัดการเรียนการสอนเป็นการดำเนินการไปเพื่อพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถหรือเป็นไปในทิศทางที่ผู้จัดต้องการให้เป็นไป

ข. การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอน

การศึกษาการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอน ของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

1. ด้านการส่งเสริมการศึกษา พบว่า การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอนอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากครูทุกคน นอกจากปฏิบัติหน้าที่สอนเป็นหน้าที่หลักแล้ว ยังจะ

ศึกษานี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ต้องปฏิบัติหน้าที่พิเศษอื่น ๆ อีกทั้งไม่ใช่งานสอนตามที่ผู้บังคับบัญชาได้มอบหมาย และรับ

ผิดชอบตามแผนภูมิของสถานศึกษากำหนด ซึ่งได้แก่ งานธุรการ งานกิจการนักเรียน นักศึกษา และงานบริการต่าง ๆ ที่สนับสนุนการเรียนการสอน ตลอดจนงานการประสานติดต่อกับบุคคลภายนอก งานส่งเสริมการบริการหน่วยงานต่าง ๆ ของโรงเรียนให้สามารถดำเนินตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ถึงแม้ไม่ใช่หัวใจของการศึกษา แต่ในทางปฏิบัติจะมีความยิ่งใหญ่กว่าการเรียน การสอน และไม่ให้เกิดพลาดในการดำเนินงานนั้นโดยเด็ดขาด

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าข้อที่ 4 ให้ความสำคัญร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมการศึกษามีคะแนนสูงสุด ส่วนใหญ่สถานศึกษามีบุคลากรจำนวนจำกัด จึงจะต้องจัดให้ครูมาปฏิบัติงานด้านนี้ด้วย ควบคู่กันไป เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งตรงกับการสัมมนาผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ของผู้ช่วยฝ่ายส่งเสริมการศึกษากองการศึกษาอาชีพ เกี่ยวกับปัญหางานธุรการประสบปัญหาการขาดบุคลากร³⁴ ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องมีบทบาทด้านการส่งเสริมวิชาการด้วย³⁵ และธีรศักดิ์ ศรีพรวิสิฐ กล่าวว่า “ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ประสานงานเพื่อนำเอาทรัพยากรทุกอย่างมาดำเนินการตามกระบวนการบริหารให้งานวิชาการของโรงเรียนบรรลุเป้าหมาย เกี่ยวกับขอข่ายการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการเรียนการสอน”³⁶ และการปฏิบัติงานฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ผู้บริหารย่อมทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เห็นเด่นชัด เพราะเป็นงานเกี่ยวกับการสนับสนุนการเรียนการสอนโดยตรงทั้งด้านบุคลากรงบประมาณ อาคารสถานที่ และการบริการอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น งานการเงิน งานพัสดุ เป็นงานการบริการจัดหาพัสดุ เพื่อนำมาสนับสนุนการเรียนการสอน เป็นต้น ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อบังคับ กฎระเบียบ เพื่อให้ครู-อาจารย์ได้ถือปฏิบัติ โดยมีผู้บริหารเป็นผู้ให้ข้อเสนอแนะและควบคุมดูแลให้ถูกต้อง

2. ด้านวิชาการ พบว่า การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่การสอน อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดของการจัดการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นงานด้านหลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตร การสร้างและพัฒนาหลักสูตร การจัดวางหลักสูตรจำเป็นต้องมีหลักการทฤษฎี เนื้อหาของวิชานั้น ๆ โดยแบ่งความรู้เป็น 2 ระดับ คือ ระดับวิชา (Subject) เป็นลักษณะส่วนหนึ่งของเนื้อหาวิชาที่สะสมกันมาจนเป็นที่ยอมรับว่าเป็ศาสตร์ ในด้านวิชาการ และระดับสาขาวิชา (Discipline) เน้นคุณสมบัติเฉพาะวิชาอันเป็นกระบวนการ หรือกลวิธีที่จะทำใหได้มาซึ่งเนื้อหาใหม่ของสาขาวิชานั้น ซึ่งนอกจากงานสอนแล้วครูจะต้องทำงานหลักสูตรพิเศษ งานหลักสูตรการสอน งานสื่อการเรียนการสอน งานวัดและ

ประเมินผล รวมทั้งงานห้องสมุดด้วย เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ความสามารถ ตรงกับความต้องการ 3 ลักษณะ คือ

ความต้องการกำลังคนของสังคม (Social Needs) ความต้องการในอาชีพของบุคคล (Individual Needs) และความต้องการของภาคอุตสาหกรรม (Industrial Needs) ³⁷

พื้นฐานหลักสูตรอาชีวอุตสาหกรรม ควรจะต้องมีนโยบาย หลักการ จุดหมายเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาทั้งในและนอกสถานศึกษา ความสัมพันธ์กับชุมชน ความร่วมมือของรัฐ หน้าที่ความรับผิดชอบ การสนับสนุนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ³⁸

เพื่อเป็นเครื่องมือที่บ่งชี้แนวทางการปฏิบัติการจัดการศึกษาอย่างมีระบบแบบแผนเพื่อให้ผู้สอนสามารถยึด ปฏิบัติเป็นแนวทางจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและผู้เรียนได้เกิดการพัฒนา ในทุกด้านตามความต้องการของสังคม

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ข้อ 4 ให้ความร่วมมือกับงานวิชาการต่าง ๆ มีการปฏิบัติสูงสุด อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกระบวนการเรียนการสอน และจะสอนได้สัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และครูเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด ดังนั้นจึงสามารถรับรู้สิ่งต่าง ๆ และรอบรู้ในทุกด้านทั้งสภาพเศรษฐกิจและสังคม มีประสิทธิภาพในการพัฒนาการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถและความสนใจของนักเรียน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องให้ความร่วมมือกับงานวิชาการต่าง ๆ เช่นการจัดนิทรรศการ ทักษะศึกษา สัมมนาด้านวิชาการ และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านวิชาการและประสบการณ์ในปัญหาต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และผู้บริหารควรจัดให้มีการจัดการนิเทศ การให้เข้ารับการอบรม ตลอดจนการให้คำแนะนำจากผู้บริหารเอง ควรจะได้รับคำแนะนำเพิ่มเติมอีกเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ถ้าผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าคุณปฏิบัติงานในฝ่ายนี้มีภาระงานมาก และมีเวลาเพียงจำกัด อาจทำให้การปฏิบัติงานด้านวิชาการขาดการประสานงาน และไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ที่ควร

ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา พบว่า การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอนอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนมีความใกล้ชิดกับนักเรียน นักศึกษา เพราะนอกจากสอนภาคทฤษฎีแล้วยังจะต้องสอนภาคปฏิบัติ ทำให้รู้ถึงความต้องการของนักเรียน นักศึกษา จึงสามารถทำให้ครูแนะแนวมีวิธีการแนะแนวอาชีพและจัดหางานที่เหมาะสมให้กับนักเรียน นักศึกษาได้ รวมทั้งจัดกิจกรรมของนักเรียน นักศึกษา งานโครงการพิเศษต่าง ๆ งานปกครอง และงานสวัสดิการต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ข้อที่ 5 ให้ความร่วมมือกับกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนจะต้องปฏิบัติงานสูงกว่าข้ออื่น ๆ อาจเนื่องจากจะต้องได้รับความร่วมมือจากอาจารย์อื่น ๆ ในโรงเรียน เพื่อช่วยในการควบคุมนักเรียน นักศึกษา ได้อย่างทั่วถึง³⁹ โดยเฉพาะงานด้านการปกครอง จะต้องดูแลนักเรียน นักศึกษาให้ปฏิบัติตามระเบียบของสถาบันการศึกษา มีระเบียบวินัย และจริยธรรม เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีกับสถาบัน และเป็นการแสดงผลงานข่าวสารทั้งภายในและภายนอกสถาบัน เพื่อให้ชุมชนในท้องถิ่นและใกล้เคียงได้ทราบความเคลื่อนไหวตลอดเวลา พยายามพัฒนาปรับบทบาทของนักเรียน นักศึกษา ให้เป็นประโยชน์ในท้องถิ่นนั้น นอกจากนี้ครูจะต้องเป็นผู้นำชุมชนและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับชุมชน รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์ อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

4. ด้านการวางแผนและพัฒนา พบว่า การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอนอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่การวางแผนและพัฒนา เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการบริหารสถานศึกษา และเป็นการเตรียมขบวนการต่าง ๆ ของการทำงาน เพื่อให้การดำเนินงานนั้น บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ครูจะต้องช่วยกันร่วมมือ และระดมความคิดเกี่ยวกับวางแผนการศึกษา โดยเฉพาะงานวางแผนการจัดงบประมาณ งานศูนย์ข้อมูล งานผลิตสินค้า งานวิจัยและพัฒนา ซึ่งสถานศึกษามักต้องการทราบความก้าวหน้า และแก้ไข จุดบกพร่องของตนเองเพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาปรับปรุงสถานศึกษาให้ได้รับผลดียิ่งขึ้น และเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของสุจริต เพียรชอบ ที่ว่า “การวางแผนและพัฒนาเป็นการทราบความก้าวหน้าและจุดบกพร่องของคน” ผู้บริหารจะต้องสนับสนุนให้ครูมีความรู้ ความสามารถ โดยจัดฝึกอบรม หรือสัมมนา ดูงานตามสถานที่ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้บุคลากรที่ได้ปฏิบัติงานนั้นได้มี

กสารนี้มีความรู้ ทักษะ สามารถดำเนินการถึงขั้นวิจัย และได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ เพื่อนำไปพิจารณา

ว่ากรณีแก้ไขปรับปรุงต่อไปมีให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ข้อที่ 4 การให้ความสำคัญของการดำเนินงานด้านการผลิตผลของนักเรียนมีการปฏิบัติสูงที่สุด อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาเป็นสถาบันการสอนวิชาชีพ จึงควรที่จะมีการปรับปรุงการสอนให้ทันสมัยและเหมาะสม ทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ ทำให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพ โดยเน้นให้เกิดความรู้ ความสามารถของผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติงานได้จริง เป็นที่พอใจ มีการส่งเสริมการฝึกฝน เช่น การจัดแสดงผลงาน และการให้รางวัลแก่นักเรียน ตามโอกาสอันควร ในการผลิตผลงานของนักเรียนจึงได้เน้น ถึงความสำคัญของผลงานสำเร็จของนักศึกษา ซึ่งเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และเป็นการประชาสัมพันธ์อย่างดีให้แก่สถาบัน และยังให้ประโยชน์มาก สามารถสร้างชื่อเสียง สร้างความศรัทธา และความเข้าใจต่อสถานศึกษา

5. การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานการสอนทั้ง 4 ด้าน

ด้านการส่งเสริมการศึกษา การปฏิบัติมากที่สุดของทั้ง 4 ด้าน อาจเนื่องมาจากการส่งเสริมการศึกษา เป็นหัวใจที่สำคัญที่สุด โดยเฉพาะการปฏิบัติงาน จะมีความผิดพลาดไม่ได้เป็นอันขาด ถ้าเกิดความผิดพลาดในการดำเนินงานด้านนี้ จะเป็นที่ประจักษ์ชัดยิ่งกว่างานการสอน ฉะนั้นในด้านการส่งเสริมการศึกษา จึงควรได้รับการเอาใจใส่จากสถานศึกษามากกว่างานอื่นใด นอกเหนือจากงานด้านวิชาการ ซึ่งสามารถแบ่งได้ดังนี้คือ

1. งานเกี่ยวกับสารบรรณ คือ การติดต่อทางจดหมายหรือเครื่องมืออื่น ๆ เช่นการใช้โทรศัพท์ การติดต่อกับองค์การ หรือเอกชนอื่น ๆ ตลอดจนการจัดเก็บหลักฐานเหล่านั้น
2. งานเกี่ยวกับการเงิน ได้แก่ การรับและเบิกจ่ายเงิน การจัดทำบัญชี การควบคุมและตรวจสอบเกี่ยวกับการเงินของสถานศึกษา
3. งานเกี่ยวกับการจัดหางบประมาณ (Budgeting) ประจำปี
4. งานเกี่ยวกับการจัดซื้อและควบคุมพัสดุ ครุภัณฑ์
5. งานเกี่ยวกับงานทะเบียนของนักศึกษา
6. งานเกี่ยวกับการดูแลรักษาอาคารสถานที่ (School Plant) ตลอดจนซ่อมแซมอาคารสถานที่
7. งานเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ (Public Relation) เช่น การติดต่อกับประชาชน
8. งานเกี่ยวกับการจัดการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักเรียน ขณะอยู่ในโรงเรียน

9. การควบคุมตัวบุคคลที่ไม่ได้เกี่ยวกับการสอน เช่น คนงาน การโรง⁴⁰

ตอนที่ 3 ศึกษาการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม

ศึกษาการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ทั้ง 5 ด้าน พบว่าประสบการณ์ 5 ปีถึง 10 ปี อยู่ในระดับมากและมากกว่ามากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี น้อยกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป อาจเนื่องมาจากอาจารย์ที่มีประสบการณ์ 5 ปี ถึง 10 ปี มีความคาดหวังต่อการปฏิบัติงาน ในการทำงานเป็นอย่างดี และเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนสูงกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนในกลุ่มอื่น ๆ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา พบว่า

3.1 ด้านคุณลักษณะผู้เรียนพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน และครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 15 ปี มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนได้เตรียมการเรียนการสอน การใช้สื่อ อุปกรณ์ ให้เหมาะสมกับคุณลักษณะของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ พงศ์ศักดิ์ สนเทศ ที่ว่า “ต้องศึกษาผู้เรียน ศึกษาความต้องการความสามารถ และความสนใจของนักเรียน ควรจะศึกษาผู้เรียนเป็นกลุ่มและรายบุคคล”⁴¹

3.2 ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน พบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างครูที่มีประสบการณ์ 5 ปีถึง 10 ปี กับน้อยกว่า 5 ปี และมีคะแนนเฉลี่ยในระดับมาก อาจเนื่องมาจากครูช่างอุตสาหกรรมกลุ่ม กลุ่มประสบการณ์ 5 ปี ถึง 10 ปี เป็นกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ในการสอนอย่างมากและได้จัดทำแผนการสอนและโครงการสอน จะต้องเตรียมการสอนให้ทันสมัย การสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนนักศึกษาที่มีปัญหา และมีการเตรียมตำรา แบบเรียน วัสดุ อุปกรณ์ ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัยของผู้เรียน เพื่อให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนของหลักสูตร ซึ่งตรงกับพิทยาลงกรณ์ พิลาดเอมอร์ ที่ว่า

**การจัดเนื้อหาวิชาที่สอนในโรงเรียนส่วนใหญ่เห็นว่ามี
ความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น
อยู่ในเกณฑ์ปานกลางนั้น อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรได้กำหนด**

เนื้อหาวิชา และกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนของแต่ละวิชา และกลุ่มวิชาไว้อย่างกว้าง ๆ แต่ละท้องถิ่น จึงน่าจะมีโอกาสเลือกเนื้อหา และกิจกรรมอันจำเป็นที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของแต่ละท้องถิ่น ได้พอสมควร ⁴²

3.3 ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน พบว่า ไม่แตกต่างกันและครูช่างที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีถึง 15 ปี มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ต้องผลิตสื่อการเรียนการสอน หรือจัดหาสื่อมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ อันมีคุณค่าและให้ผลการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพซึ่ง ทักษิณีย์ ศุภเมธี ให้ความเห็นว่า

สื่อการเรียนการสอน หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุน หรือเป็นตัวการให้การเรียนการสอนบรรลุถึงจุดหมายอย่างมีประสิทธิภาพโดยช่วยสร้างความสนใจ ประหยัดเวลา และให้ประสบการณ์ที่มีคุณค่าแก่ผู้เรียน ⁴³ และตรงกับความเห็นของ ชนะ กสิการ ว่า ครูช่างมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนและเห็นว่าสื่อการเรียนการสอนมีประโยชน์อย่างมาก ⁴⁴

3.4 ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียนรู้ พบว่า ไม่แตกต่างกันและ ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากมีประสบการณ์ในการสอนมานาน มีความสนใจในงานด้านนี้เป็นอย่างมาก เพื่อให้เป็นมาตรฐานของงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสถาบันควรจัดโครงการให้การอบรมสัมมนากับอาจารย์ที่สอนทั้งหมด เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและถูกต้อง เพื่อนำไปปรับปรุงด้านงานวัดผลและประสิทธิผล ให้เหมือนกันทุกโรงเรียนและตรงกับงานวิจัยของ พิตยาลงกรณ์ พิลาศเอมอร ที่ว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการส่งเสริม ให้ครูที่มีความรู้ความสามารถในการวัดผลได้ออกข้อทดสอบ เพื่อวัดผลการศึกษาโดยครูมีอิสระในการจัดทำข้อทดสอบ การวัดและประเมินผลได้ดำเนินไปตามระเบียบและแนวทางที่หลักสูตรได้กำหนดไว้ด้วยดี ตลอดจนมีการบันทึกผล การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นปัจจุบัน ซึ่งเป็นไปตามหลักการประเมินผลการสอนของครู (คณะกรรมการการศึกษาแห่ง

ชาติ 2521: 2-3) ที่กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนการสอนจะเกิดผลสำเร็จต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งผู้สอนและผู้บริหาร ในการดำเนินงานต้องอาศัยรูปแบบหรือมีระบบ มีเกณฑ์การแบ่งงานรับผิดชอบ และประการสำคัญต้องทำการวัดและประเมินผลอย่างต่อเนื่องให้เป็นปัจจุบันเสมอ เมื่อโรงเรียนมีการปฏิบัติสอดคล้องกับหลักการดังกล่าว ก็นับได้ว่า กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้มีส่วนสนับสนุนให้การปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลดำเนินไปได้ด้วยดี

3.5 ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน พบว่า ไม่แตกต่างครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อาจเนื่องมาจากอาจารย์ได้มีประสบการณ์ในการพัฒนาด้านการเรียนการสอนและได้รับการอบรมหรือได้ไปฝึกงานในสถานประกอบการที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ และได้รับการสนับสนุนในการจัดสรรงบประมาณ ด้านเครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ทันสมัยของด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งการจัดซื้อหนังสือที่จำเป็นทางวิชาการ วิชาชีพ และหนังสือต่างประเทศ เพื่อให้ห้องสมุดเป็นแหล่งค้นคว้าที่ได้มาตรฐานซึ่งตรงกับงานวิจัยของ นิตยา กลมกลิ้ง พบว่า

ด้านการบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนของผู้บริหาร และกลุ่มครู อาจารย์ มีความคิดเห็นปัญหา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ และการจัดทำสื่อการเรียนการสอนจากเจ้าหน้าที่ แสดงให้เห็นว่าการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพครู-อาจารย์ต้องใช้สื่อประกอบการสอน และต้องการมีบริการจัดทำ ซึ่งอาจเป็นเจ้าหน้าที่โดยตรง ตั้งแต่ขั้นตอนการผลิตจนกระทั่งการนำไปใช้ประกอบการสอน⁴⁵

4. ศึกษาเปรียบเทียบการปฏิบัติงานสอนของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เมื่อจำแนกตามอายุ ทั้ง 5 ด้าน พบว่าครูที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของการเปรียบเทียบการปฏิบัติงาน

กสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
 ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มากกว่าอายุน้อยกว่า 30 ปี และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า ข้อที่ 5 ศึกษาความสามารถ ในการอ่านของนักเรียน และข้อที่ 6 ศึกษาสถานภาพ ของครอบครัวของนักเรียนของครูช่างอุตสาหกรรมตั้งแต่ 30 ปี ขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และน้อยกว่า 30 ปี อยู่ในระดับปานกลาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

อาจเนื่องจากปัญหาครูช่างไม่สามารถศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนและไม่ทราบสถานภาพทางครอบครัวของนักเรียน โดยที่สถานภาพทางครอบครัวมีผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนเป็นอย่างยิ่ง เช่นในด้านการเตรียมการสอน การใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการสอน การจัดสภาพการเรียนการสอน และปัญหาที่ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็น โดยมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน คือ ปัญหาครู-อาจารย์ไม่สามารถทราบความต้องการ การประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน

4.2 ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน พบว่า ครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มากกว่าครูอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางและมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 3 ที่ว่าเตรียมการสอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ได้ของครูช่างอุตสาหกรรมตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมอายุน้อยกว่า 30 ปี และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อาจเนื่องมาจากครูจะต้องเตรียมการสอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ในหลักสูตร แต่ไม่สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง เพราะต้องปฏิบัติงานในความรับผิดชอบด้านอื่น ๆ ด้วย ทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญผู้บริหารสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ สังกัดกรมอาชีวศึกษาของคณะผู้เชี่ยวชาญฝ่ายวิชาการ กลุ่มวิทยาลัยสารพัดช่าง เกี่ยวกับปัญหาครูไม่พัฒนาการสอนโดยมีสาเหตุมาจากครูทำงานหลายหน้าที่ ครูขาดขวัญและกำลังใจ ครูไม่รู้แนวทางในการพัฒนา ขาดตำราค้นคว้าและอุปกรณ์ ครูสอนไม่ตรงกับเนื้อหาและไม่เตรียมการสอน⁴⁶ และข้อที่ 7 ศึกษางานจากสถานประกอบการในรายวิชาที่สอนตามจุดมุ่งหมายของครูช่างอุตสาหกรรมตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมอายุน้อยกว่า 30 ปี และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อาจเนื่องมาจากครูช่างด้านการผลิตอาชีวศึกษาไม่สามารถศึกษางานจากสถานประกอบการทำให้ครูขาดทักษะภาคปฏิบัติ ในรายวิชาที่สอนและสถาบันควรส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรมดูงานหรือฝึกงานจากสถาน

ประกอบการเพื่อให้ได้รับความรู้และสามารถนำมาถ่ายทอดตรงกับความต้องการของสถานประกอบการได้ และครูที่ผ่านการอบรมจะต้องวางแผนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับลักษณะรายวิชาในหลักสูตร

4.3 ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มากกว่าครูช่าง อายุน้อยกว่า 30 ปี และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่ 1 จัดทำงบประมาณสำหรับวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอนของครูช่างอุตสาหกรรมอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมอายุน้อยกว่า 30 ปี และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อาจเนื่องมาจากการจัดทำงบประมาณไม่เพียงพอสำหรับสื่อ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สอนง อิมเอม พบว่า ปัญหาด้านการเรียนการสอนของนักศึกษาช่างไฟฟ้าในวิทยาลัยสารพัดช่างประสบปัญหาระดับปานกลาง โดยมีสาเหตุมาจากปัญหาการมีวัสดุที่สูญปรณน้อย⁴⁷ และนอกจากนี้ก็ยังพบปัญหาผู้ดำเนินการจัดทำอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วิบูลย์ ตามสัญญา พบว่า ผู้บริหารประสบปัญหาด้านวัสดุที่สูญปรณมากที่สุด คือ ขาดผู้จัดทำและขาดงบประมาณในการจัดทำ⁴⁸ สื่อการสอนเป็นสื่อกลางที่จะช่วยในการสอนให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เกิดทักษะและประสบการณ์ จึงควรพิจารณาจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาปรับปรุงตลอดจนการผลิตสื่อการสอนให้มาก และเป็นสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพในการใช้งาน

4.4 ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน ครูช่างอุตสาหกรรมอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมอายุน้อยกว่า 30 ปี และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีข้อที่น่าสังเกตมากที่สุดของด้านนี้ คือ ข้อที่ 5 วิเคราะห์ข้อสอบ ครูช่างอุตสาหกรรมอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อาจเป็นเพราะครูที่มีอายุมากกว่า ผ่านการวิเคราะห์ข้อสอบมามากกว่า และมีความรู้ทางด้านทฤษฎีมากกว่า ดังนั้นสถานศึกษาจึงควรจัดและสนับสนุนให้มีการวิเคราะห์ข้อสอบให้แก่ครู-อาจารย์ ทุก ๆ ท่านเพื่อปรับปรุงข้อสอบให้ได้มาตรฐาน โดยจัดให้มีการอบรมครูและอาจารย์ในด้านการวิเคราะห์ข้อสอบ โดยเชิญ

กสารนี้เกี่ยวกับวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถให้ความรู้เพื่อให้ครูและอาจารย์รู้หลักการและวิธีการนำมา

ปฏิบัติโดยทั่วถึงกัน และถือว่าการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นผลงานที่สำคัญของครู-อาจารย์ และป

สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา กลมกลิ้ง ที่พบว่ากลุ่มผู้บริหารและครูที่มีความคิดเห็น

แตกต่างกัน คือปัญหาข้อสอบที่ครู-อาจารย์ไม่เคยผ่านการวิเคราะห์ข้อสอบ แสดงว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดผล ในรายวิชาที่สอน จึงสมควรจัดอบรม การวัดผลและประเมินผล โดยเฉพาะความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เกี่ยวกับการออกข้อสอบ ตลอดจนการวิเคราะห์ข้อสอบด้วย⁴⁹

4.5 ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน พบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป มีคะแนนค่าเฉลี่ยมากกว่า อายุน้อยกว่า 30 ปี และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 5 จัดสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน ครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีคะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และมากกว่าครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากครูช่างอุตสาหกรรมที่มีอายุต่ำกว่า มีความคาดหวังต่อสถาบัน จะจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานได้เป็นอย่างดี เหมาะสมและพร้อมที่จะเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนสูงกว่าอาจารย์ที่มีอายุ ตั้งแต่ 21-30 ปี และมากกว่า 30-40 ปี

สภาพแวดล้อมมีการจัดสภาพแวดล้อมไม่ค่อยเป็นที่พอใจของอาจารย์เท่าที่ควร จึงควรจัดทำให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานมีการปรับปรุงในเรื่องการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่มีให้ได้มาตรฐาน มีความเพียงพอและทันสมัยก็อาจจะเป็นแรงผลักดันให้อาจารย์มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานสูงขึ้น

ผลการวิจัยนี้ตรงกับแนวคิดของ สมพงษ์ เกษมสิน ที่ได้กล่าวว่า

ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานนั้น นอกเหนือจากเพื่อนร่วมงานที่ดีแล้ว สภาพแวดล้อมและสภาพของงาน นับว่ามีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานมาก สภาพของการทำงานที่ดีควรมีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้และเครื่องอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ เช่น มีแสงสว่างเพียงพอ มีอุณหภูมิพอเหมาะ และการถ่ายเทอากาศถูกสุขลักษณะ เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน⁵⁰

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

1. การปฏิบัติงานสอน สามารถแบ่งได้ ดังนี้

1.1 การปฏิบัติงานสอนด้านคุณลักษณะของผู้เรียน พบว่า ความคาดหวังของนักเรียนต่อรายวิชาที่เรียนของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ดังนั้นครูควรได้รับการส่งเสริม ให้ความเข้าใจ ในหลักการการศึกษาทางด้านช่าง หรือความต้องการในตลาดแรงงาน สถานประกอบการ และสภาพเศรษฐกิจ สังคม ใฝ่หาความรู้และวิธีการใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีความสามารถและทักษะในการถ่ายทอดความรู้ มีความถนัดในทางวิชาชีพที่สอนเป็นอย่างดี และมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนคิดด้วยตนเอง และส่งเสริมความก้าวหน้าของเด็ก โดยใช้ข้อมูลย้อนกลับโดยเฉพาะ เพื่อที่จะให้นักเรียนได้นำความรู้และการใช้เทคนิคต่าง ๆ ครูควรเน้นงานสอนทางด้านวิชาชีพมากกว่า และเน้นการปฏิบัติมากกว่าด้านทฤษฎีหรือมากกว่าวิชาคำนวณ นักเรียนมุ่งหวังเพื่อไปประกอบอาชีพ และมีรายได้ในการครองชีพ ให้ความมั่นใจในการทำงาน ควรส่งเสริมด้านคุณลักษณะของผู้เรียน โดยให้มีความสนใจด้านการคำนวณ และด้านทฤษฎีควบคู่กันไปกับการเรียน ด้านปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมให้ศึกษาต่อในระดับสูงยิ่งขึ้นก่อนที่จะไปประกอบอาชีพ

1.2 ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน พบว่า การศึกษาในรายละเอียดของหลักสูตรเพื่อเขียนจุดมุ่งหมายในวิชา มีระดับการปฏิบัติงานมาก ดังนั้น ครูจึงควรศึกษาหาความรู้ให้เกิดความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง ซึ่งทำให้การเตรียมเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผลกระทำได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ความต้องการของสังคมและผู้เรียนก็เป็นสิ่งที่ต้องนำมาพิจารณาในการกำหนดจุดมุ่งหมาย ทั้งนี้เพราะในการจัดการเรียนการสอน เป็นการดำเนินการเพื่อพัฒนาให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ หรือเป็นไปในทิศทางที่ต้องการ การเขียนจุดมุ่งหมายของการเรียน จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องเขียนให้ครอบคลุมหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนมากที่สุด

1.3 ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ พบว่าพัฒนาสื่อการสอนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่

สอน มีระดับการปฏิบัติงานมาก ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการเรียนการสอน และเป็นบริการทางด้านวิชาการ ครูจะต้องพยายามสร้างเสริมในเรื่องการผลิตสื่อและพัฒนาสื่อ โดยให้นำวัสดุอุปกรณ์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการผลิตสื่อ ช่วยทำให้การเรียนการสอนทำได้รวดเร็ว

เร็ว สร้างเสริมความเข้าใจในความคิดรวบยอด อย่างชัดเจน ครูจะจัดเตรียมและทำความเข้าใจวิธีใช้และประโยชน์ของสื่อการสอนแต่ละประเภทมากขึ้นด้วย สถานศึกษาควรมีการจัดตั้งศูนย์บริการสื่อการสอนเพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนาสื่อการสอน ซึ่งการสอนที่ครูส่วนใหญ่ต้องการมาก คือหนังสืออ้างอิง ประกอบบทเรียน ห้องปฏิบัติการ หนังสือพิมพ์ วารสาร เครื่องบันทึกเสียง และรูปภาพต่าง ๆ ฯลฯ เพราะช่วยพัฒนาด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีส่วนส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาที่สอน และผู้บริหารมีหน้าที่จัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอน และเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ทันสมัยและได้มาตรฐาน การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน จะต้องเหมาะสมกับเนื้อหา และวิชาที่มีการจัดเก็บรักษาสื่อการสอนให้อยู่ในสภาพที่ดี

1.4 ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน พบว่า ศึกษาวิธีการประเมินผลจากผู้เกี่ยวข้องด้านการวัดผล มีระดับปฏิบัติงานมาก ฉะนั้น ครูควรศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีประสบการณ์ในเรื่องเกี่ยวกับวิธีการประเมินผล เพื่อปรับปรุงวิธีการและข้อสอบให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ครูจึงใช้กลวิธีในการประเมินผล เพื่อจะได้ครอบคลุมเนื้อหา และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของวิชาตลอดจนให้สามารถวัดพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ได้ครบถ้วน ครูจะต้องมีการประเมินผลการสอนของตนเองเป็นระยะสม่ำเสมอและควรจัดให้ครู มีการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน จะทำให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้น ซึ่งควรประเมินการจัดวิธีการสอน แนวทางปฏิบัติ การวัดและประเมินผลงานและวัดเจตคติ

1.5 ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน พบว่า จัดสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่เรียน มีระดับการปฏิบัติงานมาก ดังนั้นสถานศึกษาจึงต้องพยายามจัดทั้งเครื่องมือ เครื่องใช้ที่จำเป็นต่อการสอนวิชาชีพ ห้องปฏิบัติการ การฝึกงาน การสร้างสถานการณ์จำลอง การเชิญวิทยากรให้ความรู้ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในวิชาเรียน รวมทั้งติดต่อกับสถานประกอบการ เพื่อให้นักเรียนได้เข้ารับการฝึกงาน และทัศนศึกษา เพื่อให้ได้รับประสบการณ์จริง รวมทั้งมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น แสงสว่าง การถ่ายเทอากาศ และเสียง เป็นต้น

เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย และส่งเสริมบุคลิก ลักษณะที่ดีของนักเรียน และเป็นส่วนที่ช่วยพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น

การจัดการเรียนการสอนจึงควรจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและการปฏิบัติ รวมทั้งการจัดอุปกรณ์ส่งเสริมการเรียนการสอนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับผู้เรียน

2. การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอน

2.1 ด้านการส่งเสริมการศึกษา พบว่าให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านส่งเสริมการศึกษา มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ดังนั้นครูจึงต้องให้ความร่วมมือกับสถานศึกษา ด้วยความสมัครใจ และเอาใจใส่การปฏิบัติให้ถูกต้องเกี่ยวกับข้อบังคับ กฎระเบียบ โดยการเข้ารับการอบรม สัมมนา และสถานศึกษาควรเชิญวิทยากรที่เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมการศึกษามารายายและตอบปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ ในสถานศึกษาต่าง ๆ และให้บริการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้เรียน

2.2 ด้านวิชาการ พบว่า ให้ความร่วมมือกับงานวิชาการต่าง ๆ มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องจัดเนื้อหาวิชา เพศ วัย และประสบการณ์ให้เหมาะสมกับความจำเป็นสภาพสังคม ต่อจากนั้นจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในเรื่องเวลาเรียน และด้านกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายรายวิชา ทั้งเนื้อหาในภาคทฤษฎีและทักษะในภาคปฏิบัติ และครูจะเป็นผู้ที่ตีความหมายของหลักสูตรศึกษาแบบเรียนได้อย่างแจ่มแจ้งชัดเจน

2.3 ด้านกิจการนักเรียนนักศึกษา พบว่า ให้ความร่วมมือกับงานกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ดังนั้นครูจึงต้องให้ความร่วมมือในเรื่องงานโครงการพิเศษ งานปกครอง และงานสวัสดิการต่าง ๆ และช่วยในการควบคุมดูแลให้ทั่วถึง โดยให้นักเรียนปฏิบัติตามครู ระเบียบ วินัย อย่างเคร่งครัด รวมทั้งคำนึงถึงด้านจริยธรรมเป็นสำคัญ และให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์กับชุมชน และควรประชาสัมพันธ์โรงเรียน เพื่อสร้างความเชื่อถือ ศรัทธา และค่านิยมที่ดีแก่โรงเรียน

2.4 ด้านการวางแผนและพัฒนา พบว่า ให้ความสำคัญของการดำเนินงานด้านการผลิตผลของนักเรียน มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ครูจะต้องให้ความร่วมมือในเรื่องการส่งเสริมและสนับสนุนในเรื่องการประดิษฐ์คิดสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ หรือการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน โดยจะต้องมีการวางแผน เพื่อเตรียมการทำงาน และจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งการพัฒนาสื่อและวัสดุต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วนำกลับมาใช้ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาและพิจารณาการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์แผนกวิชาสามัญ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
2. ศึกษาเปรียบเทียบ ปัญหา การปฏิบัติงานของอาจารย์ภาครัฐบาลและภาคเอกชนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
3. ศึกษาปัญหาบุคลากรการบริหารงานการปฏิบัติงานสอน และไม่ใช่งานสอนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
4. ศึกษาสภาพปัญหาและเปรียบเทียบการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ โดยจำแนกตาม อายุ และประสบการณ์

เชิงอรรถ

¹ สอนง อิมเอม, “การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการทางด้านการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาซีพระยะสั้น สาขาช่างไฟฟ้าในโรงเรียนสารพัดช่าง ในเขตภาคเหนือ,” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, หน้า 102.

² นิตยา กลมกลิ้ง, เรื่องเดียวกัน, หน้า 165.

³ George Stauss and Leonard Sayles, *Personnel: The Human Problems of Management* (Boston: Houghton Mifflin Company, 1960), p.9.

⁴ สมพงษ์ เกษมสิน, “การบริหารบุคคลแผนใหม่,” (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช), 2516, หน้า 281.

⁵ นิตยา กลมกลิ้ง, สิ่งที่ได้ข้างมาแล้ว, หน้า 67.

⁶ นิตยา กลมกลิ้ง, สิ่งที่ได้ข้างมาแล้ว, หน้า 162.

⁷ นิตยา กลมกลิ้ง, สิ่งที่ได้ข้างมาแล้ว, หน้า 32.

⁸ ไพศาล หวังพานิช, “การวัดผลการศึกษา,” (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช), 2523, หน้า 2.

⁹ ทินประภา จีระพันธ์, “สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาเทคนิคสื่อความหมายระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง,” สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2538, หน้า 57.

¹⁰ วราพรรณ น้อยสุวรรณ, “โมเดลการพัฒนาจุดประสงค์การสอน,” (เอกสารอัด

สำเนา) หน้า 22.

ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ

ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹¹ พิสิฐู เมธาภัทร และ ธีระพล เมธิกุล, ยุทธวิธีการเรียนการสอนวิชาเทคนิค (กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2531), หน้า 74.

¹² ธวัชชัย ชัยจริจายากุล, จุดหมายสำหรับการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตร (กรุงเทพมหานคร:โอเดียนสโตร์, 2527), หน้า 119.

¹³ สุจิต เพียรชอบ, ความต้องการการนิเทศ การฝึกสอนของนิสิตครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), 2522, หน้า 53-55.

¹⁴ ลัดดา ศุขปรีดี และชัยยงค์ พรหมวงศ์, “เทคโนโลยีการเรียนการสอน,” (กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์พิมพ์เนต), 2522, หน้า 61.

¹⁵ สมพร มั่นตะสูตร, “การสอนภาษาไทย,” (กรุงเทพมหานคร:โอเดียนสโตร์), 2526.

¹⁶ นุชรินทร์ ฟาร์มขาว, “การใช้สื่อการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนราชบุรี ในกรุงเทพมหานคร,” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522, หน้า 66-68.

¹⁷ สำนักราชเลขาธิการ, ประมวลพระราชดำรัสและพระบรมราโชวาทที่พระราชทาน ในโอกาสต่าง ๆ พ.ศ. 2531. (กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์กรุงเทพ 2532, หน้า 604.

¹⁸ กรมอาชีวศึกษา, “สรุปผลการตรวจราชการกรมอาชีวศึกษา ครั้งที่ 2/2533,” (เอกสารอัดสำเนา), หน้า 8.

¹⁹ อุทุมพร ทองอุไทย, การประเมินผลการสอนของอาจารย์ในการสอนและการวัดผล การศึกษา (ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 85. ญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

²⁰ พจน์ สะเพียรชัย, “การวัดผลวิชาหัตถศึกษา,” เอกสารสัมมนาวิชาหัตถศึกษา, (6-16 มีนาคม 2526), หน้า 94-96.

²¹ บุญชม ศรีสะอาด, “สภาพปัญหา สาเหตุ และการปรับปรุงการเรียนการสอน,” ประชากร ปีที่ 12 (13-17 กันยายน 2525).

²² สุโขทัยธรรมมาธิราช, “การวางแผนการพัฒนาโรงเรียน,” ในเอกสารการสอนชุดวิชาการวางแผนการพัฒนาโรงเรียน. เล่มที่ 2 หน่วยที่ 8-15 (กรุงเทพมหานคร:เรื่องแสงการพิมพ์, 2524), หน้า 5-6.

²³ กรมอาชีวศึกษา, เกณฑ์มาตรฐานสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา พ.ศ. 2525. (กรุงเทพฯ:วัฒนาพานิช, 2525), หน้า 6.

²⁴ ธีระ อนุวัตร, “การออกแบบโรงฝึกงานสำหรับโรงเรียนการช่างอุตสาหกรรม,” จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, (สถาปัตยกรรม) พ.ศ. 2524, หน้า 18.

²⁵ กล้า ทองขาว, “ปัจจัยที่ส่งผลต่อขวัญของอาจารย์ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,” (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2523), หน้า 94.

²⁶ Oliver R. Gibson and Herold C. Hunt, *The School Personnel Administrator* (Boston:Houghton Mifflin Company, 1963), P. 322.

²⁷ Von Heller B. Gilmer, *Applied Psychology* (New York:Mc Graw-Hill, 1967), P. 280.

เอกสารนี้เป็นเอกสาร²⁸ Alfred M. Cooper *How to Supervise People* (New York:Mc Graw-Hill, 1958), โยชน์ด้านการ
ว่ากรณี P. 32 ถึงสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

²⁹ ภิญญา สาร, การบริหารงานบุคคล (กรุงเทพฯ:วัฒนาพานิช, 2517), หน้า 413-414.

³⁰ วิชา ธีระอนุวัฒน์, “การออกแบบโรงฝึกงานสำหรับโรงเรียนการช่างอุตสาหกรรม,” (วิทยานิพนธ์ สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 27.

³¹ เบื้อง กุมุท, “อุปกรณ์การสอน บูรณาการแห่งการสอน,” วารสารศูนย์การศึกษา, ปีที่ 16 (กันยายน - ตุลาคม 2513), หน้า 16.

³² บำรุง กลัดเจริญ และฉวีวรรณ กิณาวงศ์, วิธีสอนทั่วไป (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พิมพ์เนศ ครั้งที่ 2, สิงหาคม 2527), หน้า 127.

³³ นิตยา กลมกลิ้ง, เรื่องเดียวกัน, หน้า 34.

³⁴ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, 2534, หน้า 71.

³⁵ พวงรัตน์ วิเวกานนท์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 11.

³⁶ ธีรศักดิ์ ศรีพรวิสิฐ, “การบริหารงานวิชาการและหลักสูตรมัธยมศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิต,” สารพัฒนาหลักสูตร ปีที่ 10 (14-21 กรกฎาคม), 2525.

³⁷ Carter V. Good, Dictionary of Education (New York:Mc Graw-Hill, 1973), P. 157.

³⁸ ชนะ กลิมาร์, สื่อการเรียนการสอน (กรุงเทพฯ:สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2527), หน้า 57.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
 ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ³⁹ กรมอาชีวศึกษา, เรื่องเดียวกัน, หน้า 20-21. จึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁴⁰ พันธ์ หันนาคินทร์, *หลักการบริหารโรงเรียน* (กรุงเทพฯ:วัฒนาพานิช, 2529), หน้า 328.

⁴¹ พยุงศักดิ์ สนเทศ, “การประเมินพฤติกรรมการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา,” *สารพัฒนาหลักสูตร*, ม.ป.ป. ฉบับที่ 78 (กันยายน 2531), หน้า 19-22.

⁴² พิทยาลงกรณ์ พิลาศเอมอร, “การบริการวิชาการ ตามหลักสูตรประถมศึกษา,” *ของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด*, *วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย วิชาการศึกษาระสานมิตร พุทธศักราช 2521*.

⁴³ ทศนีย์ ศุภเมธี, “หลักสูตรและแบบเรียนประถมศึกษา,” (ธนบุรี:วิทยาลัยครูธนบุรี, ม.ป.ป.), หน้า 52.

⁴⁴ ชนะ กลีภาร์, “ความจำเป็นในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนของประเทศไทย,” *พัฒนาเทคนิคศึกษา*, ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (ธันวาคม 2530), หน้า 14-16.

⁴⁵ นิตยา กลมกลิ้ง, *เรื่องเดียวกัน*, หน้า 165.

⁴⁶ กรมอาชีวศึกษา, “การสัมภาษณ์ช่วยผู้บริหารสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ 2533,” (30 เมษายน - 4 พฤษภาคม 2533), เล่มที่ 2 หน้า 2.

⁴⁷ สอนง อิมเอม, *สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว*, หน้า 110.

⁴⁸ วิบูลย์ ตามสัญญา, “การศึกษาปัญหาและความต้องการของผู้บริหารและอาจารย์ ด้านสื่อการเรียนการสอน,” *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, 2531, หน้า 72.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
 วิชาการใดๆทั้งสิ้น นิตยา กลมกลิ้ง, *สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว*, หน้า 164. จึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁵⁰ สมพงษ์ เกษมสิน, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 403-406.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กล้า ทองขาว. ปัจจัยที่ส่งผลต่อขวัญของอาจารย์ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2523.

กิติมา ปรีดีดิลก. ทฤษฎีการบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ:ชนะการพิมพ์, 2529.

กองทะเบียน. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. “พระราชบัญญัติ กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชน.” กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ, 2535.

กรมอาชีวศึกษา. การสัมมนาผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา. ฝ่ายวิชาการ, 2533.

กรมอาชีวศึกษา. สรุปผลการตรวจราชการกรมอาชีวศึกษา. 2533.

กรมอาชีวศึกษา. เกณฑ์มาตรฐานสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพมหานคร, 2525.

กรมอาชีวศึกษา. การสัมมนาผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ:กรมอาชีวศึกษา, 2534.

กรมอาชีวศึกษา. ระเบียบบริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ:กระทรวงศึกษาธิการ, 2529.

เจสียว บุรีภักดี และคณะ. ลักษณะของครูที่ดี. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ตำรวจ, 2520.

ชนะ กลสิการ. ความจำเป็นในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนของประเทศไทย. พัฒนาเทคนิค ศึกษา, 2530.

ชนะ กลสิการ์, **สื่อการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ:สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2527.

ถวิล เกื้อกุลวงศ์, **การบริหารการศึกษาสมัยใหม่**. กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2530.

ทัศนีย์ ศุภเมธี. **หลักสูตรและแบบเรียนประถมศึกษา**. ธนบุรี:วิทยาลัยครูธนบุรี.

ทินประภา จีระพันธ์. **สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาเทคนิคสื่อความหมาย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง**. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2538.

ทำเนียบโรงเรียนอาชีวศึกษา **มาตรา 15 (1) ส่วนกลาง**. กองทะเบียน:สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2535.

ธีระ อนุวัตร, **การออกแบบโรงฝึกงานสำหรับโรงเรียนการช่างอุตสาหกรรม**. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ธีรศักดิ์ ศรีพรวิสิฐ. **การบริหารงานวิชาและหลักสูตรมัธยมศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิต**. สารพัฒนาหลักสูตร, 2525.

ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล. **จุดหมายสำหรับการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตร**. กรุงเทพมหานคร:โอเดียน สโตร์, 2527.

ธงชัย สันติวงษ์. **องค์การและการบริหาร**. กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช, 2535.

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. **ก้าวเข้าสู่ผู้บริหารการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์อนงค์

ศิลป, 2527.ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ

ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิตยา กลมกลิ้ง. การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของครู - อาจารย์ในวิทยาลัย
สารพัดช่างกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม:สาขาการบริหาร
อาชีวศึกษา, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2535.

นพมาศ วงศ์โสภกา. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 8. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

นุชรินทร์ ฟาร์มขาว. การใช้สื่อการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียน
ราษฎร์ ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2522.

บำรุง กลัดเจริญ และจวีวรรณ กินาวงศ์. วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์พิชมเนต,
2527.

บุญชม ศรีสะอาด. สภาพปัญหา สาเหตุ และการปรับปรุงการเรียนการสอน.
ประชากร, 2525.

เป็รื่อง กุมุท. อุปกรณ์การสอน บุรณาการแห่งการสอน. วารสารศูนย์การศึกษา, 2513.

พจน์ สะเพียรชัย. การวัดผลวิชาหัตถศึกษา. เอกสารสัมมนาวิชาหัตถศึกษา. 2526.

พยุงค์ศักดิ์ สนเทศ. การประเมินพฤติกรรมการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา.
สารพัฒนาหลักสูตร, 2531.

พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร:วัฒนาพานิช, 2529.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
พินิจพิจารณ์ พินาศเอมอร. การบริการวิชาการ ตามหลักสูตรประถมศึกษาของ
โรงเรียน

สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัยวิชาการ ศึกษา
ประสานมิตร, 2521.

พิศิฐ เมธาภัทร และธีระพล เมธิกุล. ยุทธวิธีการเรียนการสอนวิชาเทคนิค.
กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 2531.

ไพศาล หวังพานิช. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร:ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

ภิญโญ สารธ. การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพมหานคร:วัฒนาพานิช, 2517.

เมธี ปิรันธนานนท์. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร, 2525.

ลัดดา สุขปรีดี และชัยยงค์ พรหมวงศ์. เทคโนโลยีการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์
พิมพ์เนศ, 2522.

วราพรรณ น้อยสุวรรณ. โมเดลการพัฒนาจุดประสงค์การสอน. เอกสารอัดสำเนา

วัลย์รัตน์ อัสเวศน์. การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูช่างและผู้บริหารวิทยาลัย
อาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา, บัณฑิต
วิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

วิจิตร วรุตบางกูร. ศิลปศาสตร์นำรู้สำหรับผู้นำ. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2525.

วิจิตร ศรีธำณ. เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและระบบบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช, กรุงเทพมหานคร:อัมรินทร์การพิมพ์, 2523.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชา ธีระอนุวัฒน์. การออกแบบโรงฝึกงานสำหรับโรงเรียนการช่างอุตสาหกรรม.

วิทยานิพนธ์ สถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2524.

วิบูลย์ ตามสัญญา. การศึกษาปัญหาและความต้องการของผู้บริหารและอาจารย์ด้าน
สื่อการเรียนการสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2531.

วิทยาลัยการอาชีพ. สรุปข้อปัญหาจากการดำเนินงานในสถานศึกษา. ขอนแก่น:กรม
อาชีวศึกษา, 2533.

วิทยาลัยการอาชีพ. สรุปข้อปัญหาจากการดำเนินงานในสถานศึกษา. เชียงราย:กรม
อาชีวศึกษา, 2533.

วิทยาลัยการอาชีพ. สรุปข้อปัญหาจากการดำเนินงานในสถานศึกษา. อุบลราชธานี:กรม
อาชีวศึกษา, 2533.

ศศิธร สิงหะชาติ. การติดตามผลนักเรียนที่สำเร็จอาชีวศึกษา (ม.ศ.6) จากสถาน
ศึกษาของเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

สมพร มั่นตะสุตร. การสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร:โอเดียนสโตร์, 2526.

สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหารบุคคลแผนใหม่. กรุงเทพมหานคร:ไทยวัฒนาพานิช, 2516.

สนอง อิมเอม. การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการทางการเรียนการสอนใน
หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น สาขาช่างไฟฟ้าในโรงเรียนสารพัดช่างในเขตภาค
เหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้อ้างอิงเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิริลักษณ์ จำเรียง. **แนวโน้มการจัดการศึกษาเอกชนสายอาชีวศึกษาของประเทศไทย.**

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

สุจรีต เพียรชอบ. **ความต้องการการนิเทศ การฝึกสอนของนิสิตครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

สุโขทัยธรรมาราช. **การวางแผนการพัฒนาโรงเรียน.** กรุงเทพมหานคร: เรืองแสงการพิมพ์,
2524.

โสภา ชูพิกุลชัย และอรทัย ชื่นมณุษย์. **จิตวิทยาทั่วไป.** กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช,
2521.

สุวดี โพธิสิตา. **ผลสรุปงานวิจัยด้านขวัญในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชน.**
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

เสริมปัญญา เทียมวัน. **การบริหารงานวิชาการและกิจกรรมการศึกษาของศึกษาธิการ
อำเภอ ตามทัศนของศึกษาธิการ อำเภอ นักวิชาการและผู้บริหารโรงเรียน
มัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8. ปริญญาโท, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.**

สำนักราชเลขาธิการ. **ประมวลพระราชดำรัสและพระบรมราโชวาทที่พระราชทานใน
โอกาสต่าง ๆ พ.ศ. 2531.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรุงเทพ, 2532.

สัมภาษณ์ นพดล อิมเจริญ. **ครูโรงเรียนกุลสตรีเทคโนโลยี, 20 กุมภาพันธ์ 2538.**

สัมภาษณ์ สรรเพ็ชร มีสิน. **ครูโรงเรียนพระรามหกเทคโนโลยี, 20 กุมภาพันธ์ 2538.**

สัมภาษณ์ สมศักดิ์ พิงศรีเพ็ง. **ครูโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู, 22 กุมภาพันธ์ 2538.**

อี. แคมพ์, เจอร์โรลด์. การออกแบบการสอน:แผนพัฒนาการสอนและรายวิชา. แปลโดย
เมธี ปิรันธนานนท์ และนาตยา ภัทรแสงไทย. กรุงเทพฯ:ไอดีเอ็นเอสโตร์, 2523.

อุทุมพร ทองอุไทย. การประเมินผลการสอนของอาจารย์ในการสอนและการวัดผลการ
ศึกษา. ฝายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

Alfred M. Cooper. *How to Supervise people*. New York:Mc Graw Hill. 1958.

Carter V. good. *Dictionary of Education*. New York:Mc Graw Hill. 1973.

George Stauss and Leonard Sayles. *Personnel:The Human problems of
Management*. Boston:Houghton Mifflin company. 1960.

Oliver R. Gibson and Herold C. Hunt. *The School Personnel Administrator*.
Boston:Houghton Mifflin company. 1963.

Von Heller B. Gilmer. *Applied psychology*. New York:Mc Graw Hill, 1967.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ 91/2538

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของ นายโกศล วงศ์สุวรรณค์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายโกศล วงศ์สุวรรณค์ เป็นไปด้วย
ความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงให้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัว
ข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.เมธี	ปิลันธนานนท์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.จรรย์ส	นองมาก	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.เมธี	ปิลันธนานนท์	ประธานกรรมการ
ดร.จรรย์ส	นองมาก	กรรมการ
อาจารย์ไพรัตน์	พิกน้อย	กรรมการ
อาจารย์อัศจรรย์	สืบสินธุ์สกุลไชย	กรรมการ
ดร.มาลัย	จีรวฒนเกษตร์	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2538

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และ เจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครง
วิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้อนุมัติเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2538

1. นายโกศล วงศ์สวรรค์ ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาการปฏิบัติงาน
ของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร" โดยมี รศ.ดร.เมธี
ปิลันธนาพันธ์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุม
วิทยานิพนธ์ให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2538

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1504.7/ว.303

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

30 ตุลาคม 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.สวัสดิ์ อุดมโกชน์

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายโกศล วงศ์สวรรค์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052 - 6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.303

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

30 ตุลาคม 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.จรววย ธรณินันท์

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายโกศล วงศ์สวรรค์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร"

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑนานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
งานบัณฑิตศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
โทร. 3266052 - 6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.303

คณะกรรมการอำนวยการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

30 ตุลาคม 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.วีระ บำรุงรักษ์

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาระดับปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายโกศล วงศ์สุวรรณ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร"

คณะกรรมการอำนวยการ หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
งานบัณฑิตศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
โทร. 3266052 - 6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.303

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

30 ตุลาคม 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายอินทร์ จันท์เจริญ

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายโกศล วงศ์สวรรค์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีพศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร"

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิณฑนนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
งานบัณฑิตศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
โทร. 3266052 - 6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.303

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

30 ตุลาคม 2538

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายบัญชา เกิดมณี

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายโกศล วงศ์สุวรรณ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิлянธนานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

งานบัณฑิตศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052 - 6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงธน
4/12 ถนนเพชรเกษม ซอย 98
บางแคเหนือ เขตภาษีเจริญ
กรุงเทพฯ 10160

20 กุมภาพันธ์ 2538

เรื่อง ขออนุญาตใช้เครื่องมือและแบบสอบถามในการวิจัย

เรียน คุณนิศยา กลมกลิ้ง

กระผม นายโกศล วงศ์สุวรรณ นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชา
การบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง รุ่นที่ 5 ภาค
สมทบ ท้าการวิจัย เรื่อง การศึกษาภาระงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชน
อาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร และได้ศึกษาวินัยพิธีของท่าน เรื่อง การศึกษาปัญหาใน
การปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ ในวิทยาลัยสารพัดช่าง กรมอาชีวศึกษา ซึ่งมีขอบข่ายของทฤษฎี
และแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยสอดคล้องกับหัวข้อที่กระผมวิจัยอยู่ ดังนั้นกระผมใคร่ขออนุญาต
นำงานวิจัยของท่านมาอ้างอิง และนำมาใช้ในการวิจัย ในหัวข้อที่กระผมวิจัยอยู่ กระผมหวัง
เป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับอนุญาตจากท่าน และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายโกศล วงศ์สุวรรณ)

นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วิทยาลัยสารพัดช่างชลบุรี

20 กุมภาพันธ์ 2538

เรื่อง อนุญาตใช้เครื่องมือและแบบสอบถามในการวิจัย

เรียน คุณโกศล วงศ์สวรรค์

ตามที่ท่านจะดำเนินการทำวิจัยเรื่อง การศึกษาภาระงานของครูช่างอุตสาหกรรม
โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร และได้ขออนุญาตใช้เครื่องมือและ
แบบสอบถามการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ ในวิทยาลัยสารพัดช่าง
กรมอาชีวศึกษานั้น

ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้วไม่ขัดข้องและอนุญาตให้ใช้เครื่องมือและแบบสอบถาม
ดังกล่าวได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางนิตยา กลมกลิ้ง)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างชลบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว.314

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

13 พฤศจิกายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคโนโลยีกรุงธน

ด้วย นายโกศล วงศ์สุวรรณ เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมhabenติด สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัย เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมในโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณา อนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และหวังในความอนุเคราะห์จากท่าน ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี ปิลันธนานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052 - 6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504/3908

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

21 ธันวาคม 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
3. รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายโกศล วงศ์สวรรค์ เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งโครงการวิจัยดังกล่าวได้รับอนุมัติแล้วเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2538

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052 - 6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
นายโกศล วงศ์สวรรค์

1. โรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ช่างกล ชส.ทบ.
2. โรงเรียนช่างฝีมือปฎิบัติวิทยา
3. โรงเรียนไทยปฎิเทคนิค
4. โรงเรียนเทคโนโลยีไทยสุริยะ
5. โรงเรียนเซนต์จอห์นปฎิเทคนิค
6. โรงเรียนเทคโนโลยีประชาชน
7. โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์อาชีพ
8. โรงเรียนพระรามหกเทคโนโลยี
9. โรงเรียนเทคโนโลยีดุสิต
10. โรงเรียนเทคโนโลยีไทยสุริยะ รามอินทรา
11. โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงธน
12. โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู
13. โรงเรียนเทคนิควิทยา
14. โรงเรียนเทคโนโลยีปิ่นมณฑล
15. โรงเรียนดอนบอสโก
16. โรงเรียนเทคนิคสังข์วิวัฒน์
17. โรงเรียนกุลสตรีเทคโนโลยี
18. โรงเรียนนกเทคโนโลยี
19. โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม
20. โรงเรียนเทคโนโลยีบางกะปิ
21. โรงเรียนเทคโนโลยีช่างอุตสาหกรรมกรุงเทพ
22. โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพ
23. โรงเรียนเทคนิคบูรณพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ว่ากรรมใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 1057/600

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ 10300

17 มกราคม 2539

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ หรือ ครูใหญ่โรงเรียน

ด้วย นายโกศล วงศ์ สวรรค์ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร" มีความประสงค์จะขอเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับครูในโรงเรียนของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอรรวรรณ สุนทรชัย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

กองนโยบายและแผน

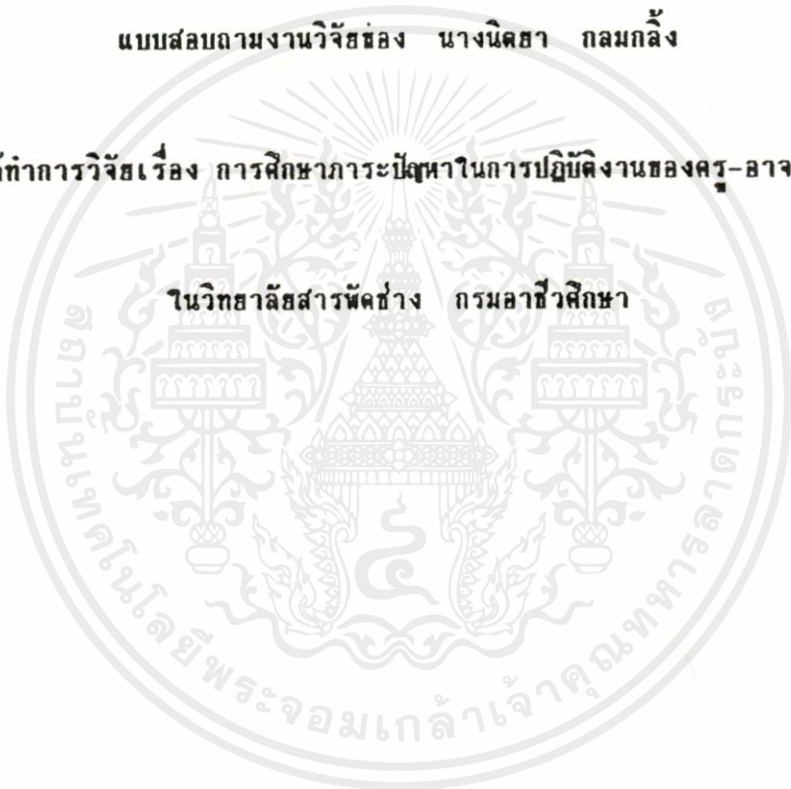
โทร. 2828654

โทรสาร. 2817112

แบบสอบถามงานวิจัยของ นางนิตยา กลมกลิ้ง

ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาภาระปัญหาในการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์

ในวิทยาลัยสารพัดช่าง กรมอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
 วิชาการใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. การปฏิบัติงานสอน

ที่	ข้อปัญหา	ระดับปัญหา				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน						
ครู-อาจารย์มีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด						
1.	ครู-อาจารย์ไม่สามารถทราบภูมิหลังของนักศึกษา ก่อนการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ครู-อาจารย์ไม่สามารถทดสอบความสามารถในการเรียนรู้ของนักศึกษา ก่อนการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
3.	ครู-อาจารย์ไม่สามารถทราบความต้องการประกอบอาชีพในอนาคตของนักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
4.	ครู-อาจารย์ไม่ทราบความคาดหวังในรายวิชาที่เรียนของนักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
5.	ครู-อาจารย์ไม่ทราบความสามารถในการอ่านของนักศึกษาได้	.....	.....	.....	.....	.....
6.	ครู-อาจารย์ไม่ทราบสถานภาพทางครอบครัวของนักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน						
ครู-อาจารย์มีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด						
1.	ครู-อาจารย์ไม่สามารถเขียนจุดมุ่งหมายของรายวิชาให้สอดคล้องกับหลักสูตรได้	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ครู-อาจารย์ไม่เข้าใจในรายละเอียดของหลักสูตรเพื่อเขียนจุดมุ่งหมายในวิชาที่สอน	.....	.....	.....	.....	.....
3.	ครู-อาจารย์ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ได้ เพราะต้องปฏิบัติงานในความรับผิดชอบอื่น ๆ ด้วย	.....	.....	.....	.....	.....

ที่	ข้อปัญหา	ระดับปัญหา				
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
4.	ครู-อาจารย์ไม่สามารถใช้วิธีการสอนให้- เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของรายวิชาที่สอน	.....	.....	.....	.....	.....
5.	ครู-อาจารย์ไม่สามารถส่งนักศึกษาออกฝึกงาน ในสถานประกอบการตามจุดมุ่งหมายของการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
6.	ครู-อาจารย์ขาดทักษะภาคปฏิบัติในรายวิชาที่สอน ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้	.....	.....	.....	.....	.....
7.	ครู-อาจารย์ขาดประสบการณ์จากสถานประกอบ การในรายวิชาที่สอนตามจุดมุ่งหมาย	.....	.....	.....	.....	.....
8.	ครู-อาจารย์ขาดความรู้ภาคทฤษฎีในรายวิชา ที่สอนตามจุดมุ่งหมาย	.....	.....	.....	.....	.....
	ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน					
	ครู-อาจารย์มีปัญหาคือในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด					
1.	ครู-อาจารย์มีสื่อการสอนในรายวิชาที่สอน ปริมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการในการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ครู-อาจารย์ขาดความรู้ในการผลิตสื่อการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
3.	ครู-อาจารย์ไม่มีเวลาในการผลิตสื่อการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
4.	ครู-อาจารย์ไม่สามารถพัฒนาสื่อการสอนให้ ทันสมัย	.....	.....	.....	.....	.....
5.	ครู-อาจารย์ไม่สามารถพัฒนาสื่อการสอนให้ เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน	.....	.....	.....	.....	.....
6.	ครู-อาจารย์จัดวัสดุการสอนไม่สอดคล้อง กับสถานประกอบการ	.....	.....	.....	.....	.....
7.	ครู-อาจารย์มีงบประมาณไม่เพียงพอสำหรับวัสดุ และสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน	.....	.....	.....	.....	.....

ที่	ข้อปัญหา	ระดับปัญหา				
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
	ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน					
1.	ครู-อาจารย์ไม่สามารถประเมินผลนักศึกษา ก่อนการสอนเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนได้	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ครู-อาจารย์ขาดความรู้ในเรื่องการวัดผล ของรายวิชาที่สอน	.....	.....	.....	.....	.....
3.	ครู-อาจารย์ไม่ได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ด้าน การวัดผล	.....	.....	.....	.....	.....
4.	ครู-อาจารย์ไม่ได้รับคำแนะนำในเรื่องการออก ข้อสอบแบบต่าง ๆ	.....	.....	.....	.....	.....
5.	ข้อสอบที่ครู-อาจารย์ใช้ไม่เคยผ่านการวิเคราะห์ ข้อสอบ	.....	.....	.....	.....	.....
6.	ครู-อาจารย์ไม่เข้าใจเกณฑ์การพิจารณาการให้ คะแนนที่ถูกต้อง	.....	.....	.....	.....	.....
7.	ข้อสอบที่ครู-อาจารย์ใช้วัดผลไม่ได้มาตรฐาน	.....	.....	.....	.....	.....
8.	การประเมินผลที่ครู-อาจารย์ใช้ไม่ครอบคลุมจุด มุ่งหมายที่กำหนดไว้	.....	.....	.....	.....	.....
	ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอน					
	ครู-อาจารย์มีปัญหในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด					
1.	ครู-อาจารย์ไม่ได้รับการฝึกอบรมให้เกิด ประสบการณ์ในวิชาที่สอน	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ครู-อาจารย์ไม่สามารถประสานงานกับวิทยาการ พิเศษเฉพาะช่างช่วยในการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
3.	ครู-อาจารย์ไม่ได้รับความร่วมมือจากสถาน ประกอบการด้านวิทยาการฝึกอบรม	.....	.....	.....	.....	.....

ที่	ข้อปัญหา	ระดับปัญหา				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
4.	ครู-อาจารย์ขาดการอนุเคราะห์เข้าศึกษาคูงานจากสถานประกอบการ	.....	.....	.....	.....	.....
5.	ครู-อาจารย์จัดสภาพห้องเรียนขาดความเหมาะสมกับรายวิชาที่เรียน	.....	.....	.....	.....	.....
6.	ครู-อาจารย์ไม่ได้รับการบริการอำนวยความสะดวกการใช้สื่อการสอนที่รวดเร็วจากเจ้าหน้าที่	.....	.....	.....	.....	.....
7.	ครู-อาจารย์ไม่ได้รับการบริการในการจัดทำสื่อการสอนจากเจ้าหน้าที่	.....	.....	.....	.....	.....
8.	ครู-อาจารย์ไม่ได้รับการบริการการจัดหาวัสดุที่รวดเร็วจากเจ้าหน้าที่	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
 วิชาการใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานการสอน

ที่	ข้อปัญหา	ระดับปัญหา				
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
งานฝ่ายส่งเสริมการศึกษา						
ครู-อาจารย์มีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด						
1.	ครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบงานประชาสัมพันธ์ไม่ได้รับการพัฒนา	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบงานนี้สุดค่าเน้นการจัดหานี้สุดไม่ทันตามความต้องการ	.....	.....	.....	.....	.....
3.	ครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบในฝ่ายส่งเสริมวิชาการประสานงานกับงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	.....	.....	.....	.....	.....
4.	ครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบงานในฝ่ายส่งเสริมวิชาการวางแผนงาน	.....	.....	.....	.....	.....
5.	ครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบงานในฝ่ายส่งเสริมวิชาการวิจัยงานเพื่อแก้ปัญหาที่ดี	.....	.....	.....	.....	.....
6.	ครู-อาจารย์ไม่สามารถให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของฝ่ายนี้	.....	.....	.....	.....	.....
7.	ครู-อาจารย์ขาดการประสานงานกับงานทะเบียน	.....	.....	.....	.....	.....
8.	ครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบงานบุคคลากรสรุปข้อมูลไม่ตรงความเป็นจริง	.....	.....	.....	.....	.....
งานฝ่ายวิชาการ						
ครู-อาจารย์มีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด						
1.	ครู-อาจารย์ขาดการเสนอแนะแนวทางปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหางาน	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติงานในฝ่ายนี้ไม่สามารถประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องได้	.....	.....	.....	.....	.....

ที่	ข้อปัญหา	ระดับปัญหา				
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
3.	ครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบงานในฝ่ายนี้ไม่สามารถ พัฒนางานในความรับผิดชอบได้	.....	.....	.....	.....	.....
4.	ครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบงานวัดผลและประเมินผล ไม่ได้รับการพัฒนาให้เกิดทักษะและประสบการณ์	.....	.....	.....	.....	.....
5.	ครู-อาจารย์ไม่สามารถให้ความร่วมมือให้กับงาน ต่าง ๆ ในฝ่ายนี้	.....	.....	.....	.....	.....
6.	ครู-อาจารย์ไม่ได้รับการสนับสนุนการบรรจุ ข้าราชการพลเรือนทำหน้าที่ในงานต่าง ๆ ของฝ่ายนี้	.....	.....	.....	.....	.....
7.	ครู-อาจารย์ได้รับงบประมาณในการพัฒนา งานต่าง ๆ ในฝ่ายนี้ไม่เพียงพอ งานฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ครู-อาจารย์มีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้ระดับใด	.....	.....	.....	.....	.....
1.	ครู-อาจารย์ไม่ให้ความร่วมมืองานปกครอง	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ครู-อาจารย์ไม่ให้ความร่วมมือในเรื่องการ แนะแนว	.....	.....	.....	.....	.....
3.	ครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบงานสวัสดิการพยาบาล ไม่ได้รับการพัฒนา	.....	.....	.....	.....	.....
4.	ครู-อาจารย์ไม่ให้ความร่วมมือในงานกิจกรรม ต่าง ๆ ของชุมชน	.....	.....	.....	.....	.....
5.	ครู-อาจารย์ไม่ให้ความร่วมมือกับงานกิจกรรม ต่าง ๆ ของโรงเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
6.	ครู-อาจารย์ไม่ให้ความร่วมมือกับงานโครงการ พิเศษของโรงเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
7.	ครู-อาจารย์ไม่เข้าร่วมปฏิบัติงานในฝ่ายนี้	.....	.....	.....	.....	.....

2. ปัญหาด้านการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานการสอน

.....
.....
.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสอนและงานที่ไม่ใช่การสอน

ก. การปฏิบัติงานสอน จำนวน 34 ข้อ

ข. การปฏิบัติงานสอนที่ไม่ใช่การสอน จำนวน 21 ข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในหน้าข้อความที่ถูกต้อง ตรงกับสภาพความเป็นจริง
ของท่าน

1. ประสบการณ์สอน

( ) น้อยกว่า 5 ปี

( ) 5 ปี ถึง 10 ปี

( ) มากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี

( ) มากกว่า 15 ปี

2. อายุ

( ) น้อยกว่า 30 ปี

( ) ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาการปฏิบัติงานสอน และงานที่ไม่ใช่การสอน

ข้อแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. กรุณาอ่านข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้ แล้วพิจารณาว่าท่านมีการปฏิบัติงานในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ให้ตรงกับระดับการปฏิบัติงานของท่าน

2. ในการตอบแบบสอบถามขอให้ท่านพิจารณา เฉพาะการปฏิบัติงานที่พบในปีการศึกษา 2538 เท่านั้น

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนของการปฏิบัติงานสอน เป็นดังนี้

1	หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานน้อยที่สุด
2	หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานน้อย
3	หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานปานกลาง
4	หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานมาก
5	หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานมากที่สุด

และเกณฑ์การแปลความหมายของการปฏิบัติงานที่ไม่ใช่การสอน เป็นดังนี้

การตอบแบบสอบถามนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อหน้าที่การงานของท่านแต่ประการใด เพราะการวิเคราะห์ข้อมูลจะกระทำโดยเฉลี่ยเป็นภาพรวมเท่านั้นและคำตอบของท่านจะถูกเก็บไว้เป็นความลับและทำลายหลังใช้วิเคราะห์ข้อมูลแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
 ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. การปฏิบัติงานสอน

ที่	การปฏิบัติงาน	ระดับการปฏิบัติงาน				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
		1	2	3	4	5
	ด้านคุณลักษณะของผู้เรียนท่าน (ครู) มี การปฏิบัติงานในเรื่องต่อไปนี้ระดับใด					
1.	ศึกษาภูมิหลังของนักเรียนก่อนการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ทดสอบความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน ก่อนการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
3.	ศึกษาความต้องการการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
4.	ศึกษาความคาดหวังของนักเรียนต่อรายวิชา ที่เรียนของนักเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
5.	ศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
6.	ศึกษาสถานภาพทางครอบครัวของนักเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
	ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนท่าน (ครู) มีการปฏิบัติงาน ในเรื่องต่อไปนี้ใน ระดับใด					
1.	ศึกษาในรายละเอียดของหลักสูตรเพื่อเขียนจุด มุ่งหมายในวิชาที่สอน	.....	.....	.....	.....	.....
2.	เขียนจุดมุ่งหมายของรายวิชาที่สอดคล้องกับ หลักสูตรได้	.....	.....	.....	.....	.....
3.	เตรียมการสอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ได้	.....	.....	.....	.....	.....
4.	ศึกษาวิธีการสอนและการใช้สอยให้เหมาะสม กับจุดมุ่งหมายของรายวิชาที่สอน	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่	การปฏิบัติงาน	ระดับการปฏิบัติงาน				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
		1	2	3	4	5
5.	ส่งนักเรียนออกฝึกงานในสถานประกอบการตามจุดมุ่งหมายของการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
6.	ปฏิบัติงานภาคปฏิบัติในรายวิชาที่สอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้	.....	.....	.....	.....	.....
7.	ศึกษางานจากสถานประกอบการในรายวิชาที่สอนตามจุดมุ่งหมาย	.....	.....	.....	.....	.....
8.	ศึกษาภาคทฤษฎีในรายวิชาที่สอนตามจุดมุ่งหมาย	.....	.....	.....	.....	.....
	ด้านวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอนท่าน (ครู) มีการปฏิบัติงาน ในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด					
1	จัดทำงานประมาฯ สำหรับวัสดุและสื่อต่าง ๆ ในการเรียนการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ผลิตสื่อการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
3.	จัดสื่อการสอนในรายวิชาที่สอนให้เพียงพอ กับความต้องการในการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
4.	ศึกษาพัฒนาสื่อการสอนให้ทันสมัย	.....	.....	.....	.....	.....
5.	พัฒนาสื่อการสอนให้เหมาะสมกับ รายวิชาที่สอน	.....	.....	.....	.....	.....
6.	จัดหาวัสดุการสอนให้สอดคล้องกับสถาน ประกอบการ	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่	การปฏิบัติงาน	ระดับการปฏิบัติงาน				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
		1	2	3	4	5
	ด้านการประเมินผลก่อนและหลังการเรียน					
	ท่าน (ครู) มีการปฏิบัติงาน ในเรื่องต่อไปนี้ระดับใด					
1.	ศึกษาการประเมินผลนักเรียนก่อนการสอน เพื่อนำไปใช้ในการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ศึกษาความรู้เรื่องการวัดผลของรายวิชาที่สอน	.....	.....	.....	.....	.....
3.	ศึกษาวิธีการประเมินผลจากผู้เกี่ยวข้องด้านการวัดผล	.....	.....	.....	.....	.....
4.	ได้รับคำแนะนำในเรื่องการออกข้อสอบแบบต่าง ๆ จากผู้เกี่ยวข้อง	.....	.....	.....	.....	.....
5.	วิเคราะห์ข้อสอบ	.....	.....	.....	.....	.....
	ด้านบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนท่าน (ครู) มีการปฏิบัติงาน ในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด					
1.	การฝึกอบรมให้เกิดประสบการณ์ในวิชาที่สอน	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ประสานงานกับวิทยากรพิเศษเพื่อช่วยในการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
3.	ขอความร่วมมือจากสถานประกอบการด้านวิทยากรฝึกอบรมนักเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
4.	เข้าศึกษาดูงานจากสถานประกอบการ	.....	.....	.....	.....	.....
5.	จัดสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่เรียน	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. การปฏิบัติงานที่ไม่ใช่งานสอน

ร.ที่	การปฏิบัติงาน	ระดับการปฏิบัติงาน	
		1	0
1.	ด้านการส่งเสริมการศึกษา ท่าน (ครู) มีการปฏิบัติงานในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด		
	รับผิดชอบและช่วยงานประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน	.....	.....
	ประสานงานกับงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	.....	.....
	ร่วมวางแผนของแผนก	.....	.....
4.	ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานด้านส่งเสริมการศึกษา	.....	.....
	ด้านวิชาการ ท่าน (ครู) มีการปฏิบัติงานในเรื่องต่อไปนี้ระดับใด		
	1. รับการแนะนำงานวิชาการเพื่อแก้ปัญหาของแผนก	.....	.....
	2. ประสานงานวิชาการกับผู้ที่เกี่ยวข้องงานในแต่ละแผนกและแผนกอื่น ๆ	.....	.....
3.	รับผิดชอบงานวัดผลและประเมินผลให้เกิดทักษะและประโยชน์	.....	.....
	4. ให้ความร่วมมือกับงานวิชาการต่าง ๆ	.....	.....
	5. ปรับปรุงการปฏิบัติงานเพื่อได้รับการตรวจสอบที่ถูกต้องของโรงเรียน	.....	.....
1.	ด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ท่าน (ครู) มีการปฏิบัติงานในเรื่องต่อไปนี้ระดับใด		
	1. ให้ความร่วมมืองานปกครอง	.....	.....
	2. ให้ความร่วมมือในเรื่องการแนะแนว	.....	.....
3.	3. รับผิดชอบงานสวัสดิการพยาบาล	.....	.....

ที่	การปฏิบัติงาน	ระดับการปฏิบัติงาน	
		1	0
4.	ให้ความร่วมมือในงานกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน	.....	.....
5.	ให้ความร่วมมือในงานกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	.....	.....
6.	ให้ความร่วมมือกับงานโครงการพิเศษของโรงเรียน	.....	.....
ด้านการวางแผนและพัฒนา ท่าน (ครู) มีการปฏิบัติงานในเรื่องต่อไปนี้ในระดับใด			
1.	รับผิดชอบงานวางแผนการศึกษาเพื่อการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ	.....	.....
2.	รับผิดชอบงานการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ	.....	.....
3.	เข้ารับการศึกษอบรม ตามที่โรงเรียนมอบหมายเพื่อหาประสบการณ์	.....	.....
4.	ให้ความสำคัญของการดำเนินงานด้านการผลิตผลของนักเรียน	.....	.....
5.	ให้ความร่วมมือกิจกรรมสหกรณ์ของโรงเรียน	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล	นายโกศล วงศ์สวรรค์
วัน เดือน ปีเกิด	4 เมษายน 2496
สถานที่เกิด	จังหวัดสมุทรสาคร
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม บางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร
ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง	สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี จากวิทยาลัยครูสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร ครูใหญ่โรงเรียน เทคโนโลยีกรุงธน

สารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านกา
 ารณใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้